mavi

IRMAK OKULLARI GAZETECİLİK KULÜBÜ YAYINIDIR • SAYI 2 • HAZİRAN 2012

DERGİMİZİ BİTİRDİK TATİLE YELKEN AÇTIK

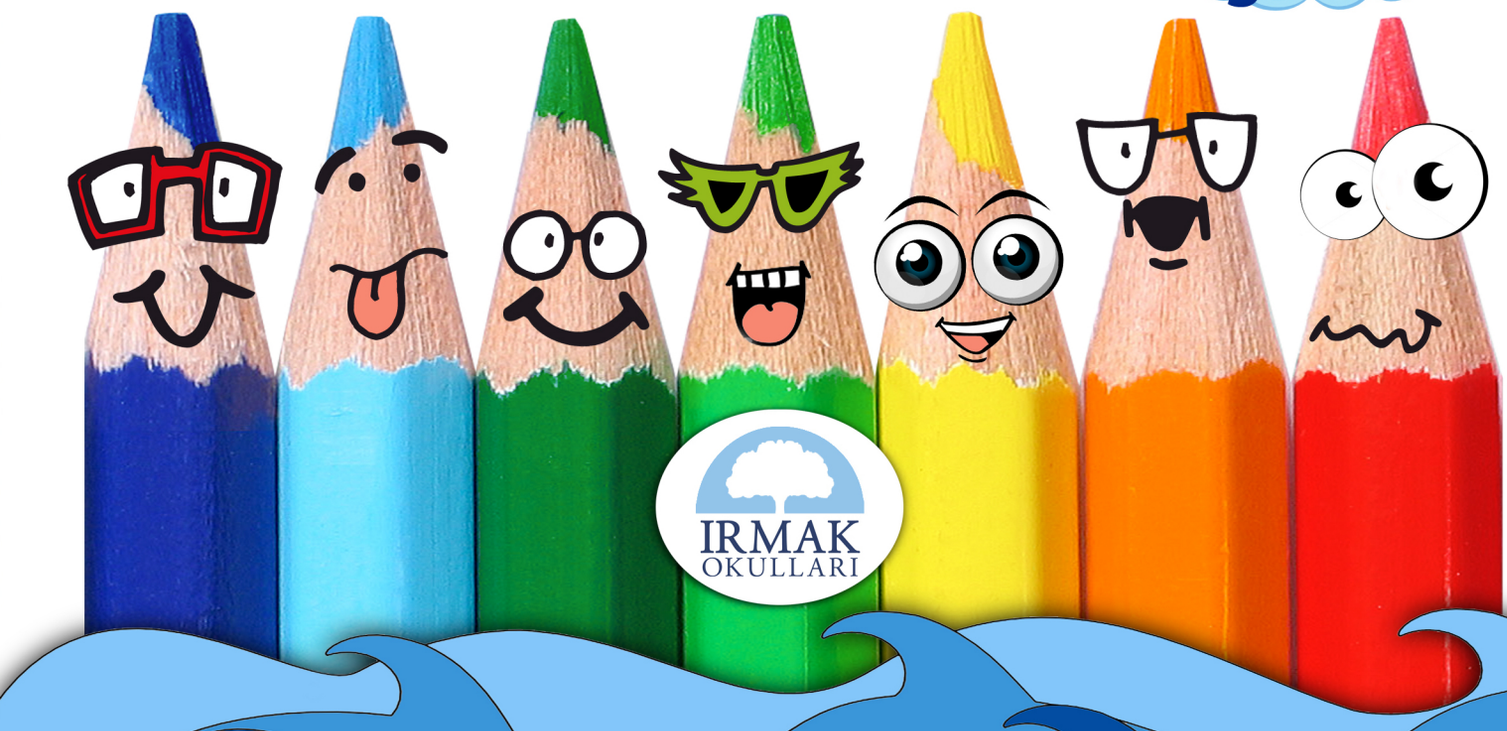

- Gazeteci Yalçın Doğan ile hoş bir matematik yolculuğu...

- Sık sık söylenen yalanlar ve işte karşınızda yalan dünya...

- Gülten Dayıoğlu ile edebiyat üzerine keyifli bir söyleşi...

- Öğretmenlerimiz unutamadıkları anılarını bizlerle paylaştı...

7.Sınıf
Grup
Çalışması

Yağmur
Türker

Zeynep
Karabıyık

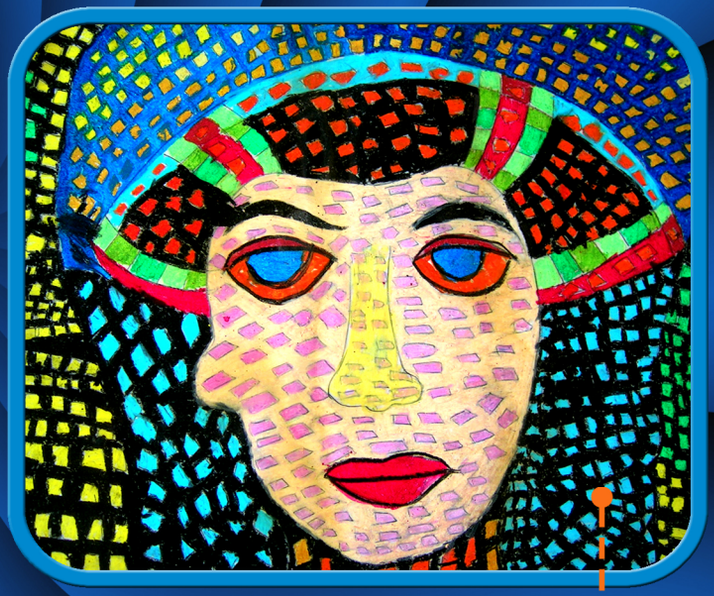

7.Sınıf Grup
Çalışması

5. Sınıf
Grup
Çalışması

Derin
Köseoğlu

IRMAK
OKULLARI

İÇİNDEKİLER

Gazetecilik Kulübü

MAVİ

EDİTÖRDEN BİR DAMLA	2
IRMAK OKULLARI MÜDÜRÜ İLE RÖPORTAJ	3-4
KOMİK HABERLER	5
YALAN DÜNYA	6
YEMEK	7
MODA	8
KİLİT ALTINDAKİLER	9
SÖZLÜK DEĞİLİZ Kİ	10
BEN BİR GEZGİNİM	11
IRMAK GÜNEŞ SİSTEMİNDE	12-13
YURTTA VE DÜNYADA SPOR	14
BİR GİZEM	15
YARARLI SİTELER	16
TASARIMLARIM	17
YALÇIN DOĞAN'LA MATEMATİK YOLCUĞU	18
TUNÇ DEVRİ DEVAM EDİYOR	19
ÇİZİYORUZ	20
TARİHE YOLCULUK	21
EVRİM KILÇ'LA BULUŞMA	22-23
TARİH	24
İLK KADINLAR	25
SUNAY AKIN'LA KISA KISA	26
ÖĞRETMEN ANILARI	27
BİYOGRAFİ	28
GÜLTEN DAYIOĞLU'NU ANLAMAK	29
SENEM'LE YOLCULUK	30
BİNNUR'UN SÖZLÜĞÜ	31-32
TASARIM ODASI	33
ÇİN FALI	34
KALEMİMİZDEN	35-66
VELİLERİMİZ YAZIYOR	67
GEZİYORUZ	68-71
WE WROTE THESE	72-83
BİZDEN HABERLER	84-96
BEN KİMİM?	97
BİZDEN BİRİ	98
SPOR BAŞARILARIMIZ	99
BİLGİSAYARDA ÇİZDİK	100

Sayı : 2
Yayın Tarihi: Haziran 2012

Genel Yayın Yönetmeni
Okul Müdürü
Meral BİLGİN

Yayın Kurulu
Gazetecilik Kulübü

Danışman Öğretmenleri
Serap Gökcan KUTLU
Sermin KONAK
Gamze KALE

Kapak Tasarım
Nihan BİLKAY

Kapak Fotoğrafı
Emre GÖKSU

Kulüp Öğrencileri
Senem YURDAKUL
Emre GÖKSU
Efe ÇEKİRGE
Ege TATOĞLU
Şölen CERAN
Begüm ORTAOĞLU
Mine Deniz İLHAN
Aslı ÖZDEN
Özgür TUNCER
Elif ÖZER
Serra OĞUZ
Onur TUNÇ
İzem ÖZAVCI
Bilun ARAS
Derin KÖSEOĞLU

MATBAA
Ekim Matbaacılık
Litros Yolu 2. Matbaacılık Sitesi
1 NA 10 Topkapı/İstanbul
Tel:0212 567 47 21
Fax: 0216 567 47 23

İLETİŞİM
Cemil Topuzlu Cad. No: 100
34728
Caddebostan/İstanbul
E-posta: bilgi@irmak.k12.tr
Tel:+90 216 411 39 23-24-25
Fax: +90 216 411 39 26

EDİTÖRDEN BİR DAMLA…

Gülse Birsel; hepimizin ağzını açık bırakan, güldüren, okumaya doyamayacağımız kitaplar yazan kadın. Senaryolarıyla, oyunculuğuyla, kitaplarıyla, köşe yazılarıyla bizi büyüleyen yazar, oyuncu. O da bizim gibi bir insan aslında, sadece hayata bakış açısı farklı. Onu farklı yapan özelliği hayattan aldıkları, hayata verdikleri… Yazarlara "Yazarlar küçükken nasıl yazmaya başlarlar?" sorusunu sormak istedim hep. Bu cevabı Virginia Woolf'ta bulduğum gibi, Gülse Birsel'de de buldum. Gülse; üniversitedeydi, Boğaziçi Üniversitesinde İktisat okumaktaydı. 20 yaşındaydı, ikinci sınıfa gidiyordu. O sırada gazeteciliğe merak sardı. Çok da şanslıydı, "Aktüel" adında iyi bir dergide çalışmaya başladı. Aynı dergide editörlük yaptı, başka dergilere muhteşem yazılar yolladı. Bölümünü de bitirdi. Sonra Amerika'nın yolunu tuttu, New York'ta sinema üzerine yüksek lisans ile eğitim hayatını tamamladı. O; yazı hayatına gazetecilikle başladı, devamını da getirdi: "Atv" kanalının kahvaltı haberlerinin dış haberlerini yazdı, "Esquire" ve "Harper's Bazaar" dergilerinin yayın yönetmenliğini yaptı ve 2001'den beri de Sabah gazetesine yazılar yazmakta. Başladığı hızla devam ediyor gazeteciliğe; ama sırf gazetecilik değil. Senaryosunu yazdığı "Avrupa Yakası" hayli ilgi topladı ve 190 bölüm devam etti!

Senem

Kendisi de bu dizide "Aslı" rolünü oynuyordu. "Gayet Ciddiyim, Hala Ciddiyim, Velev ki Ciddiyim, Yolculuk Nereye Hemşerim? , Yazlık" adlı kitaplar yazarak devam etti, şimşek gibi yükseldi. Sonra birden, "Yalan Dünya" geldi. Televizyonun starı oldu, bir sürü özel insanı da yükseltti kendisiyle beraber bu dizi ve şu anda hayatı boyunca yapmak istediği iki işi, oyuculuğu ve yazarlığı aynı anda yapıyor, keyifle ve büyük bir başarıyla. Bunların hepsi o merakla başladı, gazetecilikle başladı. Biz de yükseliyoruz. Hem iç motivasyonumuz yükseliyor, hem de hayata bakışımız değişiyor. Bu daha ilk basamak; her şey bir adımla başladı ve biz de şimşek gibi yükseleceğiz. Gazetemizle gururlanacağız. Tıpkı Gülse Birsel'in gururlandığı gibi. Okuyana " Irmak Okulları budur! Bunu hak ediyor!" dedirteceğiz. Siz de bizimle gelin, bu yılın son gazetesini siz de bizim gibi sevin. Umarım sevgiyle okursunuz.

Senem YURDAKUL 6B

OKULLAR MÜDÜRÜMÜZLE KEYİFLİ BİR SOHBET...

O; Irmak Okullarının başarılarıyla mutlu olan, öğrencilerini ve yaptığı işi çok seven bir öğretmen, bir yönetici, bir anne, bir anneanne… Güçlü, güler yüzlü ve üretken. Onu daha yakından tanımak istedik ve merak ettiklerimizi sorduk. İçtenlikli yanıtları için çok teşekkür ederiz.

Senem YURDAKUL 6B

Okulumuzda yürütülen "Nitelikli Birey Eğitimi" programından bahseder misiniz?

Irmak Okullarında 2002 yılında uygulanmaya başlatılan Nitelikli Birey Eğitimi, Rehberlik Biriminin liderliğinde anaokulu, 1-5.sınıflarda Türkçe, İngilizce ve 1-5.sınıf öğretmenlerinin ortaklaşa yürüttükleri etkinliklerle hayata geçirilen bir çalışmadır. NBE'nin amacı, evrensel değerlerin öğrencilerimize kazandırılması ve öğrencilerimizin topluma ve insanlığa yararlı birer birey olarak yetişmesini sağlamaktır. Her ay belirlenen bir ana konunun/değerin sınıflarda kavratılması ve desteklenmesi, oluşturulan program ile sağlanır.

Hep vurguladığımız, okulumuzun logosunda da bulunan "Eğitimde fark Irmak!" sözüyle kastedilen farklılıklarımızı bizler hayatımıza geçiriyoruz. Sizin gözünüzde Irmak farkı nedir?

Öğrencilerin sahip oldukları öğrenme potansiyellerini etkin biçimde ortaya koyabilmesi için olanaklar sunulmakta, proje tabanlı öğrenme modeli ile oluşturulan "zengin öğrenme" ortamları, öğrencilerin akademik ve sosyal beceriler edinmelerini sağlamaktadır. Öğrenmeyi öğrenen, bilgiyi işleyen, yeteneklerini başarıya dönüştüren, anadilinin inceliklerine hakim ve yabancı dili etkin kullanan bireyler yetiştirmek Irmak Okullarının farkını oluşturmaktadır.

Okulumuz eğitim dünyasındaki yenilikleri takip ederken bunları nasıl seçiyor ve kendi okul ortamında nasıl hayata geçiriyor?

Irmak Okulları, uyguladığı eğitim modeli ve belirlediği stratejilerle hem sistemde hem de öğrencilerin gelişiminde fark yaratmaktadır. Okulumuzun vizyonunda belirtildiği gibi "her an, her şeyden, her yolla öğrenme", yeniliklere ve gelişime açık olma ile mümkündür. Irmak Okulları; velisi, öğrencisi, öğretmenleri ve yöneticileri ile bir "öğrenen okul"dur.

Okulumuz, sınav gerçeği ile karşı karşıya olan ülkemizde yapılandırıcı ve yaratıcı eğitim programlarını başarıyla uyguluyor. Peki, bu iki sistemi nasıl dengeliyorsunuz?

Öğrencilere kendini keşfetme fırsatı ve ortamı sunduğumuzda, tüm planlamaları disiplinler arası işbirliği ile yaptığınızda öğrencide içselleşen öğrenme gerçekleşmektedir. Bu da öğrencinin ulusal veya uluslararası sınavlara hazır olmasını sağlamaktadır. Okulumuzun öğretmen kadrosuyla, eğitim süreçlerini sistemli programlamakta ve sürdürmekteyiz. Müfredatı öğrencilerimizin çok yönlü düşünmelerini sağlayacak şekilde yapılandırıyor, ek kazanımlarla onların entelektüel gelişimine de katkı sağlıyoruz. Öğrencilerimiz, uyguladığımız program aracılığıyla hem merkezi sınavlara hazırlanıyor, hem de 21. yüzyılın gerektirdiği donanıma sahip oluyorlar.

İyi bir okulu nasıl tanımlarsınız?

Öğretmen-öğrenci ve velilerin birlikte öğrendiği, birbirine güvendiği; gelişim ve değişimi yönetebilen ekiplerden oluşan bir kurum olarak tanımlayabilirim. Öğrenmeyi sonuç değil, süreç odaklı anlayışla yapılandıran, akademik ve gelişimsel programlarını bu ilke çerçevesinde planlayan okullar, "iyi" olarak ifade edilebilir.

Türkiye'deki eğitim sistemi hakkındaki fikirleriniz nelerdir?

Eğitim sisteminin, süreklilik ve tutarlılığı temele alan anlayış çerçevesinde yapılandırılması uzun vadede toplumsal gelişime katkı sağlar. Öğrencileri doğrudan etkileyen kararlar, pedagojik ölçütler çerçevesinde alınmalıdır. Sistem, merkezi yönetimdeki değişikliklere paralel olarak değiştirilmemeli; küresel ölçekteki ihtiyaçlar değişimin çerçevesini belirlemeli.

- **Okulumuzdaki uluslararası programlarından bahseder misiniz?**

Anaokulu ve ilköğretim 1–5. sınıflarda uygulanan İlk Yıllar Programı (PYP), çocuklarımıza uluslararası bakış açısı kazandırırken onların eleştirel düşünen, ülkesinin ve dünyanın sorunlarına duyarlı ve çözüm üreten bireyler olarak yetişmesine olanak sağlar. 6–12. sınıfların müfredatı da aynı felsefe ile yapılandırarak dikey bir planlama sağlanmakta ve Irmak Okulları mezunları uygulanan programlar aracılığıyla ortak profillere sahip olmaktadır.

- **Irmak Okulları ile ilgili en büyük hayaliniz nedir?**

Hayallerimiz, hedeflerimize dönüştüğünde hayat bulur; çünkü insanın en büyük motivasyon kaynağı, hayallerini gerçekleştirme isteğidir. Irmak ailesinin tüm paydaşları, öğrencilerimizin ulusal ve uluslararası platformlarda başarılarını sürdüren, fark yaratan mezunlar ile güçlenen, kadrosunda mezunlarının da bulunduğu mutlu, toplumsal gelişim ve dönüşümde rol alan gençleri hayata katan bir okul olma hedefine ulaşmayı hedeflemekte; çalışmalarını bu hedefi merkeze alarak sürdürmektedir. Topluma değer katan gençlerin yetişmesine katkı sağlamak, ortak hayalimizdir.

MERAK ETTİKLERİMİZ

- **En son okuduğunuz kitap nedir? (Serra OĞUZ)**

İskender- Elif ŞAFAK

- **Düzenli yaptığınız bir spor var mı? Varsa nedir? (Deniz İLHAN)**

Maalesef yok.

- **En sevdiğiniz yemek nedir? En çok hangi yemeği yapmaktan keyif alırsınız? (Ege TATOĞLU)**

Zeytinyağlı tüm yemekler ve fırın güveç en sevdiğim yemeklerdir. Ispanaklı börek yapmaktan keyif alırım.

Türk sinemasında en beğendiğiniz oyuncu kimdir? (Şölen CERAN)

Çetin TEKİNDOR

- **Şu sıralar yayınlanan dizi ve şovlar hakkında düşünceleriniz nelerdir? (Senem YURDAKUL)**

Yayınlanan hiçbir diziyi izlemiyorum. Zaman bulduğumda açık oturumlar, haberler, belgeseller izlediğim programları oluşturuyor.

- **Yönetici olmanın en zor ve güzel yanı nedir sizce? (Aslı ÖZDEN)**

Yönetici olmak sorumluluktur, zamanı ve çalışan topluluğunu yönetmektir. Bu nedenle zamanla ve kendinizle yarışmak durumundasınız. En güzel yanı sorunlara birlikte çözüm bulabilmek, insanlığa ve geleceğe değer katmak, ortak bir hayali gerçekleştirmekte orkestra şefliği görevini üstlenmektir.

- **Okul yıllarından unutmadığınız bir anınızı bizimle paylaşır mısınız? (Efe ÖZALP)**

Lise 1'de Amerikalı branş gönüllüsü öğretmenlerimizin bizi yüreklendirmesi ile sahneye koyduğumuz İngilizce "Macbeth" oyununda Kleopatra ve cadı olarak iki rolde oynuyordum. Cadı olarak elimizde kalın sopalarla kazanın etrafında konuşarak dönerken sopa elimden kaydı, kazanın içine düştü. Şaşkınlıkla günlerce ezberlediğim sözleri unuttum. Salondan gelen alkış, beni cesaretlendirdi; sopayı kazandan almamı ve oyuna coşkuyla devam etmemi sağladı. Hayatıma cesaret katan bu olay, bana güç verdi.

- **Hangi burçsunuz? (İzem ÖZAVCI)**

Kova

- **Herhangi bir kulübe ya da derneğe üye misiniz? (Bilun ARAS)**

TESOL ve DMK-DAL Mezunlar Derneği

- **Yöneticilik ve öğretmenlik dışında iyi yapabileceğiniz düşündüğünüz meslek nedir? (Özgür TUNCER)**

Öğretmenlik, bir yaşam biçimidir. Çocukların ve gençlerin hayatında olumlu izler bırakmak bir süre sonra tutkuya dönüşür. Yöneticiliğin gerektirdiği temel becerilerden biri de insan Kaynakları ve organizasyon işlerinde başarılı olmaktır. Bir süre sonra ifade ettiğim alanlar, öğretmenliğin dışında yapabileceğiniz işlere dönüşüyor.

KOMİK HABERLER

Eve geldiğinde burnu kanıyordu. Meraklanan annesine:

-Okula hokkabaz geldi, burnumdan üç tane 1 YTL çıkardı. Annesi:

-Ama hokkabaz göz aldatır, burun kanatmaz ki...

Zaten burnumu hokkabaz kanatmadı ki, başka para kalıp kalmadığını kontrol eden arkadaşlarım yaptı.

DELİ

Bir deli bahçede oturuyormuş.Doktoru sormuş:
-Ne yapıyorsun ? Deli:
-Mektup yazıyorum.
Doktor:
-Kime yazıyorsun?
Deli:
-Kendime Doktor:
-Ne yazdın? Deli:
-Bilmem daha gelmedi.

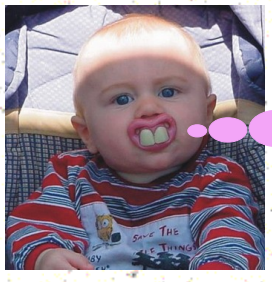

Daha büyük diş fırçası kullanmam lazım.

SIRA SENDE !

BU RESME DE SEN SES VER!

Akıllı Deli

Baş doktor bir gün akıl hastanesini ziyarete gider ve bir odaya girer. Delilerin zıpladığını görür, sorar: "Bunlar ne yapıyor?" Hemşire: "Onlar kendini patlamış mısır zannediyor." der. Doktor bir tanesinin yerde yattığını görür. Gider ve sorar: "Sen niye yatıyorsun?" Deli: "Ben tavaya yapıştım da ondan" der.

#BİLMECELİ GÜLMECE#

1. Denizler niçin tuzludur?

2. Bir elma diskoya gitmiş, neden?

3. İki domates yolda gidiyormuş, birinin üzerinden otomobil geçmiş, diğeri ona ne demiş?

4. Bir adam OMO'yla yıkanmış ve maymuna dönüşmüş. Neden?

5. İçi su dolu sürahi, boş bardağa ne demiş?

6. Bir elmayı yerken kurt bulmaktan daha kötü olan nedir?

7. Okur-yazar olmayan zenciye ne denir?

8. Mantarlar niçin şemsiye şeklindedir?

9. Yarım elma neye benzer?

10. Bir Japon ne zaman "Merhaba" der?

11. Adamın biri dama çıkmış, intihar edecekmiş.Aşağıya baktığında yoldan birinin geçtiğini görünce intihar etmemiş.Yoldan kim geçmiş?

Serra OĞUZ 7B—Elif ÖZER 7B

CEVAPLAR:

1. Balıklar kokmasın diye
2. Kurtlarını dökmek için
3. Yürü salça
4. Çünkü OMO'yla yıkanan her şey ilk günkü gibi olur.
5. Sen de olmasan ben içimi kime dökerim.
6. Yarım kurt çıkması
7. Kara cahil
8. Yağmurlu yerlerde yetiştikleri için
9. Diğer yarısına
10. Türkçe öğrenince
11. "Vaz" geçmiş

Yalan Dünya

Başlamadım bile.

Proje ödevine başladın mı?

E-e-evet. Bitmek üzere.

Keşke bugün okula gelmeseydim.

Öğretmenim, bugün okula çok mutlu bir şekilde geldim.

İşim var.

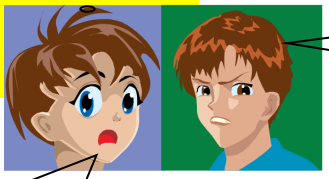

Tabi ki de gelirim.

Doğum günüme gelir misin?

Hiç acıtmayacak.

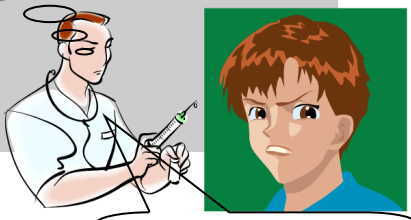

Çok acıtacak.

Evet, ama evde.

Ödevini yaptın mı?

Hangi ödev?

İyi olan kazansın.

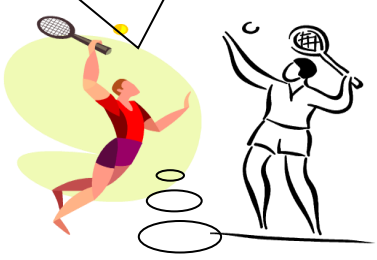

Ne hileler hazırladığımı bilmiyor!

Sadece arkadaşız.

Evlenmeyi düşünüyorum.

İğrenç!

Niye hamburgerini yemiyorsun?

Rejimdeyim.

Efe ÇEKİRGE 6A

YEMEK

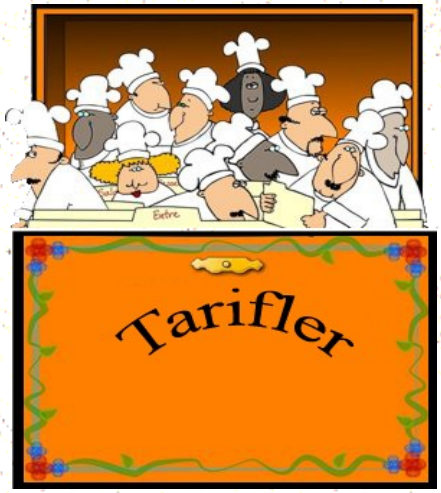

Nefis Klasik Cevizli Brownie

16 PARÇA İÇİN:

Malzemeler

- 150 gr un
- 1 tatlı kaşığı kabartma tozu
- Yarım çay kaşığı tuz
- 150 gr bitter çikolata
- 180 gr tereyağı
- 200 gr toz şeker
- 1 tatlı kaşığı vanilya esansı
- 3 adet iri yumurta
- 100 gr iri, kıyılmış ceviz

TARİFİ:

- Fırını 180 derecede ısıtın. 20 cm×20 cm ebatlarında kare bir kek kalıbını yağlayıp üzerine biraz un serpiştirin.
- Un, kabartma tozu ve tuzu bir kapta karıştırın.
- Çikolata ve tereyağını bir metal kaba alıp sıcak su dolu bir tava üzerine oturtun (benmari) ve karıştırarak eritin.
- Soğuması için biraz bekletin.
- Azar azar toz şeker ekleyip mikser ile karıştırın.
- Ardından vanilyayı ekleyip karıştırın.
- Yumurtaları birer birer her seferinde mikser ile karıştırarak karışıma ekleyin.
- Başta yaptığınız unlu malzemeyi de karışıma ekleyin.
- Son olarak cevizleri bir blendırda ufalayıp karışıma ilave edin.
- Hazırladığınız bu karışımı mikser ile yine iyice karıştırın. (Ne kadar karıştırırsanız o kadar iyi kabarır.)
- Hazırladığınız karışımı yağladığınız kalıba boşaltıp fırına verin ve 25-30 dakika pişirin.
- Test etmek için bir kürdan batırın.
- Temiz olarak çıkarsa kekiniz pişmiş demektir.
- Soğuması için 25-30 dk. bekletin.
- Kare dilimler halinde kesip servis yapın.

Aslı ÖZDEN7A - M.Deniz İLHAN 7A

MODA

Bunlar iplikle yapılan rengarenk eğlenceli örgüler. Siz de çeşitli kaynaklardan bulup değişik ve renkli saç örgülerinizi yaratabilirsiniz. Yaratıcılığınızı konuşturun.

SIRT KOLYESİ

Farklı ve eğlenceli olan bu sırt kolyeleri sırtı açık elbise ve bluzlarla çok şık ve güzel görünüyor. Sen de kolyeni ters çevirip uygun bir kıyafetle bu şıklığı yakalayabilirsin.

İŞTE SİZE İLGİNÇ TAKI ÖRNEKLERİ:

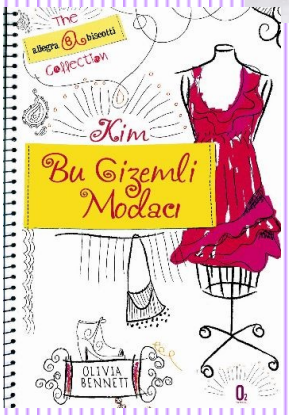

MODA İLE İLGİLİ KİTAP ÖNERİMİZ

(İkincisi de çıktı!)
14 yaşındaki gizemli modacı Emma ROSE'UN (Allegro Biscotti) macerasına tanık olun.
Yazarı: Olivia BENNETT

TİŞÖRT DOĞUYOR

1900'lü yıllarda tişört icat edildiğinde görülmesi düşünülmemişti! Çünkü tişörtler Amerikan Ordusu askerlerinin yün kazaklarının altına giymesi amacıyla çamaşır olarak tasarlanmıştı. Tişörtler, Hollywood yıldızları James Dean ve Marlon Brando tarafından filmlerde giysi olarak kullanılmaya başlanana kadar ordu tarafından iç çamaşırı olarak kullanılmaya devam etmiştir. Tişörtlerin bu şekilde kullanılması tüm dünyayı şok etmişti; ama aynı kanda da çok popüler olmuştu! Günümüzde düz, yazısız, resimsiz tişört bulmak artık zor olsa da 1948 yılına kadar tişörtler sadeydi; ama 1948 yılında New York'da seçim kampanyaları için tişörtlerin üzerine ilk kez slogan basıldı.50'li yıllara gelindiğinde artık herkes tişört giyiyor ve şirketler tişört üzerine slogan ve resim yapıştırıp hatıra eşyası olarak satıyorlardı.

Aslı ÖZDEN 7A
Deniz İLHAN 7A
Begüm ORTAOĞLU 7C

Kitaptaki kişiler

Hipopotamlar insandan daha hızlı koşarlar.

Kutup ayıları solaktır.

Kaydedilen en uzun tavuk uçuşu 13 saniyedir.

Bir devekuşunun gözü beyninden büyüktür.

Timsahlar, dillerini dışarıya çıkaramazlar.

Kirpiler suyun üzerinde batmadan kalırlar.

Baykuş, MAVİ rengi görebilen tek kuştur.

Salyangozların 25 bine yakın dişi vardır.

Develerin üç tane kaşı vardır.

Kangurular, geriye doğru yürüyemez.

İnsanları parmak izinden, köpekleri ise burun izinden tanımak mümkündür.

Yetişkin bir ayı, bir at kadar hızlı koşabilir.

Filler zıplamayan tek memelilerdir.

Dünya ilginçliklerle dolu ve ben her sayıda size bunlardan bahsetmeye devam edeceğim.

Hayvanlar aleminde sadece domuzlar güneşten yanabilir.

Begüm ORTAOĞLU 7C

Sözlük Değiliz ki...

Sizce kastal nedir?

-Sopa (Mert Özden)
-Kürk (Emirhan Aydın)
-Bıyık (Eylül Sani)
-Bir kuş (Umut Akkuş)
-Anadolu (Sinan Yücel)
-Bir yer adı (Filiz Torun)
Doğru cevap: Şeker

Sizce reşetik nedir?

-Vejeteryan (Ekin Aslan)
-Hastalık (Bilge Kılıçuzar)
-Reçete (Mehmet Volkan)
-Kemik Hastalığı (Öykü Yavuzer)
Doğru cevap: Çiftlik

Sizce tahaddi nedir?

-Merak (Mehmet Volkan)
-Deprem (Lara Çalkıvik)
-Yorgan (Emre Göksu)
Doğru cevap: Çekişme

Sizce erzan nedir?

-Erzak (Emir Akdikmen)
-Sigorta (Ateş Karaca)
-Bamya (Hande Oktay)
-Erzak (Lara Çalkıvik)
Doğru cevap: Ucuz

Sizce bikine nedir?

-Mayokini (Zeynep Birsel)
-Bikini (Selin Erol)
-Yarım limon (Can İlhan)
-Miki fare (Haktan Turan)
-Duman (Kaan Demirel)
-Kano (Ege Erkol)
Doğru cevap: Ölçüsüz

Sizce halvai nedir?

-Hawaii (Mert İnan)
-Tavla (Ali Özkan)
Doğru cevap: Helvacı

Sizce meziy nedir?

-Mezgit tava (Onur Tunç)
-Felsefe (Baran Baysal)
-Zil (Cansu Gül)
Doğru cevap: Nazik

Sizce reşk nedir?

-Keş (Haktan Turan)
-Silgi (Kuzey Kanlıkılıçer)
Doğru cevap: Kıskanmak

Sizce kühen nedir?

-Keman (Candan Alemli)
-Emirhan (Atakan Ergülşen)
-Kül (Kaya Bektaş)
-Mont (Yavuz Kaan Kul)
Doğru cevap: Eski

Sizce came nedir?

-Kamera (Büşra Bostancıoğlu)
-Gelme (Can Bener)
-Cam (Ege Erbeksoy)
-Kek (Binnur Özay)
Doğru cevap: Elbise

Siz de bize anlamı bilinmeyen sözcükler getirebilirsiniz. Biz sizler için keşfe çıkarız...

Derin KÖSEOĞLU 8A Bilun ARAS 8A

BEN BİR GEZGİNİM!

BREZİLYA

Renkli bir dünyanın kapılarını aralayalım....

HAKKINDA

Amerika'da yer alan, kıtanın en büyük ve en kalabalık ülkesidir. Uzun bir Atlas Okyanusu kıyısı vardır. Komşuları, güneyden kuzeye: Uruguay, Arjantin, Paraguay, Bolivya, Peru, Kolombiya, Venezuela, Guyana, Surinam, Fransız Guyanası'dır

İKLİM

Brezilya'da tropik bir iklim mevcuttur. Yazlar doğu ve kuzey doğu bölgesinde sıcak; kışlar kıyıda 20 dereceye kadar ulaşabilir. Güney'de nemli ve astropikal bir iklim vardır.

KURTARICI İSA HEYKELİ

Kurtarıcı İsa (Portekizce: Cristo Redentor), Brezilya'nın Rio de Janeiro şehrinde Corcovado Dağı üzerinde yer alan ve şehrin sembollerinden biri olan İsa heykelidir.

Paulo Coelho

Paulo Coelho gençliğinde bir hippiydi. Yazarlığa başlamadan önce ülkesinde tanınan bir şarkı sözü yazarıydı. Bir süre gazetecilik de yapan Paulo Coelho, 1986 yılında Hıristiyanların Batı Avrupa'dan başlayıp İspanya'da Santiago de Compostela kentinde sona eren geleneksel hac yolculuğunu yaptı. Bu deneyimini Hac (özgün adı: "The Pilgrimage") adlı kitabında anlattı. 1988 yılında yayınlanan romanı Simyacı, Coelho'yu en çok okunan çağdaş yazarlardan biri yaptı. 42 ülkede yayınlanan, 26 dile çevrilen Simyacı, benzersiz bir başarıya ulaştı .

TARİH

21 Nisan 1500 yılında Portekizli bir gemici olan Pedro Alveras Cabrol, Hindistan'a gidiyorum zannıyla Güney Amerika'ya ayak bastı ve ülkeyi Portekiz kralı adına zaptettiğini ilan etti. 1530 yıllarında Martin Alfonso de Sousa liderliğindeki bir keşif gezisi esnasında, stratejik noktalar olan yerlere, Rio de Janerio ile bir yıl sonra da bugünkü Santos şehrinin banliyosü olan Sao Vicente şehirlerini kurdular.

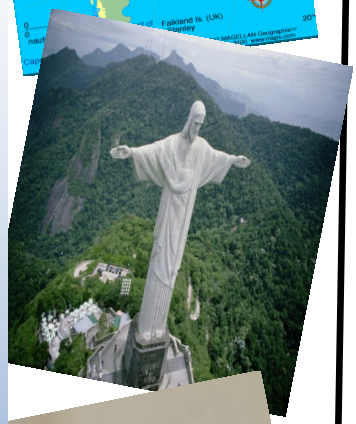

BENCE...

Elbette dünyada gezilecek çok yer var, görülecek yaşam ve anlatılacak çok hikaye... Ama ben bu sayıda sporu, karnavalı ve renkli hayatıyla tüm dünyanın ilgisini çeken Brezilya seçtim.

Brezilya futbol takımı.

Emre SÖKMEN 7C

IRMAK GÜNEŞ SİSTEMİNDE BURÇLAR

Oğlak

Bu senin için yepyeni bir yıl. Kendine temiz bir sayfa açıp seni seven birisini bulmaya bak!

****

Çok geniş bir arkadaş çevresine sahipsin; ama bazen önyargılı davranabiliyorsun. Bu kişilere karşı daha yakın davranmaya çalış!

Aslan

Aslan burçlarının atalarından aldığı ahlak kuralları ve davranış prensipleri, aslanın kendine sorunlu bir yaşam yaratmasına sebep olur. İnatçı ve önyargılı olabilir. Oysa hatalar insanlar içindir. Kendi iç sesinizi dinleyip 2012 yılında daha düşünceli, duygusal ve daha rahat bir yaşam tarzına geçiş yapabilirsiniz.

****

Aşk olarak bu seneye gayet güzel bir giriş yaptınız. Bu sene içerisinde kendinize göre bir eş bulacağınız kesin!

Akrep

Çalışmalarınızda sabır ve özenle olmayı seviyorsunuz. Bu çok güzel bir özellik ve bu sayede çok büyük başarılar elde edeceksiniz. Kendinize güvenin.

****

Aşk konusunda bu yeni yıl gerçekten iyi görünüyor. Eski aşklarınızla karşılaşabilir, geçmişinize dönerek kendinizi mutlu hissedebilirsiniz.

Balık

Sevgili Balıklar,

Bu yıl kendinizi gergin hissettiğiniz dönemlerde sakin olup sinirinizi etrafa kesinlikle yansıtmamalısınız. Kendinizi geliştirmek açısından da etkili olacak. Bu süreçte hem kendinize olan inancınızı güçlü tutmayı hem de eksik noktalarınızın farkında olarak abartıya kesinlikle kaçmadan sorumluluklarınızın bilincinde hareket etmeyi ilkeniz haline getirmelisiniz.

****

Sevilmek, değer görmek herkes gibi sizin de çok hoşunuza gidiyor. Duygusal yapınız çabuk kırılmanıza neden olsa da dostlarınız tarafından çok seviliyorsunuz.

Kova

Geçen dönem hoşlandığın kız/erkek sana ilgi göstermeye başlayacak.

****

Küçük bir kavgadan sonra barıştığın arkadaşınla olan bağın, emin ol daha çok güçlenecektir.

Astrologlarınızdan,

Sizlere çok eğlenceli ve güzel bir tatil dileriz. Yeni bir öğretim yılında yeni bir sayfayı size sunmayı umuyoruz.

İzem ÖZAVCI 7C

Şölen CERAN 7C

Boğa

2012 yılı boğalar için farklılıkların, yeniliklerin yılı olacak.

****

Bu değişimler yaşanırken sıkıntılı dönemlerin de sizi beklediğini unutmayın; ancak mücadeleci boğalar bu sıkıntıların üstesinden gelmeyi başaracak.

Başak

Başak burcu insanından dikkat gerektiren tüm işlerde başarı beklenir. Bu başarılarının meyvesini 2012 yılında alacaksınız gibi görünüyor.

****

Çekingen ve tutuk görünmenizin sebebi istediğiniz ve sevdiğiniz kişileri daha fazla incelemeniz ve eleştirmeniz, kendinizi biraz daha serbest bırakmaya çalışın, faydasını göreceksinizdir.

İkizler

Sevgili İkizler, 2012' de yaratıcılığınızı dış dünyaya sunabilirsiniz. Bütün bunlar için şimdi önünüzde yepyeni bir yıl var. Hiç kuşkusuz bu yıl son derece şanslısınız ve birden ortaya çıkan imkânları değerlendirmeye bakmalısınız.

****

İki aşk arasında kalan İkizler ise aşka olan adımlarını ciddi attıkları takdirde doğru kararı verecekler. Evet, sayın ikizler eğer kalbiniz boş ise bu yıl beklediğiniz aşkla karşılaşacaksınız.

Yay

Bu yıl şansınız oldukça açık olacak, kafanızın içindeki tüm soruların cevabını bulacaksınız. Bu yıl aile bağlarınız daha da güçlenecek. Yaptığınız çalışmalarda değişikliğe giderek daha hızlı ilerlemeniz söz konusu olacak.

****

Bu yıl ilginç aşkların da, sizi beklediği söyleyebiliriz. 2012'nin ilk yarısı sizin için çok güzel geçecek.

Terazi

Sevgili Teraziler,

2012 yılında çevrenizde olup bitenler için çok meraklı olacağınız ve dikkatli olmanız gereken bir yıl. Bu meraklı tavırlarınız biraz başınızı ağrıtabilir. Başkalarının yaşantısına girmeye bayılıyorsunuz, bunu daha az yapmak sizin için avantajlı olabilir.

Yengeç

2012 yılı yengeçlerin ailesine ve sevdiği insanlara daha düşkün olacağı bir dönem. Dikkat etmeniz gereken şey, siz ailenize dertlerinizi anlatırken onların söylediği şeylere kulak vermeniz ve hayatınızla ilgili inatçılıklarınızdan vazgeçmeniz.

****

Aşk her zaman sizin kapınızı çalmaz birazda cesaretli olup sizin kapı çalmanız gerekiyor.

Koç

Sevgili Koçlar,

Bu yeni yılda sabretmeyi öğrenmeniz için pek çok sınavlardan geçeceksiniz. 2012 yılı koçlar için farklılıkların yeniliklerin yılı olacak. Bu değişimler yaşanırken sıkıntılı dönemlerin de sizi beklediğini unutmayın; ancak mücadeleci koçlar bu sıkıntıların üstesinden gelmeyi başaracak.

****

Koç kendinden bir şeyler istenmesinden, arkadaşlarına rehberlik etmekten, yön göstermekten ve akıl vermekten hoşlanır.

Yurtta Spor Dünyada Spor

POLO NEDİR ?

Polo, at üzerinde 4'erli iki takım oyuncularının ellerindeki özel oyun sopalarıyla 10cm çapındaki bir topa vurmalarıyla oynanan bir oyundur. Amaç rakip takımın kalesine gol atmaktır. Biniciler atı sürerek bir küçük beyaz plastik veya ağaç topu uzun tutamaklı sopa yardımıyla rakip takımın kalesinden içeri atmaya çalışırlar. Geleneksel polo sporu 300 yarda uzunluğundaki çimen saha üzerinde oynanır.

TARİHİ

Oyun ilk defa İran'da MÖ. 6. yüzyıldan veya daha erken MS. 1. yüzyılda oynandı ve orada yaratıldı. Polo, ilkin atlı süvarilerin ve genellikle kralın muhafızlarının veya diğer seçkin orduların eğitim oyunuydu. Savaşçı kabile üyeleri bu oyunu bir tarafta 100'er kişi olmak üzere oynuyorlardı. Bu bir minyatür savaştı. 1800'lü yıllarda İngilizlerin Hindistan yolculukları sırasında görmeleri sonrasında Avrupa'ya taşınmıştır. Zamanla İngiliz soyluları arasında yaygınlaşmış ve İngilizlerin milli bir oyunu haline gelmiştir. Ayrıca Atatürk'ün sevdiği bir spordur.

Ata Sporumuz Cirit

Cirit Nedir?

Cirit, at üzerinde bulunan iki takım yarışmacılarının birbirlerine belli kurallara göre değnek atarak oynadıkları oyun. Cirit, Türklerin eski atlı spor oyunlarından birisidir. Bir takım oyunu olan ciritte maksat, at üzerindeki binicileri hedefleyip değnekleri isabet ettirmektir. Cirit adı verilen değnekler, mızrak biçiminde, ucu temiz enli (demirli) muhtelif uzunluklardadır. Ekseriya kuru meşe veya soyulmuş hurma dalından yapılır. Ciritlerin mızraktan farkı, çapının daha ince olmasıdır.

Cirit Tarihi

16. yüzyılda Osmanlı Türkleri tarafından bir savaş oyunu olarak kabul edildi. 19. yüzyılda bütün Osmanlı ülkesi ve saraylarının en büyük gösteri sporu ve oyunu oldu. Cirit, aynı zaman tehlikeli bir oyun olduğundan 1826 yılında 2. Mahmut tarafından yasak edildi; fakat daha sonra yine Osmanlı Ülkesi'nin başta gelen meydan ve savaş oyunu olarak her tarafa yayıldı.

Cirit Oyunu Anadolu'da Erzincan ilinin yöresel oyunu olmakla birlikte, daha 40-50 yıl öncesine değin Anadolu'da yaygın bir oyun olduğu halde son yıllarda Erzincan,Uşak, Sivas, Söğüt, Kars, Erzurum ve Bayburt yörelerinde yaşamaya devam ediyor.

Her yıl Ertuğrul Gazi Törenleri dolayısıyla eylül aylarının ikinci pazar günleri Söğüt'te, çeşitli şenlikler vesilesiyle de Erzincan, Uşak, Erzurum, Kars ve Bayburt dolaylarında oynanmaktadır.

Emre SÖKMEN 7C
Özgür TUNCER 7A

...Bir Gizem...

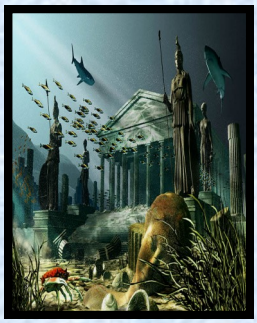

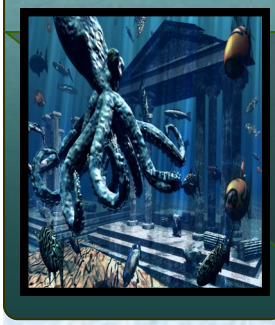

Tarihte Atlantis

Atlantis'in efsanesinin bir hayal ürünü olduğunu savunanlar onun tek dayanağının Platon olduğunu iddia ediyorlar. Platon'un yetiştirdiği Aristoteles ise, bu öykünün masal olduğunu inanlar arasındandı. Oysa bu öyküye inanan Platon'un başka talebeleri de olmuştur. Mesela, Platon'dan 33 sene sonra ölen Crantor, Sais'teki Mısır rahiplerinin bazı Greklere Atlantis tarihini üzerinde yazan iki demir sütunu gösterdiklerini yazmıştı. Akademi öğrencileri arasında asi olarak tanınan Aristoteles, bilime büyük katkılarda bulunduğu halde, bazı yanlışları yüzyıllardır bilimi geri tutmuştur. Aristoteles göktaşları inkar ederdi, ona göre gök yüzü mükemmeldir ve taşlar toprak elementin hakim olduğu yerküreye aittir. Ayrıca, Pythagoras'un öğrettiği güneş merkezi (heliocentric) sistemi yerine dünya merkezi (geocentric) sistemini öğretmekle kilisenin Galeleo'ya karşı suçlanmalarına malzeme olmuştu.

İlgilenenlere...

Atlantis hakkında en ayrıntılı bilgiler veren kaynaklar, Edgar Cayce ve Rudolf Steiner'in "akaşik okumalar" dır. Atlantis'ten söz eden bir başka kaynak da, H.P. Blavatsky tarafından Batı'ya tanıtılan, Doğu'nun ezoterik kitaplarından Dzyan Kitabı'dır.

Atlantis'in uydudan çekilmiş hali:

Geçmişte Atlantik Okyanusu'nda yer aldığı ileri sürülen kıta. Atlantis'ten ilk kez Platon, "Timaeus ve Critias" adlı yapıtında söz etmiştir. Atlantis hakkında günümüze dek yüzlerce kitap yazılmıştır.Atlantis araştırmacılarına (Atlantologlar) göre, Atlantisliler pek çok alanda bu günkü uygarlığımızdan daha ileri bir düzeye ulaşmış bulunuyorlardı; fakat yüksek teknolojileri ile doğanın dengelerini bozmaları yüzünden, kendilerinin neden oldukları depremler ve diğer doğal afetler sonucunda kıta, önce parçalanarak kısmen, daha sonra tümüyle sulara gömülmüştü. Atlantis'ten yapılan göçlerin yoğunlaştığı bölgeler Mısır, Anadolu ve Amerika'dır.

Dünyanın gizemleri bitmez...Her sayıda sizi bu gizemlerle buluşturacağım.

Efe ÖZALP 7A

YARARLI WEB SİTELERİ

http://www.abc.net.au/abcforkids

Çocukların İngilizcelerini geliştirmek ve eğlenmek için girebilecekleri güvenli bir site.

http://www.biltek.tubitak.gov.tr/cocuk/

TÜBİTAK tarafından yayınlanan Bilim Çocuk Dergisi'nin internet ortamında daha kapsamlı olarak incelebileceğimiz bir site.

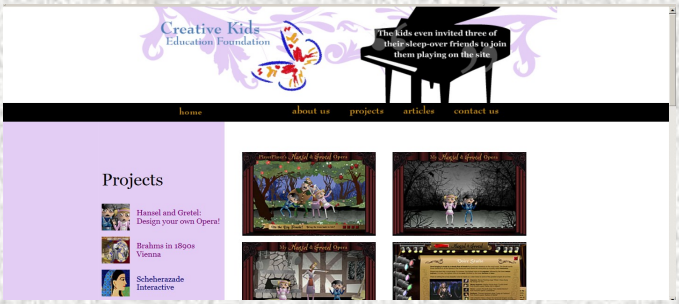

http://creativekidseducationfoundation.org/html

Çocuklara klasik müzik zevkini öğretmeye ve aşılamaya yönelik yapılan bir site. Hansel ve Gretel ile opera dinleyebilirsiniz ya da Brahmsla 1890'ların Viyana'sına gidebilirisiniz.

http://www.nasa.gov/audience/forkids/kidsclub/flash/index.html

Uzayın derinliklerinden gelen gizemli sesleri dinleyebilir ve eğlenerek öğrenebilirsiniz.

http://www.birdolapkitap.com/

Çocuk kitapları ile ilgili bilinmesi gereken her şeyin anlatıldığı kitap incelemelerinin de bulunduğu bir site.

http://tdkterim.gov.tr/

Yazım kılavuzundan sözcük anlamlarına çoğu kelimenin bulunduğu elektronik bir sözlük.

http://www.projeokulu.net/

Proje okulu TÜBİTAK'ın yaptığı etkinlik ve projeleri her yaştan insana iletmek ve insanları bilgilendiren bir site. Bence herkes bu siteye girip incelemeli.

http://www.kulturcocuk.gov.tr/

Çocukların eğlenerek öğreneceği ve her herkesin bir şeyler öğrenebileceği bir site.

Özgür TUNCER 7A

Tasarımlarım

Tekerlekli Robot

Jet Roketli Robot

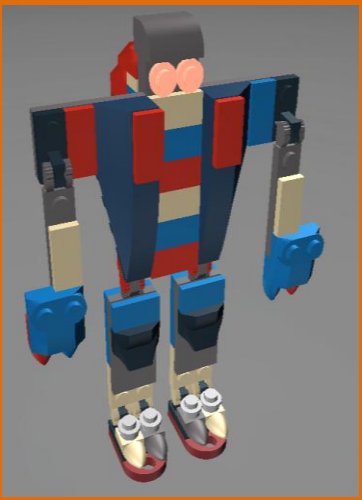

Kancalı Robot

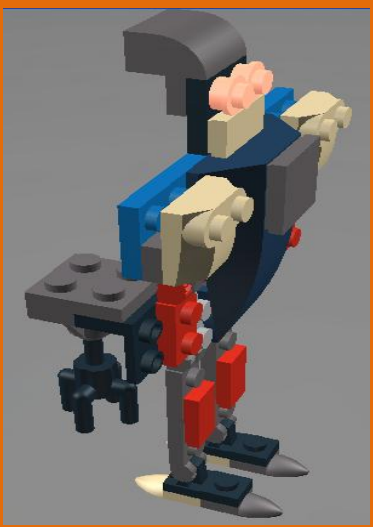

Polis Robot

Hayalet Uçak

Ben bilim ve teknolojiye çok ilgi duyuyorum. Değişik tasarımlar yapmak ve bilgisayar kullanmak beni mutlu ediyor. Her çocuk mutlaka hayatında bir kez legolarla oynamıştır. İşte ben Lego Digital Designer programında hem oynadım hem de tasarladım. Şimdi yaptığım 3 boyutlu lego tasarımlarımı sizlerle paylaşıyorum. Umarım beğenirsiniz.

Efe ÇEKİRGE 6C

Yalçın DOĞAN'la Matematik Yolculuğu

Hürriyet Gazetesi köşe yazarı Yalçın Doğan Matematik hakkındaki görüşlerini 6C sınıfı öğrencisi Zeynep Yıldız' anlattı.

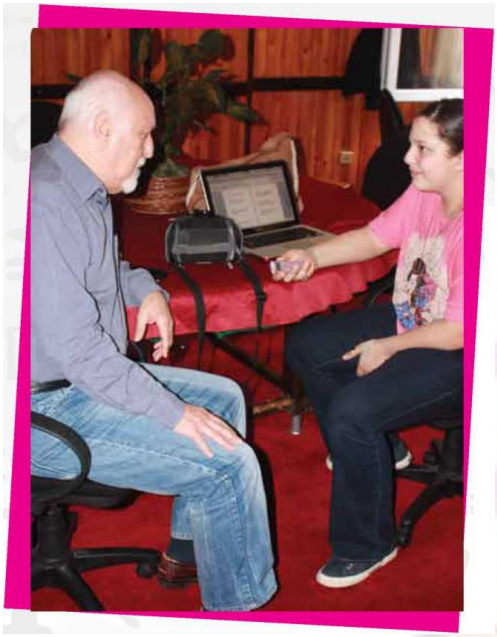

- Sizce Matematik nedir?

Matematik bir anlamda felsefedir. Aslında hayatın yapısıdır.

- Hayatınızda matematiğin yeri nedir?

Eğer zamanı geriye çevirmek mümkün olsaydı ben matematik ve felsefe okurdum. Nedeni ise matematik, mantık ve doğru düşünme yöntemini aşılayan bir bilim dalıdır. Diğer tarafta da felsefe bu hayatın gerçeklerini soyutlayan bir bilimdir. Dolayısıyla matematik hayatın en temel unsurlarından bir tanesidir. İkisi birbirini tamamlıyor. Biri maddi diğeri soyut bir şey.

- **Matematik olmasaydı ne yapardınız?**

Sudan çıkmış balığa dönerdim. Biliyor musun, Zeynepciğim ben boş zamanlarımda matematik problemleri çözerim. Yurt dışına çıktığımda matematik kitapları alıyorum ve problem çözüyorum. Neden mi? Çünkü doğru mantık, doğru düşünce ve doğru analiz etmenin yollarını matematikte buluyorum. Eğer matematik olmasaydı karşımdaki kişi ile çok zor diyalog kurardım. Matematik hayatın yapı taşıdır ve o yapı taşlarından biri eksik olunca iyi bir diyolag kuramayız.

- **Öğrenciyken "matematik" dersiyle aranız nasıldı?**

Ben öğrenciyken matematiğim çok fazla iyi değildi; fakat hep iyi olsun isterdim. Dedim ya hala okul yıllarından kalan alışkanlıkla boş zamanlarımda sorular çözerim. Matematik dersleri aslında çok zevklidir. Herhangi bir problemi çözmek aslında bir bulmaca çözmek gibidir. Bir problem çözdüğünüzde, onun cevabını görmek size fazlasıyla keyif veriyor. Öğrenciyken benim, matematikle ilişkim ikilemliydi. Yani bir taraftan matematikten zevk alırken diğer taraftan oldukça ürkerdim.

- **Sizce bir matematik öğretmeni nasıl olmalıdır?**

Aslında matematik öğretmeniyle diğer öğretmenler arasında bir farklılık olduğunu düşünmüyorum. Yani öğretmen öğretmendir. Bilim dalına göre öğretmenliği ayırt etmeyi çok doğru bulmuyorum. Dolayısıyla herhangi bir öğretmendir. Tabi ki öğrencilerine doğru ve belirgin bir şekilde bilgiyi ulaştırmalıdır. Ses tonlamalarına dikkat etmelidir.

- **"Matematik" kelimesi size ne çağrıştırıyor?**

Bana ilk olarak Yunan trajedisini çağrıştırıyor; çünkü matematiğin arkasında bir gizem görüyorum. Bence Yunan trajedisinde de aynı gizem, sır ve macera vardır. Matematik deyince aynı sırrı aynı macerayı görüyorum. Dolayısıyla matematikle kendimi bir yolculuğa çıkmış gibi hissediyorum.

- **Yani Matematik sizin için sadece sayılardan ve şekillerden ibaret değil öyle mi?**

Asla uzun bir yolculuk gibi geliyor ve sonunda nereye ve nasıl varacağımı bilemiyorum.

TUNÇ DEVRİ DEVAM EDİYOR

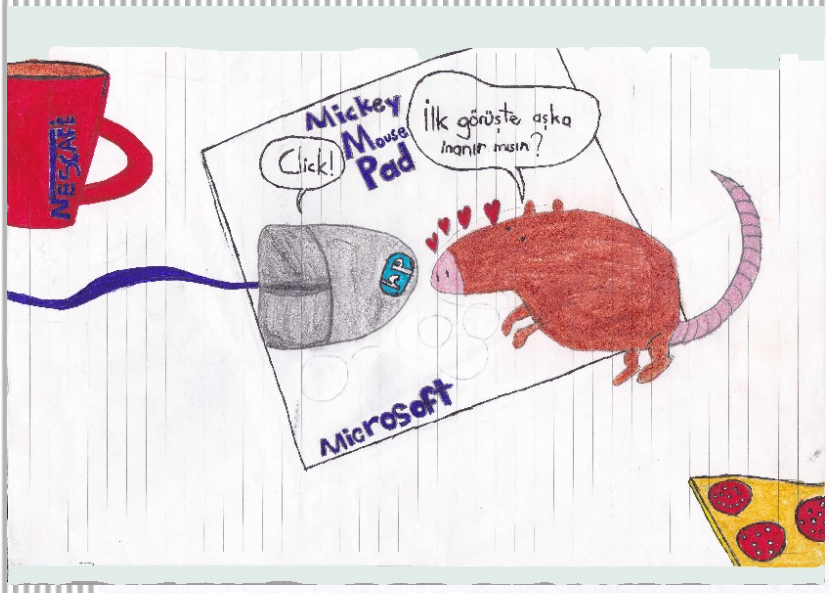

Onur TUNÇ 7C

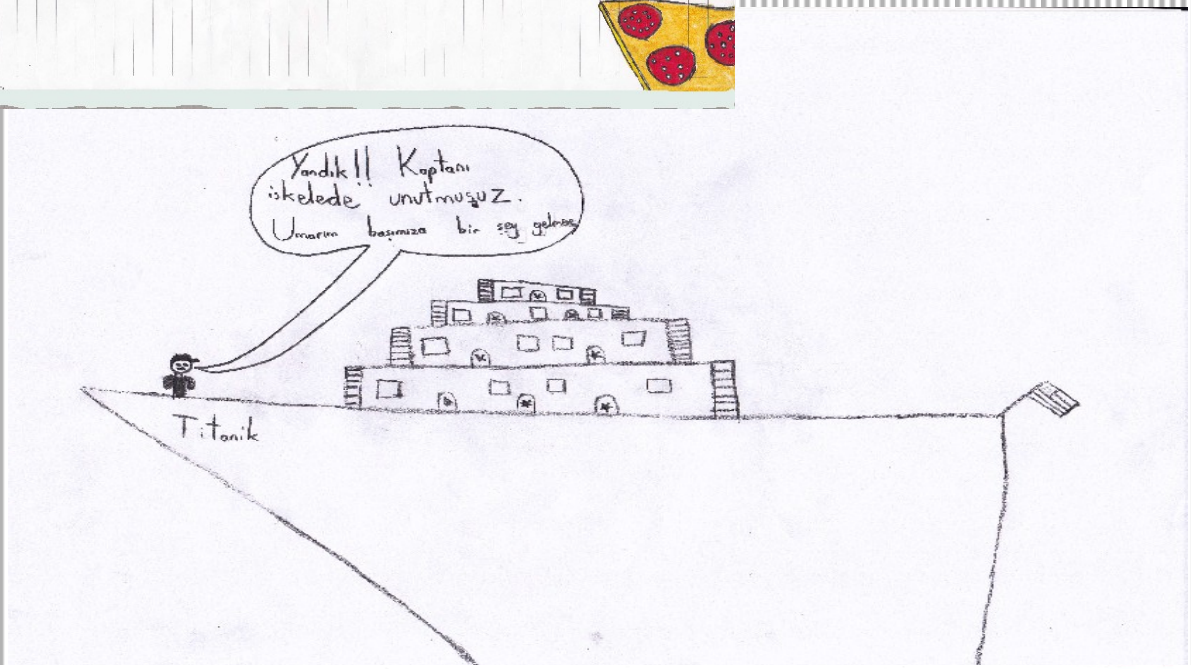

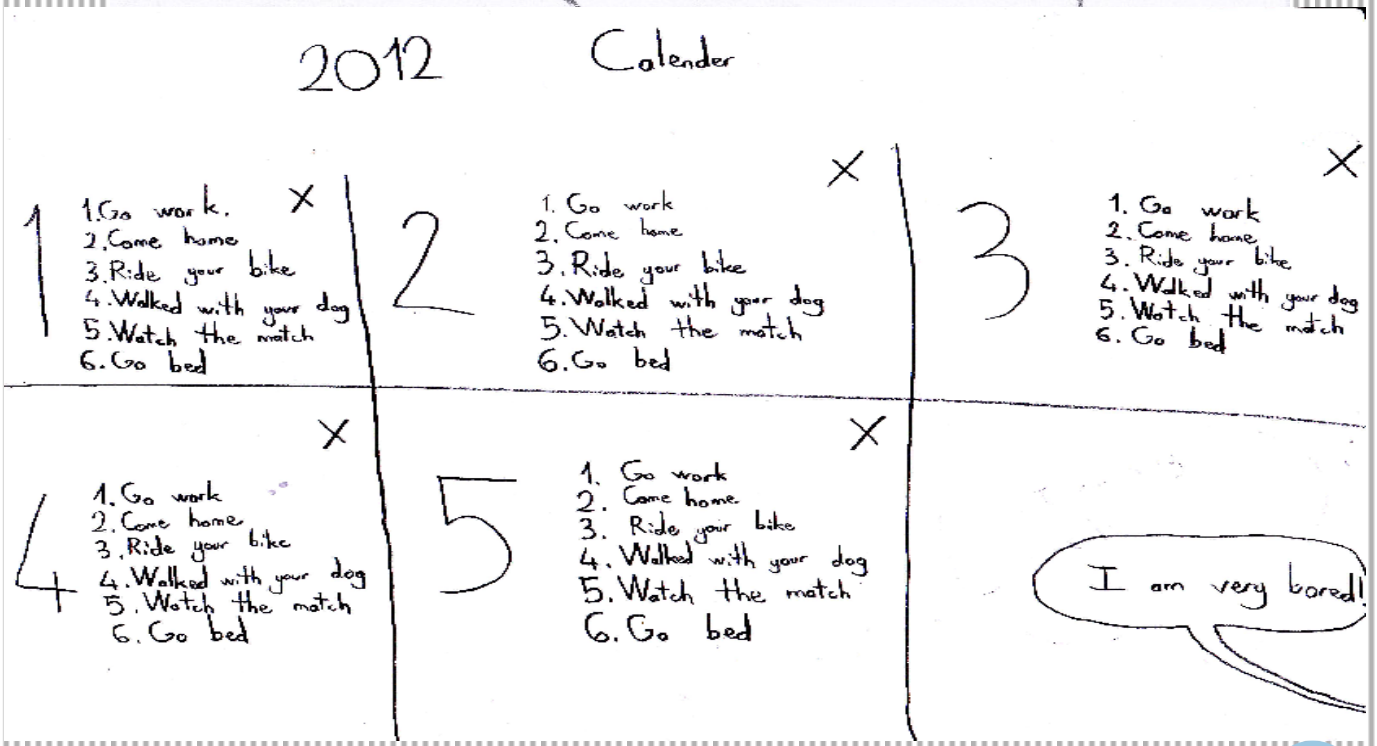

ÇİZİYORUZ

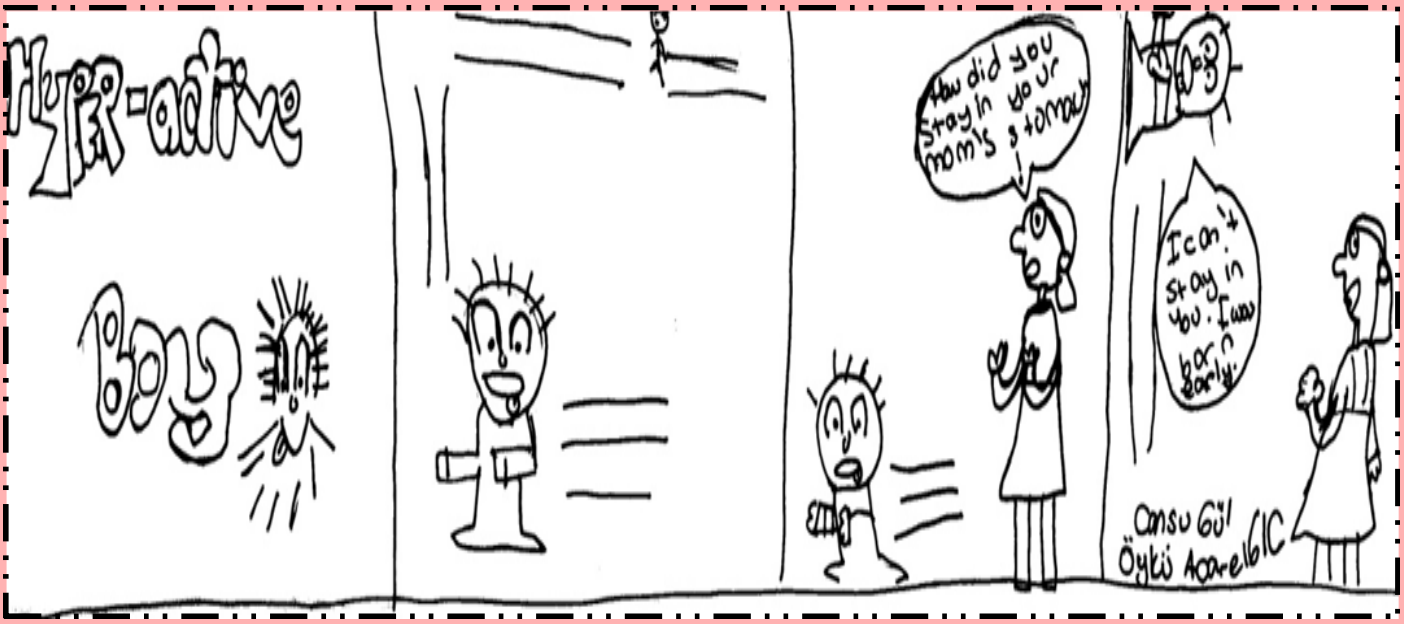
Hyper-active
Boy
How did you stay in your mom's stomach
I can't stay in you. I was born early.
Cansu Gül
Öykü Acarel 6/C

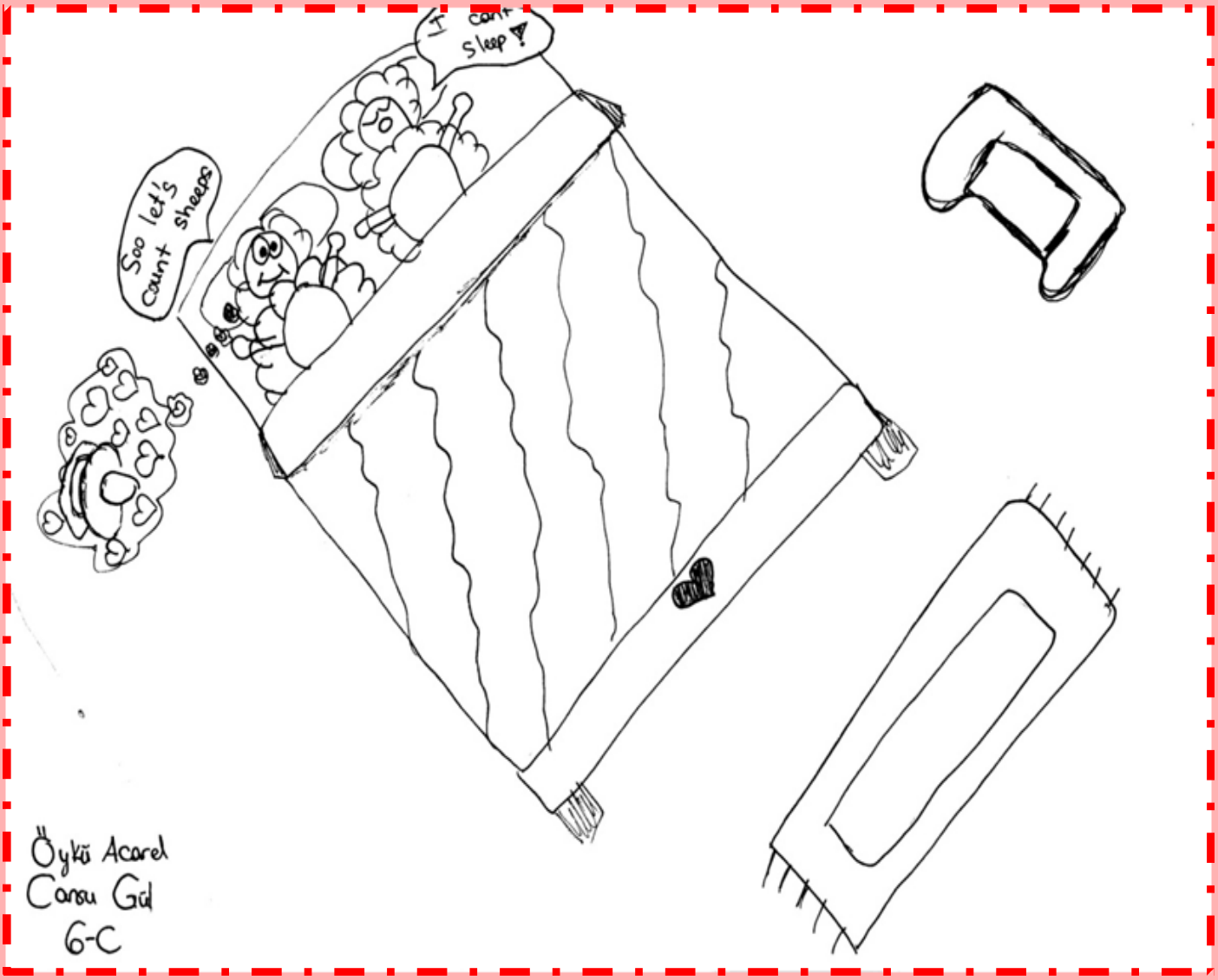
I can't sleep!
Soo let's count sheeps
Öykü Acarel
Cansu Gül
6-C

TARİHE YOLCULUK

Ben Ege TATOĞLU. Bu sayıda sizleri tarihte bir yolculuğa çıkaracağım, umarım keyif alırsınız.

HİTİTLER

Hititler, tarihte Anadolu'da devlet kurmuş bir uygarlıktır. Hint-Avrupa dil ailesine dahil bir dil konuştukları için Hint-Avrupa kökenli bir topluluk olduğu kabul edilmektedir. MÖ. 2000 yıllarında Anadolu'ya göç ederek yerli Hatti Beylikleri üzerinde hakimiyet kurdukları bilinmektedir.

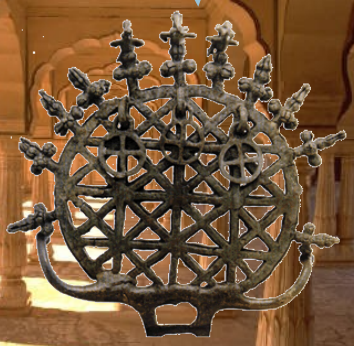

Tavananna, Hititlerde kral eşlerine verilen Hititçe unvan. Türkçe karşılığı "anne kraliçe"dir.

Hattuşaş Yazılıkaya'da bulunan Hitit Kralı IV. IV. Tuthaliya'nın Rölyefi

Hititlerde Tavananna büyük yetkilerle donatılmıştı. Kral, eşiyle neredeyse eşit haklara sahipti. Tavananna'nın adı kraliyet mühründe bile bulunmakta, antlaşmalar ve devlet yazışmalarında kralın adının yanında yer almaktaydı. Ayrıca Tavananna önemli bir dini güce sahipti.

Kral (Soldaki) ve Tavananna (Sağdaki)

Pankuş, (veya yalın haliyle *panku*-) Hitit devletinde bir meclis yada kurul şeklinde çalışmış organizasyonun ismidir. Hitit dilinde "topluluk, kurul, grup" manasına geldiği gibi "tüm, bütün; hepsi, tamamı" manasıyla da kullanılır.

Evrim Kılıç'la Buluşma...

Zaman temalı 2.Irmak Bienali kapsamında, 7. sınıf öğrencileriyle atölye çalışması yapmak üzere, okulumuza gelen heykel sanatçısı Evrim Kılıç'la görüşme yaptık. 11 B sınıfı öğrencilerinden Beste Karlı, Tuana Yaylım, Oya Pakkal ve Eda Yavuztürk sanatçıya yönelttikleri sorularla merak ettikleri konuları öğrenme fırsatı buldular. Sayın Evrim Kılıç'a bu güzel görüşme için teşekkür ederiz.

Tuana: Türkiye'de sanatçı olmanın zor bir iş olduğunu düşünüyoruz. Toplumun büyük bir bölümü sanatı meslek olarak görmüyor. Çoğu ailelerde "önce bir mesleğin olsun" yönlendirmesinde bulunuyor. Siz sanatçı olmaya ne zaman karar verdiniz? Ve bu süreçte neler yaşadınız?

Ben şanslı azınlıklardandım. Çünkü ailemde sanatla ilgilenen kişi olmasa da hiç kimse sanatla uğraşmama, "sen bu işi yapma, aç kalırsın" demedi, bu benim şansımdı tabii. Herkes "sen yeter ki istediğin şeyi yap, istediğin şeyin peşinden git biz elimizden gelen desteği yaparız" şeklindeydi. Ama heykelle tanışmamın temelinde öncelikle meslek lisesinde okumam, grafikle tanışmam sonra grafik ve reklam sektöründe çalışmam var. Ama heykel çok bilinçli bir tercih değildi benim için; yüzeysel bir bilgim vardı. Hızlı ama hayatımın en doğru kararıydı heykelle uğraşmak. Türkiyede heykel yapmak hiç kolay değil. Özellikle de son birkaç yıl içerisinde yaşanan üzücü durumlardan itibaren daha da zorlaşmaya başladı. Heykel kökeni itibariyle Türkiyede yer edinmiş bir sanat dalı değil. Sadece son yüz yıldır bazı atılımlar var. Böyle bir ortamda sanatla uğraşmak tabii ki oldukça yıpratıcı. Ama ailemin verdiği destek ve benim bu işi bilerek isteyerek severek seçmem zorluklarına katlanmama da yardımcı oluyor. İnsanın hayatta sevdiği şeyi yapması çok önemli, çok değerli bir şey. Umarım herkes bunu yapabilir. Türkiye'deki sanat ortamı umarım daha da gelişecek ve belki de bu konuşmaları yapmak zorunda kalmayacağız.

Oya: İşinizin en sevdiğiniz tarafı nedir? Kendinize örnek aldığınız heykeltıraşlar var mı?

İşimin en sevdiğim tarafı; ben olabilmem, kendimi gerçekleştirmem. Çok özgür bir alan bu. Birileri için yapılmış bir şey değil sadece kendi dünyamı yarattığım ve kendi oyunumu oynadığım bir alan. Çeşitli dönemlerde kendime örnek aldığım, Antik Çağlardaki sanatçılardan günümüzdeki sanatçılara kadar beğendiğim kişiler oldu. Ama özellikle etkilendiğim birisi olmadı. Hepsinden sadece şunu almaya çalıştım: İnsanlar nasıl yaklaşıyorlar, neleri yapıyorlar ve neleri yapmıyorlar. Sanatsal ve teknik anlamda en etkilendiğim sanatçılardan biri kuşkusuz Michelangelo oldu. Ama sonra bu etkilenmelerin dışında, kendi eserlerinizi ve kendi yolunuzu yaratmak durumunda kalıyorsunuz. O süreç içerisinde en çok kendimi takip etmeye çalıştım. Çünkü insanın kendisine verebildiği cevap, hayattaki en doğru cevaplardan biri diye düşünüyorum.

Eda: Siz Türkiyedeki heykel sanatı hakkında bir değerlendirme yaptınız. Peki bunu geliştirebilmemiz için neler yapabiliriz?

Her şeyden önce eğitim. Bu okullardan başlıyor. İnsanlar sanatı sevdiği sürece sanatın bir lüks olmadığını , sanatın hayatın bir parçası olduğunu anlayacaklardır. Yurt dışında bir müzeye gittiğinizde sadece yaşlı amcaları, teyzeleri görmüyorsunuz, küçücük çocukları da görüyorsunuz.

Oya: Türkiye'deki eğitim sisteminin de buna biraz etkisi var sanırım.

Eğitim sistemi, ekonomik olanaklar ve olanaksızlıklar... İstanbul çerçevesinden bakmamalıyız Türkiye'ye; çünkü İstanbul, Türkiye değil. Bizim burada müzelere ve her türlü sergiye gitme gidebilme olanağımız var. Bunları ücretli veya ücretsiz bir şekilde yapabiliyorsunuz, bunun içindeyiz; ama Anadolu'ya baktığımız zaman insanların köylerinde okulları yok, okulları olsa hocaları yok, kitapları yok, defterleri yok... O yüzden İstanbul çerçevesinden baktığımız zaman, eğitimim gerektirdiği şekilde sanata olan gerekli itibarı gösterdiğini belki kısmen söyleyebiliriz; ama genel anlamda değil. Bence öncelikle okul öncesi eğitim, okul sürecinde verilen köklü ve iyi bir eğitim, iyi gözlem, gündemi takip edebilme sanata yaklaşımı tabi ki arttıracaktır. Ama her şeyin başında ekonomik sorunlar tabi ki var. Bunlar çözülmeden belki sanat ilerlemeyecek ama sanata gerekli itibar gösterilmediği sürece diğer alanlarda da gelişme olmayacak.

Tuana: Leonardo Da Vinci yarışmasını kazanarak İtalya'da staj yapma şansı kazanmışsınız. Bu yarışmaya katılma sürecinizden ve oradaki deneyimlerinizden bahseder misiniz?

Akademide 3. sınıftan 4. sınıfına geçerken yakalamış olduğum bir fırsattı. Üniversitenin son sınıfındayken bir heykel sempozyumuna katılmıştım, bu bir çalıştaydı, uygulamalı bir sempozyumdu. Orada bir heykeltıraş tanımıştım. Daha sonra da iletişimimiz devam etti ve Leonardo Da Vinci programı ile ilgili proje sunumuna başladığımda bu kişiyle temasa geçtim. Diğer iki arkadaşımı da alarak bir proje geliştirdik. Sonunda kabul edildi. Biraz sancılı bir süreçti ama kabul edildikten sonra İtalya'nın güneyinde, Napoli'ye yakın bir şehre çalışmaya gittik. Güzel bir deneyim oldu. Partnerimiz, bize çok yardımcı oldu, bize yer ayarladı ve kaldığımız yere bir heykel yaptık. Bu süre içerisinde müzeleri gezme ve sergileri görme olanağımız oldu. Birlikte bir sergi açtık. Yaptığımız işler orada kaldı, bir kısmını getirdik. 3,5 aylık bir süre içerisinde biz maketten heykel büyütme teknikleri üzerine eğitim aldık ki bu Türkiye'de verilen bir eğitim değildir.

Oya: Bir de Dubai'de ödül almışsınız. Sizce peki uluslararası ve ulusal yarışmalar gençlere nasıl imkanlar sunuyor?

Ulusal ve uluslararası alanda belediyeler, özel kurum veya kuruluşlar belli şartları öne sürerek yarışmalar açıyor. Bazen bulara davet ediliyorsunuz bazen de bu yarışmalara başvuruyorsunuz. Dubai bunlardan biriydi.

Yaklaşık 15 kişilik bir grup vardı. Resim ve heykel sempozyumumun yarışmayla iç içe olduğu bir sanat üretim kampıydı. Orada yapmış olduğum eser ikincilik ödülünü aldı ve yapılan iş MR olarak bilinen gayrimenkul şirketinin yapılarından birinin bahçesinde kalıcı olarak sergilendi, yani MR bunu almış oldu. Ayrıca belediyelerin düzenlediği heykel sempozyumları da oluyor, onlara da katılıyorum. Bazıları geleneksel olarak yapılıyor hatta. Mesela geçtiğimiz yaz Değirmendere'deydim. İmkânınız varsa gidip görmenizi tavsiye ederim. Temmuz ayında yine yapılacak. Orada büyüyen çocuklar heykeli hiçbir şekilde yadırgamıyorlar; çünkü 15-20 sene boyunca düzenli bir şekilde bu çalıştayları izleme fırsatı buluyorlar. Böylece heykeller onlara tuhaf ve ucube gelmiyor. Heykellerin içinde doğan, büyüyen ve onların arasından okula giden bu gençlerin bazıları üniversitede heykel bölümünü seçebiliyorlar. Böyle yavaş yavaş alışacak insanımız sanatla özellikle heykelle yaşamaya. Bu da öyle bir günde değişecek bir şey değil.

Eda: Sizinle ilgili yaptığımız araştırmada daha çok taş, granit ve ahşap ile çalıştığınızı öğrendik. Peki, neden bu üç malzeme?

Bu üçü, kalıcı malzemeler. Ben, asıl açık alan heykellerini seviyorum yani benim için heykelin sadece galerilerde olmasının bir anlamı yok. Ben açık alanda insanla, doğayla, mimariyle bütünleşen heykelleri yapmayı tercih ediyorum. Bu da doğal olarak taş, granit ve ahşapla çalışmamı gerektiriyor. Bir de büyük heykeller yapmayı tercih ediyorum. Benim için heykel, içine girilen, etrafında dönülen, onunla birlikte yaşanılan bir süreç. Galeride yapılan işler, sadece belirli koleksiyoncuların ya da belirli bir zümrenin malı olmak durumunda. Ben heykelin hayata dahil olduğu işleri tercih ediyorum. O yüzden genel anlamıyla taşı tercih ediyorum. Çamurdan yapılan bir heykel dış mekanda kalıcı olmaz; ancak müzede olabilir.

Tuana: Heykeli yaratma sürecinizde nelerden ilham alırsınız?

Çok şey var tabi ki; ama ben en çok çocukluğuma dönüp çocukluğuma dair imgeleri alıp kullanmaya çalışıyorum. Günlük hayatta karşıma çıkan sorunların bendeki izdüşümleri, durumlara nasıl yaklaştığım, o durumlara yaklaşırkenki duygu ve düşüncelerim… Çevremden etkileniyorum, insanlardan, insanların yalnızlıklarından, bazen toplumun içerisindeki kalabalığın milyonlarca insan içinde yalnız olma duygusundan etkileniyorum. Yaptığım işlerde genellikle bu duygu vardır zaten. Ruhumdan, insanların varoluşundan etkileniyorum. Kürenin, bütünün parçası olması ya da bir bütünden çıkan parçalar gibi... Bu, aslında bir evrimselleşme… Yani adımdan da etkileniyorum. Ben; başkalarının sözlerini anlatamam, başkalarının düşüncelerini kullanamam. Benim yapabileceğim en güzel şey kendimi anlatmak ki bu dünyadaki en zor şeydir. Kendimi anlatmaya çalışıyorum. Bu; benim kendi serüvenim, kendi üzerimden insanları ve hayatı anlatma çabam.

Eda: Soyut eserler hakkında insanlar birçok yorum yapar ve anlamsal çıkarımlarda bulunur. Siz bir sanatçı olarak eserleriniz hakkında yorum yapılınca neler hissediyorsunuz?

Bazen benim hiç düşünemediğim, aklıma gelmeyen yorumlar olabiliyor."Evet," diyorum, "Bak sen, böyle de düşünülebilirmiş." dediğim gibi "Yeter, duymak istemiyorum!" dediğim anlar da oluyor tabii. "Nar taneleri mi yapmışsın?" Evet belki de nar taneleri yaptım, belki karpuz çekirdeklerini yaptım... Ben asıl doğum sürecini anlatmışım halbuki. Yani çoğunlukla insanlar benim ne hissederek eseri ortaya koyduğumu eserin ismini gördükleri zaman anlıyor. Aslında beni çok ilgilendirmiyor insanların ne düşündüğü; ben insanlar için yapmıyorum ki heykellerimi, kendim için yapıyorum. Birisi onu alır, mutlu olur... Alır evine, bahçesine koyar... Birisi müzede sahip çıkar... Bir heykeltraş -ben kendimi öyle nitelendirmek istemiyorum- ya da bir sanatçı, bir şey yaparken tabi ki toplumdan etkilenir. Hep kendisine odaklı yapamaz bazı şeyleri; ama bu süreçte toplumun değer yargılarını düşünmek ya da toplumun isteklerine ve beklentilerine cevap vermek durumunda değil. Birey, kendisi olmalıdır ve yaptığı eserlere kendisini yansıtmalıdır; çünkü bu onun oyun alanıdır, onun oyunudur.

Oya: Eserlerinizde isim koyarken ne zaman karar veriyorsunuz? Yani önce kafanızda bir konu geliyor sonra üzerine heykeli mi yapıyorsunuz yoksa yaptıktan sonra mı adlandırıyorsunuz?

Bu durum değişkenlik gösteriyor. Bazen çocukluğumdan bir imge… Mesela "Bir Anı" (A Memory) adlı bir heykelim vardı. Orada çocukluğuma ait bir imge var. Bir gün balonum uçup kaçmıştı tavana doğru. Tabi çocuksun, kısacık bir şeysin. Elini atıyorsun; alamıyorsun, üç metrelik tavana ulaşamıyorsun. O imge kaldı aklımda ve ben onu yapmaya çalıştım. Bir balonu taşa bir küreyi kullanarak nasıl yaparsınız, onu uygulamaya çalıştım ve "Bir Anı" adını verdim. Bir yerde de yalnızlığı kullanmıştım. "Dreams", Dubai'de yapmış olduğum heykel, iç içe geçen katmanlardan oluşuyor. Kürenin içinde bir başka küre var. Bunu rüyaların geceyi, gecenin rüyayı örtmesi olarak düşündüm ve o yüzden "Rüyalar" adını koydum. Bazense bir forma bakıp bende ne uyandırdığını düşünüyorum. Mesela bir küreyle bir küp… Biri kadını biri erkeği temsil ediyor benim için. Bunlar yan yanalar ama çok uzaklar, ikisi de taş ikisi de birbirine dokunmuyor, değmiyor. İkisinin içinden çıkan farklı formlar var ve onlara baktığım zaman "Uzaktan Aşk"ı görüyorum. Birisi için bu küredir, birisi için belki üzerinde yatmış olan yusufçuk motifidir; çünkü öyle motifler var üzerinde. Yani değişiklik gösteriyor, kesin bir yargım yok. Hani "Nasıl düşünüyorsun, nasıl yaratıyorsun?" derseniz. Çok farklı bir süreç bu. Bazen uyanıyorum, aklıma geliyor. Bir anda kalkıp çizimini yapıyorum. Şaka gibi geliyor insanın uykusunda böyle bir şey görmesi ama birçok işimi uykuyla uyanıklık arasındaki o dönem içerisinde hayal edip gerçekleştirmişimdir. İsimler bazen heykelleri, bazen heykeller onlara verdiğim isimleri değiştirebiliyor.

Klasik bir cevap da olabilir bu ama nasıl düşündüğümü aslında heykellerde görüyoruz. Mesela ben takvimi düşündüğüm zaman, takvimin bir şekli vardır benim için. Bir sayıdan, bir renkten bahsettiğim zaman bambaşka şekiller vardır. Şekillerle, biçimlerle düşünmeye çalışıyorum. Her anımı değerlendiriyorum, içinden bir şeyler almaya çalışıyorum. Kopyalıyorum yani hayatı ve onlar bende formlara dönüşmeye başlıyor. Çok iddialı sözler olmasın bunlar ama eserlerim, düşünme biçimimin şekilleşmiş halleri. Umarım cevabı vermişimdir.

Tuana: Öncelikle bize zaman ayırdığınız için teşekkür ederiz. Duygu ve düşüncelerinizi bizimle samimiyetle paylaştınız. Bu sefer küçük yaş gruplarıyla atölye çalışması yürütmek için okulumuzdaydınız; ama sizi lise sınıflarıyla da çalışmalar yapmak üzere okulumuzda yeniden görmekten büyük mutluluk duyarız.

TARİH: OSMANLI MEZAR TAŞLARI

Ben 10B sınıfından Mina YANIK. Bu yıl projemi tarih dersinden aldım. Konum "Osmanlı'dan Günümüze Kalan En Önemli Miras"tı. Bu çalışmayla siyasi, sosyal ve dini karakterler taşıyan Osmanlı mezar taşları inceleyerek onların ne kadar büyük bir ustalık ve sanatla yapıldığını gördüm. Kültürümüzün farklı bir parçası olan mezar taşları ile bilinmeyen birçok ilginç bilgi edindim. Sizlerle de paylaşmak istedim.

Mina YANIK 10B

Osmanlı ölüm kültüründe mezar taşlarının olabildiğince görünür olması ve süslenmesi konusunda ciddi bir gayret gözlenmektedir. Üstelik zamanla İslami mezar taşı modellerinden uzaklaştıkça, mezar taşları neredeyse dini birer anıt olmaktan çıkıp toplumsal statü, paye ve kişisel ihtişamın sergilenmesi için kullanılan araçlara dönüşmüştür.

Görüldüğü üzere Osmanlılar, mezar taşlarında da kılı kırk yaran bir sanat örneği göstermiştir. Osmanlı mezar taşları, bir mezar taşı olmasının ötesinde, Osmanlı'nın hayat anlayışını ve duruşunu gösterir. Mezar taşlarındaki incelik ve derinlik, Osmanlı'nın sadece savaşçı bir devlet olduğu iddiasını da çürütüyor.

KADIN
Çiçek, Altın Kolye, Alınlık: İncelik ve zerafet göstergesi

ERKEK
Kavuk: Orta halli memurlar
Başlık, Sarık, Fes

İlk Kadınlar

TÜRKİYE'NİN İLK KADINLARI

İlk kadın ressam: Mihri Müşfik HANIM

(1886, İstanbul- ö. 1954, New York)
Türkiye'de çağdaş resim çalışmalarını ilk başlatan kadın ressamdır. Özellikle portreleriyle tanındı. Tanınmış kişilerin portrelerini yaptı. Portresini yaptığı kişiler arasında Mustafa Kemal Atatürk ve Papa XV. Benedict de vardır.

İlk kadın bakan: Prof.Dr. Türkan AKYOL

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'i bitirdi. Dahiliye, Göğüs Hastalıkları Uzmanlığı, Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Öğretim Üyeliği ve Rektörlüğü, XVIII. Dönem İzmir Milletvekilliği ile Sağlık ve Sosyal Yardım, Devlet Bakanlıkları yaptı. Evli ve 2 çocuk annesidir. Türkiye'nin ilk kadın bakanıdır.

İlk kadın başbakan: Prof.Dr. Tansu ÇİLLER

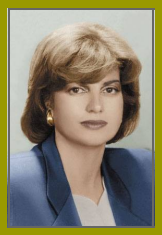

1946 yılı İstanbul doğumludur. Koleji mezunu olan Tansu Çiller, Boğaziçi Üniversitesi Ekonomi Bölümü'nü bitirmiştir. 1978 yılında doçent olan Tansu Çiller, 1983 yılında profesör olmuştur. 13 Haziran 1993 tarihli DYP olağanüstü genel kurulunda en yüksek oyu alarak genel başkan seçilmiş ve Türkiye'nin ilk bayan başbakanı olmuştur.

İlk kadın tiyatro oyuncusu: Afife JALE

Afife, 1902 yılında İstanbul'un Kadıköy semtinde dünyaya geldi. 10 Kasım 1918 günü Darülbedayi'ye talebe olarak kabul olunan Beyza, Refika, Behire ve Memduha adlı beş kızdan biriydi. Afife ve Refika hariç öteki kızlar daha fazla dayanamamış ve "nasılsa sahneye çıkamayacakları" gerekçesiyle tiyatroyu bırakmışlardı. Aynı yılın 18 Aralık günü Refika tiyatronun suflör, Afife de "mülazım artistlik" (stajyer oyuncu) kadrolarına alınmışlardı. Afife bir yıl süreyle bütün provalara devam etti; ama bir türlü sahneye çıkamadı. Öte yandan Refika, sahne gerisinde görev alan ilk Müslüman Türk kadını oldu. 1919 yılının 13 Nisan gecesi "premier"i yapılacak olan, Hüseyin Suat'ın "Yamalar" adlı oyununda, Emel rolü, Eliza Binemeciyan'ın Paris'e gitmesiyle ortada kaldı. Darülbedayi yöneticileri rolü Afife'ye oynatma kararı verdiler. Böylelikle Afife, 22 Nisan gecesi, Kadıköy'deki Apollon Sineması'nda (sonraki Hale, şimdiki Reks) Emel rolünü oynayarak sahneye çıkan ilk Müslüman Türk kadını oldu.

İlk kadın pilot (Dünyanın da ilk kadın savaş pilotu) Sabiha GÖKÇEN

(22 Mart 1913; Bursa – 22 Mart 2001, Ankara)
Dünyanın ilk kadın savaş pilotu ve ilk Türk kadın pilot. Mustafa Kemal Atatürk'ün sekiz manevî evladından biridir. Kariyeri boyunca 8000 saat civarı uçuş gerçekleştirmiştir. Bunlardan 32'si muharebe görevidir.

İlk kadın milli maç hakemi: Lale ORTA

Türk futbol oyuncusu, antrenör ve teknik direktördür. Ayrıca Türkiye'de futbol üzerine doktora yapan tek kadınıdır. Avrupa'nın ilk FIFA kokartlı kadın hakemidir.

Senem Ela YURDAKUL 6B

SUNAY AKIN'LA KISA KISA...

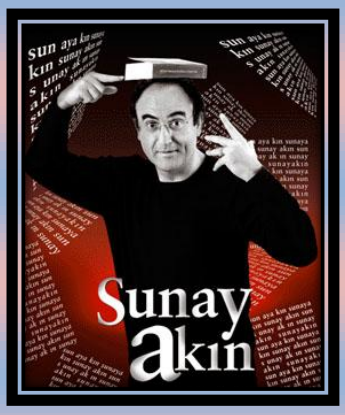

Oyuncak Müzesi ne amaçla kuruldu?

Müzeler toplumların hafızasıdır. Müzeleri olan toplumlarda demokrasi gelişebilir. Bizden daha ileride olan ülkeler önce müzeleri kurup sonra o değerleri yakaladılar. Ne yazık ki ülkemiz müzecilik konusunda çok geride kaldı. Ben bu açığın kapanması için Oyuncak Müzesi'ni kurdum. Oyuncak Müzesi; gerçeğin hayali, hayat izlerini takip ettiğini anlatıyor. Uygarlık tarihi boyunca insan ilk önce hayal etmiş, sonra hayallerinin peşinden giderek hayallerini gerçekleştirmiştir ve hayal dünyası en gelişmiş çağ çocukluk çağıdır. Böylece oyuncak, çocuğu oyalayan bir şey değil, tam tersi, onun hayallerini çoğaltan bir araçtır. Oyuncak Müzesi bunu anlatıyor.

Âşık Veysel'in kaçan karısının ayakkabısına para koyduğu anlatılıyor "Bir Çift Ayakkabı" adlı kitabınızda. Siz kaçsaydınız ayakkabınıza ne koyulsun isterdiniz?

(Gülüyor) Soruya Bak! Âşık Veysel'in yaptığı o kadar doğru bir davranış ki! Tabii bu, insana verilen değeri gösteriyor. Kimse terk edilmek istemez, bir sevdiği tarafından; ama sevdiği onu, hele başkası için terk ediyorsa yapacağı tek şey, zorda kalmasın diye ondan uzaklaşan adımların içine para koymaktır. " Çünkü…" diyor Âşık Veysel "Bu kadının bende emeği var. Önüme çorba koydu, banyoda arkamı keseledi, yıkadı. Çamaşırlarımı ütüledi. Bende emeği var. Yaban elde muhtaç olmasın diye." O ayakkabıların içine para koydu. Yapılacak en güzel hareketi o yaptı. Ben de bana aynısının yapılmasını isterdim; çünkü bu büyük bir derstir.

Bakmak ile görmek arasındaki fark nedir?

Dışarıdaki duvarları yıkmak kolay, önemli olan içerdeki duvarları yıkabilmek. Aslında hepimiz eğitim adı altında, gelenek görenek adı altında, ahlaki değerler adı altında beynimizin içine duvarlar örüyoruz. Yani bu saydıklarımın güzel, insanı aydınlatan yanı var; ama aynı zamanda ördüğü duvarlar da var. Biz okuyarak, aydınlanma yolundan vazgeçmeyerek bu duvarları yıkmalıyız. Bakmak ile görmek demek beynimize ördüğümüz o duvarların yıkılması demek.

Kitabınız için araştırmaları nasıl ve nerede yapıyorsunuz?

Sonuçta bütün araştırmacılar ve yazarlar için kaynak aynıdır. Yani kütüphanede kitaplar vardır. Her araştırmacı yazar gelir, aynı kaynaklardan faydalanır. Önemli olan neyi aradığıdır. Senin oraya kattığın kendi dünyandır. Bu benim dünyam. Bunları benim bulmam rastlantı değil; çünkü ben hayata böyle bakıyorum. Yani aynı başka bir araştırmacı yazarla aynı kütüphanede bulunuyoruz benim bulduklarım çok farklı oluyor. Önemli olan derinde yakalamak. Bunun için ayrıntının peşinde koşmak bilgiyi işlemek. İşte o bir yetenek, bir üslup işidir. Nasıl yaptığımı ben de bilmiyorum. Ben denizden habersiz balık gibiyim o konuda.

Bir sorumuz daha var. 18 yaşınızdan beri doğum gününüzü -ki doğum gününüz 12 Eylül oluyor- darbeyle karşılaşmak sizi nasıl bir duruma soktu, hayatınızda neyi değiştirdi?

12 Eylül darbesi 1923 devriminden kalan bütün aydınlanma kurumlarına karşı yapılan TC'yi bugüne hazırlayan çok önemli bir anti-demokratik harekettir. Örneğin Atatürk'ün kurduğu Türk Tarih Kurumu kapatılmıştır. TRT 'ye kullanılması yasak sözcükler listesi gitmştir. Bunlar 400 sözcük. Oysa insanlar 200 sözcükle konuşuyor zaten. Yasaklanan kelimelerden birisi "evren"di oysa en altta Kenan Evren'in imzası var. Böyle saçma bir şey. Bu değneğin bir ucu. Diğer uçta ise 12 Eylül'e karşı yapılan referendum, o sistemin yeniden güçlenmesine neden olan bir şey. Neyse boşverin siz, bilim her zaman politikanın üzerindedir. Sizin bir kanadınız sanat bir kanadınız bilim olsun.

Efe ÇEKİRGE 6C - Senem YURDAKUL 6B

ÖĞRETMEN ANILARI...

Senem YURDAKUL 6B

NAUTİLUS

Öğretmenliğim ilk yılıydı. Sınıfta Bora adında bir öğrencim vardı. Her haliyle örnek bir öğrenciydi. Onunla ilgili anlatmak istediğim öyle keyifli anlarım var ki hangisini yazacağımı bilmiyorum. Hayvanlarla ilgili bir araştırma ödevi vermiştim. Neredeyse tüm öğrencilerim bilindik canlılardan bahsetti. Sıra Bora'ya geldiğinde önce projesini tahtaya astı, kollarını yukarı çekti ve bir elini cebine sokup "Bakın Arkadaşlar" ifadesiyle başladı anlatmaya.

"Nautilus" adında herkesin ilgisini çekecek farklı bir hayvan seçmişti. Hatta benimle beraber sınıf ilk deniz altının da ismini bu hayvandan aldığını ondan öğrendik. 3 yıl okutabildim Bora'yı, daha sonrasında farklı sebeplerden dolayı yollarımız ayrıldı. Her öğrencinin bizde, öğretmenlerde bıraktığı izler vardır. Bora'da bende hep keyifli, eğlenceli anılarımın olduğu bir öğrenci olarak kaldı. Umarım tüm öğrencilerim gibi o da hayatta başarılı olur. Tüm öğrencilerimi çok seviyorum.

Tuba YOLERİ

DÜNYA YUVARLAK

Bir gün hayat bilgisin konusu olan "Dünyanın şekli"ni işliyorduk. Bir öğrencime dünyanın şeklinin yuvarlak olduğunu nereden anlayabildiğimizi sorunca bana:

-Babam söyledi, dedi.

Ünsal SERDAR

EKMEK

Bir zamanlar köy okulunda çalışıyordum, Adıyaman'da küçük bir köyde. Öğretmenler gününden önceki gün öğrencilerime öğretmenler gününün önemini anlatmıştım. Oradaki çocukların bazıları "Mezra" adında köye yakın bir yerleşim yerinde otururdu ve her gün annelerinin yaptığı ekmekleri getirirdi. Bu ekmekler şehirli çocukların pastası kadar önemliydi. Öğretmenler gününde, yani bir sonraki gün bir öğrencim, Zeynel bana yaklaşıp öğretmenler günümü kutladı ve:

-Öğretmenim, bize öğretmenler gününden bahsetmiştiniz, ya bunu size getirdim, deyip masaya gazete kâğıdına sarılı bir şey bıraktı.

Hızlıca gitti. Ben şaşırmıştım, onu yanıma çağırdım.

-Hadi Zeynel, beraber açalım, dedim.

Açtık ve aslında Zeynel'in yemeyi olan ekmek vardı…

Nevin ŞİMŞEK

1453

Öğretmenlik hayatımın ilk yılı, hatta ilk dersiydi. Başka bir dersin sınavına nöbetçi öğretmen olarak girmiştim. Düşünsenize! Bir öğretmenin ilk dersi! Ben de heyecanlıydım; ama her şey yolundaydı. Sınavı başlatmıştım, her şey kontrol altındaydı. Sonra bir öğrenci kalktı. Bana soru sordu:

" Öğretmenim, İstanbul'un fethi kaç yılındaydı?"

Ben de o heyecanla cevap vermeyeyim mi! Tüm öğrenciler "Teşekkür ederiz öğretmenim!" diye bağırdılar. Yaptığım şeyi o anda anladım.

Didem ERTEN

FABL

Öğretmenliğimin ilk yılı sınıfta "fabl" konusunu anlatıyordum.

-Evet, çocuklar. Fabl deyince aklınıza ilk olarak ne geliyor?

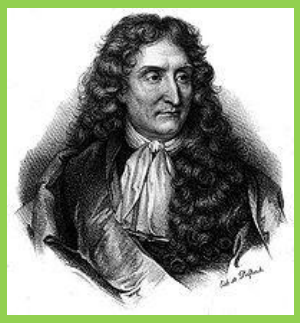

"Hayvanlar, konuşan hayvanlar, karga ile tilki, ders çıkarmak… "gibi değişik değişik cevaplar geliyordu.

-Çok güzel çocuklar, aferin size. Peki, en ünlü fabl yazarı kimdir? dediğim an, çok sevdiğim öğrencilerden biri olan ve nadir parmak kaldıran Kuzey kendinden emin bir şekilde atıldı:

-En ünlü fabl yazarı Murat Dalkılıç öğretmenim!

Yüzümde savsak bir ifade, gözlerim baygın,

-Nasıl yani?

-Ee, masal gelir La Fontaine'den işte…

-Aaaaaa!

Deniz ERTEN

BİYOGRAFİ

PELE

Edson Arantes do Nascimento Pele, 1940 yılında dünyaya geldi. Futbola Bauru Atletic takımında başlayan Pele, 1955'te geçtiği Santos Kulübü'nde 1956'da A takımına alındı. İlk Dünya Şampiyonluğu'nun 1958'de tattı. Yedekler arasında İsveç'e götürülen Pele oyuna girdiği zamanlarda başarılı futboluyla dikkatleri üzerine çekti ve Milli Takımın ilk onbirinde yer alarak kupayı kaldıranlar arasına girdi. 1962 Dünya Kupası onun için kötü bir dönemdi. Pele sakat olduğu için bu milli takıma çağrılmadı. Futbol'un taçsız kralı olarak adlandırılan Pele, 1970 dünya kupasında hem olgun bir futbolcu hem de dünyanın gelmiş geçmiş en iyi futbolcusu olduğu gösterdi ve Brezilya bu dünya kupasından da şampiyonlukla çıkarak 3 kez kupayı evine götürdü. Her an her şeyi yapabilecek teknikte bir oyuncu olması, rakiplerin korkulu rüyası haline getirdi onu fakat o bununla şımarmak yerine kendisini daha da geliştirmeye çalıştı. 1974 yılına kadar oynadığı Santos takımında tam 1284 gol attı. O da tatilini ABD'de geçirdi ve New York Cosmos takımına transfer oldu. 1977'de de futbolu bıraktı.

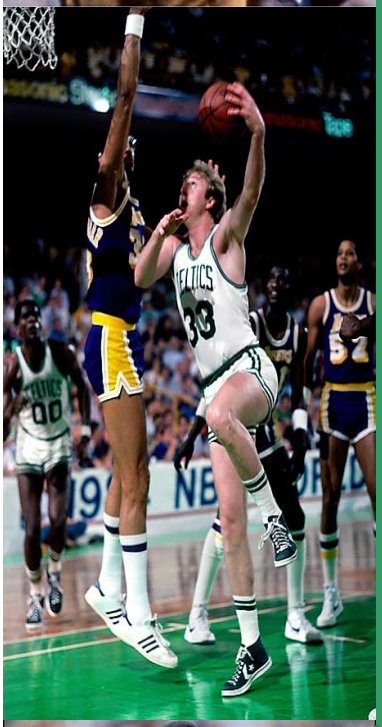

LARRY BIRD

Larry Bird (d. 7 Aralık 1956) ABD'li basketbolcu. Indiana State Üniversitesi'nde okudu. Okulun NCAA'de final oynamasında en büyük rolü oynadı. Boston Celtics formasıyla profesyonel olduğu 1979'dan bugüne kadar 3 kez NBA Şampiyonluğu kazandı, defalarca final oynadı, 2 kez de NBA'in finallerinin en değerli oyuncusu seçildi. 3 kez de NBA normal sezon MVP'si oldu. 2,06 m boyu ve oldukça ağır görünümüne rağmen hırsı ve mükemmel şut yüzdesi ile tanındı. Beyaz tenli olan Bird basketbolu bıraktıktan sonra değişik takımlarda antrenörlük yaptı. Antrenörlük yaptığı Indiana Pacers takımında 1 kere de yılın koçu ödülünü almıştır. Günümüzde Indiana Pacers'ta Basketbol Operasyonlarından Sorumlu Başkanlık görevini üstlenmektedir. Ayrıca Gelmiş geçmiş en iyi sutörlerden biri olarakta kabul edilir.

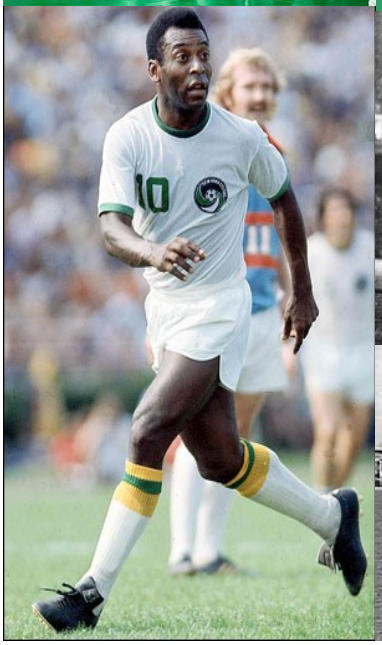

Can SÖKMEN 7B

GÜLTEN DAYIOĞLU'NU ANLAMAK

•Ne zaman ve neden yazmaya başladınız?

İlkokul üçüncü sınıfta öğretmenim yazılı anlatım ödevlerime bakarak " Sen doğuştan yeteneklisin. Sanırım yazar olacaksın". demeye başladı. O günlerden bu günlere sürekli yazıyorum.

•Yazarlıkla ilgili bir benzetme yapsanız bu nasıl olurdu?

Yazarlık bence doğum yapıp anne olmak gibi.

•Ülkemizdeki çocuk edebiyatı çalışmalarını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Ülkemizde "Çocuk Edebiyatı" hala gelişim sürecinde. Ben en iyiye ulaşacağımıza inanıyorum.

•Romanlarınızda okuyucularınıza vermek istediğiniz mesajlar oluyor mu? Örneğin Mo'nun Gizemi'nde vermek istediğiniz mesaj tam olarak neydi?

Eserlerimde mesaj vermeyi planlamıyorum. Ancak gerçek ve düş de olsa yaşamı, insanları, doğayı, dünyayı, tüm canlıları,evreni vb ... işliyorum .Doğal olarak tüm konular okura , yaşamla, insan ilişkileriyle ve doğayla ilgili pek çok ipucu veriyor.

•Mo'nun Gizemi adlı kitabı tekrar yazma şansına sahip olsaydınız herhangi bir şeyi değiştirir miydiniz?

Mo'nun Gizemi'ni yeniden yazsam, hiçbir değişiklik yapmayı düşünmem.

•Hayatınızı en çok etkileyen kitaplar hangileridir?

Ben yaşam boyu okuyarak yazar oldum. Hala da okumayı sürdürüyorum. Liste vermem olanaksız. Her kitaptan ayrı bir kazanım edindim. Dil tadı aldım. Hayatı ,insanları, doğayı, dünyayı, evreni, değişik yazarların zihin süzgecinden geçmiş haliyle tanıma, sevme, sayma olanağı buldum

•Şu anda okuduğunuz kitap hangisi?

Şu anda "Arkadaş Yayınları"nca basılan "EVREN VE YARATILIŞ" adlı kitabı okuyorum. Yazarı Prof. Dr. Cengiz Yalçın.

•Yakın gelecekle ilgili projeleriniz nelerdir?

Yeni bir roman yazmayı düşünüyorum.

•"Adını Feriha Koydum" adlı dizinin, sizin yazmış olduğunuz "Yeşil Kiraz" romanından alıntı olduğu ile ilgili söylentiler çıktı. Ardından da sizin bu konu hakkında dava açtığınız söylendi. Böyle bir şey gerçekten yaşandı mı?

Evet, yaşandı. Yeşil Kiraz'ı okuyan tüm okurlarımdan bana e-postalar geliyor. Sizin gibi onlar da aynı soruyu soruyor. Olay gerçektir. Mahkeme aşamasındayız.

•Şu anda bir kitap yazıyor musunuz? Yazıyorsanız bize bu roman hakkında biraz bilgi verebilir misiniz?

Mo'nun Gizemi 'nin üçüncü kitabı ekim 2011 'e yayımlandı. Henüz dinlenme aşamasındayım.

•Kitaplarınızı yazarken araştırma yapmak üzere çok yer geziyor musunuz?

Tüm kitaplarımı, içerdiği konuyu araştırarak yazarım. Bu araştırma bazen gezerek bazen okuyarak bazen de uzmanlarla bire bir görüşerek gerçekleşiyor.

•Kitap yazarken en zorlandığınız şey nedir?

Sağlam bir plan yapınca yazmakta zorlanmıyorum; ama bazen plan yetersiz kalıyor.O zaman zorlanıyorum. Bu durum pek seyrek olsa da yaşandı. Bir de yedi sekiz saat bilgisayar başında yazı yazmak da zor geliyor. Örneğin sırtım ağrıyor; ama bunca yıl her türlü zorluğa göğüs gererek,irili ufaklı yetmiş sekiz kitap yazdım. Sevinçliyim.

•Her eserinizi ortaya çıkardığınızda yeni bir şey öğrendiğinizi düşünüyor musunuz?

Elbette, eseri yazarken yaptığım araştırmalar soncunda pek yeni bilgiye ulaşıyorum.

•Küçük yazarlara ve yazarlığa meraklı gençlere vermek istediğiniz bir tavsiye var mı?

Yazarlığın reçetesi yok; ama iyi bir yazar olmak için önce yetenek gerekli .Ne var ki yetenek de yeterli olmuyor. Kültür altyapısı edinmek amacıyla çok kitap okunmalı. Araştırma ve gözlem alıştırmaları yapılmalı. Taklitten kaçınılmalı. Mektup ya da çevreyle ilgili denemeler, anılar yazmak da yararlı oluyor.

•Okuyucularınızla paylaşmak istediğiniz bir şey var mı?

Okurlarıma ve öğretmen arkadaşlarıma sevgi yüklü selamlar gönderiyorum.

İzem Ekin ÖZAVCI 7C

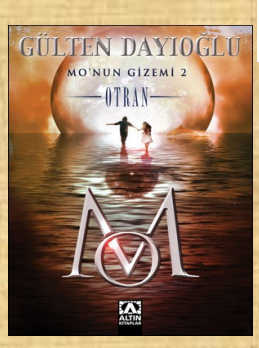

Erkeklerin kadınlara bıkıp usanmadan tekrarladıkları "ezeli" ve de "ezici" bir soru vardır: "Bizler kadar düşünme yeteneğiniz olduğunu ileri sürüyorsunuz. Madem öyle, neden Shakespeare gibi bir deha çıkaramadınız?" İşte Virginia Woolf bu "yakıcı" soruya, tarihsel ilişkilerin kökenine inip kütüphane raflarında şöyle bir gezindikten ve de kısa bir kadın edebiyatı tarihçesi çıkardıktan sonra esaslı bir yanıt getiriyor ve şöyle sesleniyor kadınlara: "Para kazanın, kendinize ait ayrı bir oda ve boş zaman yaratın ve yazın, erkekler ne der diye düşünmeden yazın!.."

KADIN YAZAR OLMAK: Virginia WOOLF

"Virginia'nın dikişle arası hiç iyi değildi. İç çamaşırlarını bile çengelli iğneyle tuttururdu. Ekmek ve pasta hazırlama, portakal reçeli yapma ve bir sürü basit yemekleri pişirme konusunda da daha iyi değildi. "

Bu cümleler, Virginia WOOLF hakkında yazılan bir biyografiden alınmıştır. Eğer onun döneminde yaşasaydınız; bunları saçma ve bir bayanda olmaması gereken özellikler arasında görebilirdiniz. Onun başarısız bir bayan olduğunu da düşünürdünüz, gereksiz bir insan olduğunu da. Bu özellikleri nedeniyle kendisi "kadın olarak eksikliğin" acısını yaşamıştı.

1882'de doğmuştu Virginia. Londra 'da doğmuştu. Yedi kardeşinin dördü anne ve babasının eski evliliklerindendi. Okula sadece ağabeyleri giderdi; ama babalarının kütüphanesi herkese açıktı. Orada tanımıştı Virginia: Shakspeare'i, Thomas Hardy'i, Henry James'i…

"Stephen" ailesi yazlarını hep Cornwall' da geçirirler. Virginia'nın ablası ve kardeşleri dışarıda oynarlarken Virginia kendi emeği ve hayal gücüyle bir "Ev Gazetesi" çıkarır. Bu işin öncüsü odur. Onun çocukken bile tek hayali yazar olmaktır, yazmaktır. 10 yaşında bu gazete için yazdığı uzun makalelerle bu işi yakından takip eder.

Okula gitmez Virginia; ama evde sıkı bir eğitim görür. Yeğeni Ouentin BELL onun ile ilgili:"Her zaman sıkıntıdan parmaklarını saymıştır." der. Virginia bu kadın olarak yetiştirildiği yılları "yedi mutsuz yıl" diye adlandırır.

13 yaşında annesi ölür. Virginia çok şiddetli bir sinir krizi geçirir, korkunç sesler duymakta ve gitgide kötü olmaktadır. Doktorlar ona dersleri yasaklar.

1904'de babası öldüğünde yine bir sinir krizi geçirir. Toparlandığında ablasıyla beraber sanat üzerine yoğunlaşır. Ablası çizer, o ise yazar. Bloomsbury Kulübü'ne katılırlar beraber. Burada kendini daha rahat hisseder Virginia; ama hala kendini "başarısız" hisseder. Bir mektubunda:

"29 yaşında hâlâ evlenmemiş bir 'başarısız'. Çocuğu da yok üstüne üstlük, ruhen hasta ve yazar falan da değil!" diye yazar bir depresyon anında ablası Vanessa 'ya.

Bu halde olsa bile her zaman yazar. Yazmayı bırakmaz, bırakamaz. Bir sürü eseri vardır: Mrs. Dollawey, Orlando, Deniz Feneri… Buna rağmen ne zaman yazsa korkuları artar. "Bunu beğenecekler mi?" diye düşünür hiç durmadan. Eleştirilere maruz kalmak istemez.

28 Mart 1941'de intihar eder; ama herkesin beynine bir düşünceyi kazır:

Kadınlar da, Shakspeare gibi bir yazar olabilir, "yeter ki özgürlüğe alışalım, düşündüğümüzü aynen yazmaya cesaretimiz olsun."...

Senem YURDAKUL 6B

BİNNUR'UN SÖZLÜĞÜ

Arkadaşlar biliyorsunuz deyimler ve atasözleri dilimizin en büyük zenginliği; fakat biz bunları çok bilmiyor ve kullanmıyoruz. Ben sizler için sözlükten çok kullanmadığımız deyimleri ve atasözlerini derledim. Bununla birlikte dünyadaki farklı kültürlerin atasözlerini de paylaştım.

Gezen ayağa taş değer: Gereksiz dolaşan, uygun olmayan davranışlarda bulunan kimseler, çok kere kendilerine zararlı olayların çıkmasına neden olur. Zarar görmeleri kaçınılmaz olur.

Dilden gelen elden gelse, her fukara padişah olur: Kişi her söylediğini yerine getiremez. Her istediğini elde eden insan yoktur.

Irgatın kötüsü akşama doğru kıvrar: Çalışmayı sevmeyen, beceriksiz kişiler gösteriş yoluyla bu eksikliklerini kapatmaya çalışırlar.

Kalın incelenene kadar, ince üzülür: Herkesin zor durumlara karşı dayanma gücü aynı değildir. Kuvvetli zayıflayıncaya kadar zayıf ölür.

Pilav yiyen kaşığını belinde taşır: Bir işe girişmek isteyen kimseler o iş için gereken bütün araçları yanlarında hazır bulundurmak zorundadırlar.

Kaçanın anası ağlamamış: Karşı koymayıp yenilgiyi kabul ederek kaçan kişi, zarar görmez.

Al elmaya taş atan çok olur: Güçlü ve yetenekli kişileri çekemeyen çok olur.

Göle su gelinceye kadar kurbağanın gözü patlar: Bir amaca ulaşma süresinin uzun oluşu bekleyenleri huzursuz eder.

At, at oluncaya kadar sahibi mat olur: Bir şey elde edilinceye kadar çok üzüntü ve çile çekilir.

Binnur ÖZAY 6/A

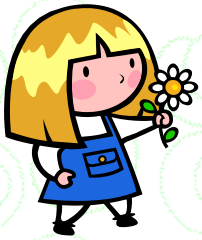

Aslında kağıttan yapılmış bir keseye benzeyen bu vazo aslında porselenden yapılmıştır.

Bu ilginç ayakkabı tasarımı çok akıllıca ve dondurmalar ağız sulandırıyor.

Kesinlikle kitap kurtları için yapılmış bir tasarım. Bu koltuk kesinlikle yer tasarrufu sağlıyor ve kendinizi kitap kralı veya kraliçesi gibi hissedebilirsiniz.

Biraz zaman kazanmaktan bir şey çıkmaz değil mi? Tam bunları düşünüyorsanız bu sürahi sizin için ideal.

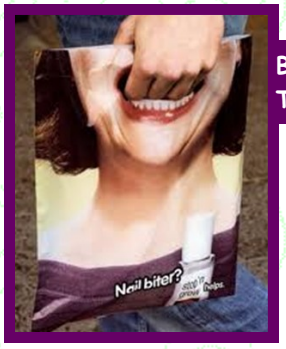

Bir eczanenin torbası bu. Taşırken dikkatli ol.

Çay içerken kurabiye yemek güzel oluyor değil mi? İşte bu tasarım tam bu günler için. Fırından yeni çıkmış kurabiyelerinizi bardağın altında yerleştirin, sıcak sütünüzü bardağınıza doldurup keyfine bakın.

Arkadaşınızla bu odada pijama partisi yapmak çok eğlenceli olurdu. Eğer tek kardeşseniz üst katı ıvır zıvır katına çevirebilirsiniz.

Çok eğlenceli bir bantlık tasarımı bu! Çalışma masasında çok şirin duracağı kesin.

İmdat boğuluyorum! Beni içerek kurtarabilirsin.

Deniz İLHAN 7A
Begüm ORTAOĞLU 7C
Aslı ÖZDEN 7A

ÇİN ÇAN ÇON !!

漢 汉
字 字

HANGİ BURÇ ?

HOROZ	1. Sınıflar
MAYMUN	2. Sınıflar
KEÇİ	3. Sınıflar
AT	4. Sınıflar
YILAN	5. Sınıflar
EJDERHA	6. Sınıflar
TAVŞAN	7. Sınıflar
KAPLAN	8.Sınıflar

你好、你好吗？、
Merhaba, nasılsın?

MAYMUN,

- ŞANSLI
- BURÇLARDAN BİRİDİR.
- DOĞUŞTAN ÖĞRENME YETENEKLERİ VARDIR.

HOROZ,

YÜREKLİ VE KAHRAMAN KİŞİLERDİR.

- ŞARKI SÖYLEMEYİ VE MÜZİK DİNLEMEYİ SEVERLER.
- HAYAL GÜÇLERİ ÇOK GELİŞMİŞTİR.

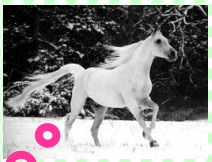

AT,

- ÖZGÜR VE GÜVENİLİRLERDİR.
- DÜRÜST VE SADIKLARDIR.
- HAKLARINI SAVUNURLAR.

KEÇİ,

- ÇOK SABIRLIDIRLAR.
- TAKIM İÇİNDE ÇALIŞMAYI BİLİRLER.
- KENDİLERİNİ KONTROL ALTINDA TUTMAYI BİLİRLER.

YILAN ,

- KONTROL ALTINDA OLMAYI SEVERLER
- KORUYUCULARDIR
- YARATICILARDIR

KAPLAN,

- SÜRPRİZ YAPMAYI SEVERLER
- ÜSTÜN BİR YAPILARI VARDIR.

TAVŞAN,

- CÖMERT VE ARKADAŞ CANLISIDIR.
- İLGİ ÇEKMEYİ SEVERLER.

EJDERHA,

- ENERJİKLERDİR.
- HEVESLİLERDİR VE KENDİLERİNE GÜVENİRLER.

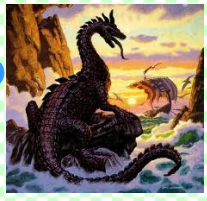

Şölen CERAN 7C

KALEMİMİZDEN...

BİR FOTOĞRAF BİR DÜNYA

"Afgan Kızı" herhalde dünyanın en çok tanınan fotoğrafıdır. Bu fotoğraf o zamanlar bir gazeteci olan Steve McCurry tarafından çekildi. Steve McCurry'nin hayatı ve kariyeri de bu fotoğrafla değişti. Her şey, Steve McCurry 'nin 1984 yılında Afganistan'dan kaçan mültecilerin Pakistan sınırında kurdukları kamplardan birinde genç Sharbat Gula'yı görmesi ve deklanşöre basmasıyla başladı. Genç Afgan kızının korku ve endişe içindeki bakışları çok etkiliciydi. Amerikan Psikolojik Harp Merkezi Sovyetler Birliğinin Afganistan'ı işgalini bu fotoğrafla simgeleştirdi.

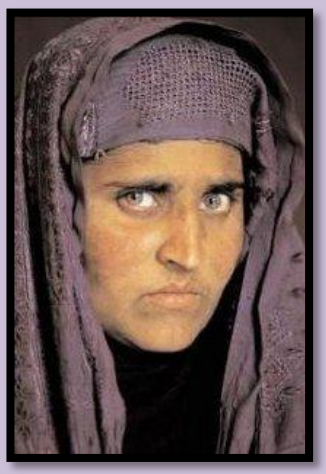

Peki ya şimdi? Sharbat Gula, dünyanın en ünlü fotoğrafına sahip olmasına rağmen mülteci hayatı yaşıyor. Savaşta ailesini kaybedip öksüz kalan Gula'ya kimse yardım etmiyor. 3 çocuk annesi olan Sharbat Gula' nın yüzü yine asık yine korkmuş yine üzgün. Neden ona kimse yardım etmedi, neden dünyanın en ünlü fotoğrafına sahip olmasına rağmen açlık ve sefalet çekiyor, Neden ona ulaşılamadı? İşte bunlar cevaplanmamış sorular…

Emre GÖKSU 6B

KARİKATÜRÜN KOMİK TARİHİ

Karikatür, ele aldığı konuları komik veya iğneleyici olması için abartan ve çarpıtan resim türüdür. Basında karikatürler sosyal ve siyasi eleştiri yapmak için sıklıkla kullanılır. Ayrıca tüm dünyada bu amaçla düzenli olarak yayımlanan dergi ve gazeteler mevcuttur. Tüm bunların yanında farklı amaçlar için de karikatürler bulunmaktadır. Karikatür tarihi Paleolitik Çağ'a kadar götürülebilir. Ancak bugünkü anlamıyla ortaya çıkan karikatürlerin başlangıcını 17. yüzyıl olarak ifade etmek olasıdır. Önceleri sadece kişilerin portreleriyle ilgilenirken daha sonra olayları, sosyal konuları ele almış ve bu gelişmeler sırasında çizgi anlayışı ve teknik açısından da değişimler göstermiştir. Baskı makinesinin gelişimine paralel olarak karikatür daha da yaygınlaşmıştır. Karikatür gazetelerle, dergilerle, sergilerle hedef kitlesine ulaşmaya çalışırken, daha sonra TV' ye girmiş, bilgisayara girmiş, internet ağı ile yepyeni bir iletişim olanağına kavuşmuştur.

Onur TUNÇ 7C

Ben de karikatür yapmayı çok seviyorum. Tunç Devri'ni de sizler için hazırlıyorum.

O YÜCE ADAM

1432'nin bir şafak vakti
Gökyüzünde bir yıldız gibi doğdu.
O zamanın başkenti Edirne
Bu tarihi ana şahit oldu.

Büyük bir komutan ve devlet adamı
Yeni bir çağı başlatıp yeniden yazdı zamanı.
İstanbul bir rüya şehir,
Onu almak Fatih için imkânsız değil.
Kuşatma hazırlıklarına 1451'de başladı
Ve bu amaç için Rumeli Hisarı'nı yaptırdı.
Artık boğaz kontrol altında
Fatih amacının hemen yanında.
Büyük uğraşlar ve inançla
Her asker bir kale gibi ayakta
Savaşıyor yılmadan ve umutla.
İstanbul fethedilmeli
Artık bu topraklarda bizim insanımız gezmeli.
29 Mayıs günü bin zorlukla
Geri dönüyor askerler bir zaferle.
O unutulmaz komutan oluyor "fatih"
Sadece İstanbul'u değil gönülleri de kazanıyor
Fatih.

İrem FANOSÇU 6B

İSYAN

Siyah ya da beyaz fark etmez
Hepimiz insanız bu da değişmez
Kimimiz Hıristiyan kimimiz Musevi
Kabul etmeli insanlar bizi olduğumuz gibi.
Din, dil,ırk, köken seviyemizi belirleyemez
İnsan hakları hiç mi hiç lekelenemez.

Batu KANTARCI 6B

İNSAN HAKLARI

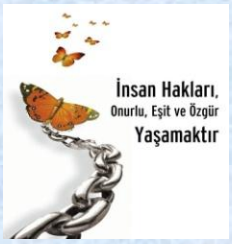

İnsan yaratıldı,
Hakları da vardı
İnsan hakları bildirgesinin temeli
Çok öncelere dayanırdı.
Eşitlik sağlanmalıydı.
Adalet olmalıydı
İnsana insan gibi davranılmalıydı
Herkes dürüstçe yargılanmalıydı
Rüşvet ortadan kalkmalıydı
İşte bu şekilde
İnsan hakları ortaya çıktı.
Bölge bölge derken,
İnsan hakları dünyaya yayıldı.
Siyah, beyaz demeden
Ayrımcılık ortadan kalktı,
Din,dil, ırk fark etmeden
Herkes eşit sayıldı
Zaten böyle olmalıydı.
İnsan hakları bildirgesi,
Tüm ülkeler tarafından imzalandı,
Gerekliliği herkesçe kanıtlandı
Uymayanlar cezalandırıldı.
Ulu Önder Atatürk
Adını tarihe yazdırdı.
Bir mucize yarattı.
Türkiye'yi kara çukurdan çıkardı,
Sefaletten kurtardı, çağdaşlaştırdı.
İnsan hakları
Herkesi içine aldı.
Dünyayı kucakladı.

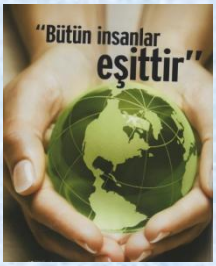

Selin Beste YÜKSEL 6B

ÇALIŞKAN ARI VE TEMBEL ARI

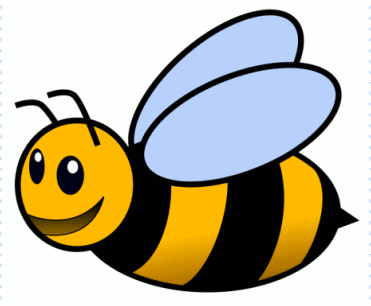

Aynı kovanda yaşayan bir tembel bir de çalışkan arı kardeşler vardı. Tembel arı uçmaya çok üşendiği için hep kovanın yakınlarındaki çiçeklere konardı. Bir çiçeğe uçma mesafesi sadece seksen santimetre idi. Kardeşi çalışkan arı ise daha uzaktaki farklı farklı çiçeklere konardı. Yuvasından çok uzaklara giderdi. Topladıkları polenleri bal yapmak için evlerine götürürlerdi. Evlerine geldiklerinde sıra balları koyacakları şekilleri yapmaya gelmişti. Tembel arının yaptığı şekiller oval oluyor ve ballar bir türlü yerinde durmuyordu. Çalışkan arı ise, bütün açıları geniş olan birbirinin aynısı altıgenler yapıyordu. Çalışkan arı kardeşine, "Bunlar olmamış, benim gibi çok çalışırsan sen de düzgün şekiller yapabilirsin. Senin yaptığın şekillerde açı yok. Ovalleri yan yana dizince arada boşluklar olur. Ama altıgenleri dizince boşluk olmaz ve balların da ziyan olmaz." dedi. Tembel arı kardeşine: "Ama ben açıları bilmiyorum, tembellikten öğrenememiştim. Bana öğretebilir misin, lütfen?" dedi. Çalışkan arı da anlatmaya başladı. "Geniş açı, dar açı, dik açı, doğru açı ve tam açı. Bunların hepsinin ayrı ayrı ölçüleri ve tanımları vardır. Altıgenleri yapmak için de geniş açılar kullanman gerekir." dedi. Bu açıların nasıl çizildiğini de gösterdi. Ayrıca dik açıları birleştirirse dikdörtgen veya kare olacağını, açı kullanmazsa da oval olacağını söyledi. "Dikkat etmelisin, çok çalışıp açıları düzgün yapmalı, güzel altıgenler oluşturmalısın." Kardeşini çok iyi dinleyen tembel arı o günden sonra tembellikten vazgeçti ve işini daha düzenli yapmaya başladı.

Melisa KOCASİNAN 3B

NE MUTLU TÜRKÜM!

Türkiye deyince aklıma
Gelir güzellik,
Yeşillik
Bir de alfabemiz vardır
Dilimize özel,
İlk önce öğrendim
ABC'yi
Sonra da okumayı
İşte bu yüzden severim
Türk olmayı...

Alara YILMAZ 5A

KİTAPLI GÜNLER

KİTABIN ADI: TILSIM SERİSİ

1.KİTAP:TAŞMUHAFIZI

2.KİTAP:TAŞMUHAFIZININ LANETİ

3. KİTAP:BULUTLARIN ARASINDA

YAZAR VE ÇİZER: KAZU KİBUSHİ

Macera arayan çizgi roman severlerdenseniz bu seriyi okumalısınız. Açıkça söyleyeyim, ben serinin 2. kitabını okuduktan sonra 3.'sünü soluksuz bekledim, bekledim, bekledim... Nihayet birkaç ay sonra çıktı. Ben de okulda kitap fuarı başlayınca "Fırsat, bu fırsat!" deyip üçüncü kitabı aldım ve şu an 4.'sünü heyecanla bekliyorum.

Bu kitaplarda Taşmuhafızı denen Emily'nin peşindeki Elflerin onu esir almaya çalışması ve bir yandan da Emily'nin dünyayı kurtarma çabaları anlatılmaktadır. Bana inanın, okumaya bir başladınız mı bir daha elinizden bırakamayacaksınız. Bu kitap serisi, milyonları birbirine bağlıyor.

Cem BİNİCİ 5A

AKDENİZ ANEMİSİ

Talasemi, yani Akdeniz anemisi
Bir kansızlık hastalığıdır Akdeniz ülkelerindeki
Ailesinden biri taşıyıcıysa eğer
Çocuğa geçebilir beta talasemi geni.

İki çeşidi vardır bu hastalığın
Talasemi minör olan taşıyıcıdır
Bireylerde tek yakınma halsizlik,
Tek bulgu ise kansızlıktır.

Majör ise daha tehlikeli, daha ağırdır
Başlar belirtileri 6 aylıkken
Ölür kan hücreleri gelişemeden
Eğer düzenli kan nakli yapılmazsa
Bireyin sonu farklı olmaz kan hücrelerinden.

Duru KALAÇA 6A

AKDENİZ ANEMİSİ

Güzel ve güneşli ülkelerdir
İnsanları sıcakkanlı ve güvenlidir;
Fakat bu talihsizlik hücrelerindedir.

Talasemi yani Akdeniz anemisi
Yapıştı mı bırakmaz hücrelerimizi
Ne çare ömür boyu sürer izi.
Onunla birlikte yaşamaya zorlar bizi.

Yaşamın kaynağıdır kan
Damarlarımızdan akıp bize verir can
O olmazsa durur zaman
Akdeniz anemisi çok yaman.

Talasemi minör,
Talasemi majör,
Minör daha fark edilmezdir,
Majör ise yıkıcı niteliktedir.

Lara TEKMEN 6A

FARKLIYDIM

Hiçbir zaman, hayatımın kahramanının, düşman olabileceğini düşünmemiştim. Sıcak ve nemli bir gündü. Kuyruğum sallana sallana havayı soğutmaya başlamıştı. Açtım. Yeşilliklerin arasından sıyrılmaya başladım. Ağaçların kenarından sürünürken yukarı baktım. Beni korkutan o ailem hala uyuyordu. Ürkütücülerdi. Aralarında sadece benim kahve bir derim vardı. Beni, ağabeyim ve sarı ablam kıskanıyorlardı. Benim o kaygan, uzun kahve bedenim oldukça onların sarı derileri bir hiçti. Beni koruyacak da yoktu ki… Annem, ben doğduğum o gün av olmuş, öldürülmüştü. Tabii ki de avcı, benim nefret ettiğim o devlerdendi. Onların o acımasızlıklarını, annemi yakalayışlarını kuzenlerimden duyunca çıldırmıştım. Onları görür görmez öldürebilirim sanki. İşte onları öldüreceğim o gün, annemin öncünü almış olacağım. Annesiz olmak, nasıl bir şeydir bilemezsiniz. Benim annem gitmişti sonuçta, sadece babam vardı. Onu sürüne sürüne kahvaltı için ararken bir ses duyarak titredim. Biri çığlık atmıştı. Var gücüm ile sürüdüm ve durdum. Dev, yerde öylece yatıyordu, terliyordu. İlk kez o devin yüzünü görüyordum. Uzun bir ağız, kocaman gözler ve çok beklenmedik bir bakışı vardı; ama o bir devdi. Ormanı yakar, ölenleri, incittiklerini görmez, gözünü kıpırdatmadan boğar, yakalardı. Babam ise onu, o dar yeşil gözleri ile izliyordu. Başını kaldırdı. Dev, tüm çimeni sulamıştı bile o teriyle. Babam ona bakalı bir iki dakika geçmişti. Devin korkası gelmiş; ama biraz da geçmişti. Nefes verdim. Benim korkmama gerek yok diye düşünüyordum ki babam dik durarak başını geri çekti ve öne atladı. O sivri dişlerini, devin ayağına batırdı. Kulakları açıldı ve kuyruğu kalktı. Yemyeşil derisi kayıyordu. Babam ağzını çekerek bana döndü. Beni koruyup kollayan o kahramanımın ağzından kan akıyordu. O günden sonra, o hiçbir zaman benim kahramanım olamadı. O günden itibaren o kahve ve kırmızı derimin ona benzemediğinden mutlu oldum.

Mina Nur ERTEN 8A

ALİYE'NİN AĞACI

Aliye bir tohum bulmuştu; ama hangi bitki olduğunu bilmiyordu. Aliye bunu öğrenmek için yerden aldığı tohumu hemen dikmek istedi. Eline küreği alıp kazarken nasıl bir ağaç olacağını merak ediyordu ve tohumu ekti. Ektiğinde bu bitkinin nasıl çıkacağını düşündü. İki hafta sonra bir fidan gördü. Mutlulukla o fidanı izledi. Aliye, fidanın sanki ona bakıp gülümsemiş gibi olduğunu hissetti. Fidanın üstünde güzel bir kelebek gördü. Onun renkli ve narin kanadı güzel bir görüntü yarattı. Aliye bu görüntüyü unutmamak için resmini çizmek istedi. Resmin arkasına onunla ilgili duygularını yazıp o yazıyı bir defterin arasına koydu. Üç hafta sonra ağacına bakıp "Senin nasıl bir ağaç olduğunu merak ediyorum." diye içinden geçirdiğinde kulağına bir ses geldi. "Ben de büyüyüp senin kadar iyi kalpli olacağım." Aliye bunu ağacın söylediğini anladı. Aradan epeyce uzun bir süre geçti. Aliye okul, ders, arkadaşları ile birlikte vakit geçirme, oyun derken ağacını unutmuştu. Bir gün arkadaşı ile birlikte pencerenin kenarında oturup, dışarıya bakıp sohbet ederken gözüne ağacı ilişti. Büyümeden önce hayal ettiği ağaçla gördüğü ağacın arasındaki farklılıkları görünce çok şaşırdı. Hemen aşağıya inip ağaca sarılıp gülümsedi. Ağacın da kendisine gülümsediğini fark etti. Bir müddet sonra ağaca önceki kelebeğe benzer bir kelebek kondu. Aliye yine kelebeğin resmini çizip onunla ilgili duygularını yazıp aynı deftere koydu. Önce çizdiği resimle şimdi ki çizdiği resmin arasındaki benzerlikleri gördü ve heyecan duydu. Ağacının büyüme sırasında geçen zamanı ile kendisinin de çok büyüdüğünü ve farklılaştığını fark etti. Birden gelişim ve büyüme ile ilgili öğrendiği bilgiler aklına geldi ve kendi kendine gülümsedi.

Bilgi edinmek için yaptığı araştırmaların birinde okuduğu bir yazının anlamını şimdi daha iyi kavradı. "Canlılar zaman içerisinde büyür ve gelişir Aliye ağacına bir kez daha sarıldı ve ona "Sevgi Ağacı" adını koydu. Sevginin de tüm dünyada büyüyüp gelişmesi için…

Aliye TÜRKÖMER 3A

HEYECANLI DAKİKALAR

O gün günlerden pazartesi idi. Okul başlıyordu bir sene daha başlıyordu. Ders zili çalıyordu, tüm öğrenciler sınıflara dağılıyordu. Herkes heyecanlıydı, artık yeni bir sınıfa başlıyorlardı. Ben de 3. Sınıfa başlıyordum. Sanki benim içimde farklı bir duygu vardı. Ders başlamış, ilk ders bitmişti bile. Bizim ilk konumuz "ADİL OLALIM" dı. İlk gün ilk derste bile çok şey öğrenmiştim: Her bir çocuğun veya bireyin hakları ve sorumlulukları olduğunu. Teneffüs başlamıştı. Bazı arkadaşlarım ve ben öğrendiklerimizi birbirlerimizle paylaşıyorduk. Bunun nedeni hem öğrendiklerimizi pekiştirmek hem de yıl sonu çıkaracağımız dergiye bilgi eklemek içindi elbette. Bazen öğrendiğimiz konularla ilgili şiir, şarkı, hikaye veya masal yazıyorduk. Tabi bunların karşılığında koca bir "aferin" vardı. Okulun 3.haftasıydı ve o gün öğretmen bizden bir sunum yapmamızı istedi; ama bu sefer herkes bir arkadaşını seçecek ve onunla çalışacak, sonrasında da sunumu hazırlayıp arkadaşlarımızla paylaşacaktı. Ortak bir çalışmaydı. Bu sunum ünite temamız ile alakalıydı. Çocuk hakları, öğrenci hakları ve insan hakları ile ilgili. Zaten biz bu konuda bir şeyler araştırdığımız için bu hiç de zor değildi. Aradan haftalar geçti. İşte sonunda sunum günü gelmişti. Sanki okula başladığımdaki ilk gün heyecanı gibi bir heyecan basmıştı içimi. Arkadaşlarımın hepsi birbirlerinden farklı ve güzel hazırlanmıştı sunum; ama bence bizimki biraz daha değişikti. İlk olarak çocuk haklarından bahsettik.

Şöyle dedik:

-Çocukların bir aileye sahip olma hakları var.

-Çocukların beslenmeye ihtiyaçları var.

-Çocukların okuma hakları ve ihtiyaçları var.

Derken ben ve arkadaşım sunum heyecanı ile kendimizi öyle kaptırmışız ki anlatmaya bir yandan da çocuklara yönelik şiddetle ilgili resimler gösteriyor, bir yandan da büyüklerin savaşı yüzünden biz çocukların ne zor yaşamlar sürdüğünü anlatan yazılarla ilgili konuşuyorduk. Birden öğretmenimizin sesi ile kendime geldim.

- Begüm sunumuzu çok güzel hazırlamışsınız. Sana ve Can'a teşekkür ederim. Belli ki bu sunumu hazırlarken çok heyecanlanmışsınız ve konu sizin çok ilginizi çekmiş; ama sizin için ayrılan süre doldu. Sanırım diğer arkadaşlarınız da sunumlarını bizle paylaşmak için sabırsızlanıyorlardır.

Biz Can ile yerimize geçtiğimizde hala heyecandan kalbim hızla çarpıyordu. Kulaklarımda arkadaşlarımın alkış sesleri ve "aferin", "çok güzel olmuş" sesleri vardı.

Begüm BERİKMAN 3A

ANA DİLİMİZE YETERİ KADAR ÖNEM VERMİYORUZ!

Ben de dilimize yeteri kadar önem verilmediğini düşünen o insanlardan biriyim.

Ben herkesin gözünde küçük bir kızım; fakat ben kendimi yaşları benden büyük bile olsalar bazı insanlardan daha büyük hissediyorum. Bu yaşla ilgili falan değil. Bazı insanlar görüyorum çok güzel kıyafetler giymişler, takılar takmışlar ve yüzlerine o küçümseyici ifadeyi takınmışlar. İşte tanıdığım bu insanlar konuşmaya başlayınca anlıyorum ki ben sadece insanları dışarıdan izleyebiliyorum, onların içerilerine inemiyorum. Onlar da dilimize önem vermeyen kişiler. Üç kelimelerinden birini İngilizce kullanınca çok değişik ve üstün olduklarını düşünüyorlar; ama bilmiyorlar ki ana dilimizi yavaşça yok ediyorlar.

Sosyal iletişim sitelerinde de Türkçeyi bozup aradaki 2-3 harfi yazmaya üşenip kısaltmaları kullanıyorlar. Ben bu gibi şeylerin çok gereksiz olduğunu düşünüp bunları yapmaktan kaçınıyorum. Eğer böyle devam edersek ana dilimizin bir gün hakikatken yok olabileceğini düşünüyorum.

Naz GÜRELİ 7C

KARINCAYIM...

Ben bir karıncayım. Biz böcekler dünyada en çok bulunan türüz. Aslında dünyanın hâkimi de bizleriz; ama bu insanlar dünyanın onlara ait olduğunu düşünüyorlar. Onlar bizim evimizin üstüne yapmazlarsa evlerini, kafamıza dikmezlerse gökdelenleri biz niye gidelim ki onların evlerine? Bir görsünler bizi evlerinde hemen savaş açılır, takımlar toplanır, ilaççılar bulunur... Biraz daha gitsek sanki buzdolabının etrafına su hendeği açıp kapağına kireç sürecekler. Siz yıkın yuvalarımızı, önemli değil biz yine yaparız. Siz öldürün sevdiklerimizi ve unutun o aldığınız canı, zaten biz de hemen unuturuz kaybımızı.

Siz bizimle oynayın bir sağa bir sola, biz hiç küçümsenmiş hissetmeyiz. Siz evimizi başımıza yıkıyorsunuz, biz yalnızca yemek istiyoruz. Şimdi siz bize bunu çok mu buluyorsunuz?

Arda ARMAN 7C

UNUTULAMAZ HATIRALAR

Hani çok sevdiğin, ya da çok değer verdiğin bir insanı kaybedersin ve hiçbir zaman onla yaşadıkların aklından çıkmaz ya işte öyle. Unutmaya çalışırsın; ancak başaramazsın. Bazen biri onun gibi güler ya da birisi onun gibi davranır. Hani onla ilk yemek yediğin yerin önünden geçersin ve aklına tüm ilkler gelir ya: korkularınız, acılarınız, mutluluklarınız... Ondan vazgeçmek istersin, unutmak istersin; ama başaramazsın. Çünkü adı üstünde unutulamaz hatıralar... Aynı masallardaki gibi bir varmış, bir yokmuş...

Mina ALTUNBÜKEN 6A

ANTİKAYIZ

AYNA

Ben bir aynayım. Alusizade ailesinde 300 yıldır babadan oğula aktarıldım. Hala bu ailenin elindeyim. Aslında Alusizade ailesiyle çok fazla maceram var. Bakın size bir anımı anlatayım: O gün 255. yılıma giriyordum ve 58. Alusizade'nin eline verilecektim. 57. Alusizade beni onun eline verdi. Yaklaşık bir saat geçti ve aile bir mavi yolculuğa çıkıyordu. Beni de götürdüler. 58. Alusizade bana bakıyordu ve onun bir anda terlemiş olan elinden kaydım. İlk başta dedim ki: "Artık bu dünyadaki son günüm." Fakat beni 58. Alusizade kurtardı. Yazık ki o kış gününde çocuk suda donmuştu. Eve döndüklerinde ateşi çıktı ve neredeyse bir hafta yataktan kalkamadan hasta yattı. Sonra bu dikkatsizliğini benim uğursuzluğuma yormuş olmalı ki sandıktan uzun yıllar çıkmadım. Evet, bir aile geleneği olarak hep elden ele dolaştım ve çok şey gördüm.

Özüm Begüm BÖKE 6A

TERLİK

Ben bir hamam terliğiyim; ama öyle bildiğiniz bir hamam terliği değil. Ben Sultan 2. Selim'in hamamda kullandığı yaklaşık 350 yıllık bir hamam terliğiyim. Şu ana kadar birçok acı olay gördüm; fakat gördüğüm en acı olay sultanımızın ölmesi oldu, hem de benim yüzümden. Bir gün sultanımız paklanmak, temizlenmek için girdiği hamamda benim yüzümden düştü ve göğüs boşluğunda gelen kanama yüzünden üç gün sonra vefat etti. Aynı gün hayatımın en güzel gününü yaşadım. Evet, garip ama gerçek. Aynı gün şehzademiz 3.Murat'ın tahta geçip yıkanmak için beni kullanması oldu. Ne yazık ki beni en fazla birkaç ay kullanabildi, sonra beni sarayın bir köşesine fırlattılar. O günden bu güne Topkapı Sarayı'ndayım. Şimdi sadece sergileniyorum, başka bir işe yaradığım yok.

Naz GÜRELİ 7C

FETİH

Ben Fatih'in İstanbul'u fethi için kullandığı o devler o toplardan biriyim. Hatta ilk fırlatılanım. Fatih beni dev gibi surları yıkmak için Edirne'de döktürdü. Sonra İstanbul'un surlarının önüne geldiler ve ateşlediler. Gördüğüm en acı olay ben tam ateşlenirken kalenin içinden fırlatılan alevli topların birinin tam yanıma düşüp beni ateşleyen askerlerin canını alması. Gördüğüm en güzel şey ise savaş bittikten sonra askerlerin benim yıktığım surlardan geçerek şehri fethetmeleriydi. Beni askerlerden biri aldı ve bir anı olarak sakladı. Şu anda Panorama 1453 müzesinde sergilenmekteyim. Merdivenleri çıkınca hemen karşınıza gelen Fatih Sultan Mehmet portresinin yanındaki dev top benim.

Onur TUNÇ 7C

İki çocuk
Rahatlıkla
oturduğumuz
Kapının eşiğine
Kendi başıma zor
sığıyorum bugün
Büyüdükçe insan
Yalnız mı kalıyor ne?

Sunay AKIN

AYAKTA DURMAK

Büyüyoruz. Her geçen gün hiç durmadan büyüyoruz. Belki de farkında olmadan değişiyoruz. Etrafımızdakiler değişiyor; sen görüyorsun. Belki yorumların da değişiyor. Olgunlaşıyorsun, yaşlanıyorsun. Belki de yaşlanmaktan korktuğundan küçülüyorsun. Her gün gözünü açtığında yeni yüzler, yeni fikirlerle tanışıyor ve onlara ayak uydurmak çabasıyla farkında olmadan yok oluyorsun. Herkes eski günlerini özlemle arar. Herkes "Ah, nerde o günler!" kalıbını sıkıştırmıştır aklının bir yerine. Yaş hiç önemli değildir. İster 8 yaşında bir ilkokul çocuğu ister 30 yaşında bir olgun veya 60 yaşında bir dede…

Çocukken ne güzeldi değil mi? Bir sürü arkadaşın, oyuncağın, saçma sapan olan; ama seni hayallere alıp götüren kitapların vardı. Bazılarını okuyamadan sadece resimlerine bakıp attığın, başkaları okusun diye verdiğin kitaplardı. Arkadaşlarınla her gün gittiğin parklar, her gün düzenli olarak yediğin çikolatalar… Hepsi aklında şu an. Yapmak, yinelemek istesen de olmaz, olamaz! Sen büyüdün, koca adam(!) oldun be; ama en kötüsü ne biliyor musun? Büyüdükçe insanları tanıman, onları görmen ve seçmen. Sana yapılan her davranışta onları tanıman, onları görmen ve seçmen. Onları tanıman ve derecelendirmek zorunda kalman. Her an yeni bir darbeden korkman ve korktuğun için de güvenememen. Affetmek istesen de yapamazsın; çünkü bir yensinden delice, çılgınca korkarsın, korkar ve kaçarsın. Çocukken öyle miydi? Alabileceğin en büyük darbe dizinde ufak bir kanama oluşturacak bir itiş veya kavgaydı. Ağladın, çok üzüldün; ama "Sarılın, bakalım hadi." diyen bir annenin sözünden sonra arkadaşının sıcak kollarında tekrar huzur buldun. Belki içinde ufak bir kin vardı, aman ne olacak ki bir kere de sen itersin ödeşirsiniz duygusuyla hareket ettin. Büyüdükçe böyle olmuyor. Bir darbe de sen yapamıyorsun karşındakine. O kadar profesyonelleşiyor ki karşındaki. Sen çaresizce kalıyorsun, kalıyorsun ve bakıyorsun öylece. Elinden sadece gitmek ve onu cezasıyla yalnız bırakmaktan başka hiçbir şey gelmiyor.

Gideceksin, gideceksin ki o da yalnızlık neymiş öğrenecek. İşte bu yüzden her şeye rağmen ayakta kalmayı öğrenmelisin. Önce ayakta kalmayı sonra da hedeflerine doğru özgürce koşmayı.

Erçe Su KASAPOĞLU 9B

ADALET

"Kimse sana özgürlük veremez. Kimse sana eşitlik veya adalet ya da başka bir şey veremez. Eğer adamsan sen alırsın."

Malcolm X

Bazen birkaç delildir adalet. Kimine sevgi adaletsiz olur kimine şans. Bazıları yaşamın adaletsizliğinden bahseder durur. Kabul etmeliyiz ki istediğimiz şeyleri yapamadığımız zaman suçu hep adalette buluruz. Kendi hatalarımızı görmeyip veya kendi fırsatlarımızı değerlendirmeyip sebebini adaletsizliğe yüklemek kolaydır. Zaten her ne kadar çalışılsa da bu dünyada adalet hiç olmadı olmayacak da… Adalet genelde özgürlüğü kısıtlayan bir kavramdır. Değiştiremeyeceğimiz tutsaklıklarımız başlı başına adaletsizliktir. Bunları bir kenara bırakıp başarıya odaklanmamız gerekir; çünkü hiçbir zaman her şey kolay olmaz veya herkes arkamızda olmaz. Asıl tam tersi bir durum olsaydı adaletsizlik olurdu. Düşünsenize istediğimiz şeyi o anda elde etsek ne anlamı kalır ki mutluluğun. Adalet ve önümüzdeki engeller olmasa mutluluk sağlanamaz; çünkü bizi asıl mutlu eden başarının getirdiği ödül değil başarı yolunda aştığımız engellerdir. Bazen de adalet kendi yolumuzda kendimizi getirdiğimiz yerdir.

Adaleti, aklın yardımı olmadan yerine getirmek imkânsızdır. Hem adalete sığınanlar hem de adaleti sağlamak için uğraşanların insan aklının ve insan ruhunun kıymetini bilenlerden ve bu uğurda çaba sarf edenlerden olması gerektiğini hiç aklımızdan çıkarmamalıyız.

Alper TELLİOĞLU L.HAZ.

BAKIŞ AÇILARIMIZ

Dünyada hiçbir insan aynı değildir. Birbirine benzemez. Birinin beğendiğini bir başkası beğenmez, diğerinin sevdiğini bir diğeri sevmez. Hal böle olunca ortaya birbirinden farklı milyonlarca bakış açısı çıkar. Hani bir söz vardır "Bardağı dolu tarafından görmek" diye işte bu söz bu durumu oldukça iyi açıklıyor bence. İnsanlık geliştikçe ortaya farklı şeyler çıktı dolayısıyla da insanların ilgi alanları birbirinden farklılaştı, değişime uğradı. Böylece farklı bakış açıları ortaya çıktı. Kimi dünyanın ileride daha iyi olacağını söyledi, kimi dünyanın daha başlamadan bittiğini, kimi mutlulukla avuttu kendini, kimi dertleriyle kendini yedi. Ortaya "perspektif" diye bir kavram çıktı. Türkçesi "bakış açısı" olan. Bu " perspektif " e göre iki insan aynı olayı farklı şekillerle kendine göre yorumlayabilir. Mesela iki insanı alıp önlerine yarısı dolu bir bardak koyduğumuz zaman, biri der ki "Bunun yarısı boş." Bu basit örnekte bile iki insanın birbirinden ne kadar farklı olduğunu görebiliyoruz bence.

Sonuç olarak bakış açısı dediğimiz şey insanları birbirinden ayıran en önemli özellik gibi geliyor bana; ama yine de seçim sizin, bir karar verin. Bardağın dolu tarafı mı, boş tarafı mı?

Büşra BOSTANCIOĞLU 8A

AĞZINDAN BAL DAMLASIN

Her insan hayata baktığı farklı bir bakış açısı vardır. Hatta belki fark etmişsizinizdir, kimi insanların yanında durmaya dahi dayanamayız. Sanki bizim enerjimizi çekiyorlarmış gibi hissederiz. İşte bu insan grubu negatif olanlardır hatta bence "enerji emici" olarak tanımlayabiliriz onları, aslında bir çeşit vampirdir onlar. Öte yandan bazı insanlar

vardır ki konuşmaya doyamazsın. Türkçedeki bir söz çok uyar bu pozitif enerjili insanlara hani "Ağzından bal damlıyor." derler ya işte aynen öyle. Bu insanlarla konuşurken zaman geçsin istemezsiniz. Sanki etrafındayken hep mutluyuzdur bu insanların. Böyle arkadaşlara bence herkesin ihtiyacı vardır. Perspektif bence kişinin hayata bakış açısından çok karakterini etkiler. Zaten arkadaşlarımızı seçerken karaktere bakmaz mıyız ki? Negatif insanlar için hep düşünmüşümdür; acaba başlarına kötü olaylar geldikleri için mi böyleler yoksa böyle oldukları için mi başlarına kötü olaylar geliyor? Bence negatif insanlar kötülüğü başlarına çekerler ve hayatı böyle yorumladıkları için yalnız kalmaya mahkûmdurlar. Pozitif insan ise her zaman işinde, iliklilerinde hatta hayatta başarılı olacaktır.

Yasemin ÜÇER 8A

BİLGİ TOPLUMU VE İNTERNET

İnternet, içinde bulunduğumuz çağda bilgiye ulaşmanın en kolay yoludur. Bilgiyle zenginleşen toplumlar her açıdan gelişir. Ekonomi, siyaset, üretim… Ama unutmamalıyız ki internette bilgiye ne kadar kolay ulaşırsak kandırılma, yanlış bilgi alma ihtimalimiz de bir o kadar yükseliyor. Her ne kadar bilgiyi bize ulaştıracak donanımlı ve güvenilir siteler olsa da internet aynı zamanda eğlence amaçlı kullanıldığı için yanlış, saçma, doğruluk içermeyen site ve bilgiler ne yazık ki çok fazla. İnsanların bu yanlış bilgileri doğru olarak görmesi de toplumların ve kendilerinin gelişmesini engeller. İnternetin kötü yanları çok olsa da iyi yanları da bir o kadar çoktur. Örneğin sağlık bilgilerimize, kimlik bilgilerimize, notlarımıza, okuldan verilen ödevler ve değerlendirmelere, bilgilendirmelere, duyurulara ulaşmanın kuşkusuz en iyi, pratik ve hızlı yolu internettir. Ya da alışveriş sitelerinden, indirim haberlerinden, çeşitli avantajlardan yararlanmanın, tasarruflu olmanın(tabi bilinçli şekilde alışveriş ile) en kolay ve iyi yoludur. İnternetten ayrıca yol tarifleri, yemek tarifleri, yeni yerler ile ilgili bilgiler de edinebiliriz. Ulaşım içerisinde de ayrı bir yeri olan internet, bizim kısa yoldan bilet almamızı, rezervasyon yapmamızı, yolculuklarımızı, kalacağımız yerleri kolayca ayarlamamızı sağlıyor. Zamandan ve benzinden tasarruf etmiş, bunları gerçekleştirmek için uzak yollara gerek duymamış oluyoruz. Haberleşme araçlarının en tercih edilenlerinden olan internet, ülkede, dünyada, şehirde, çevremizde, ekonomide, borsada, siyasette neler olduğundan haberdar olmamızı en kolay yoldan sağlıyor. İnternetin sevdiklerimiz ile iletişim kurmamızı, birbirimizden haberler almamızı, durumlarımızı bilmemize yarar. İkinci olarak, internet sayesinde çok uzak ülkelerden mektup arkadaşlarımız olabiliyor, sosyal medya aracılığıyla kampanyalar başlatabiliyor, çok eski arkadaşlarımıza ulaşabiliyoruz. Değiştirilemeyecek bilgilerde kitaplardan yararlanmak en doğrusu olsa da, çeşitli kütüphanelerin internet sitelerinden yararlanmakta aynı güvenliği sağlayacaktır; ama anında, yakın zamanda veya günümüz gibi yakın süreçlerde gerçekleşen olaylardan haberdar olmak istiyorsak, internet en doğru araçtır, tabii dikkatli kullanıldığı sürece. İnternetin bizi eğlendirdiği de kuşkusuz bir gerçek; ama bu oyun, müzik ve çeşitli eğlence sitelerine çok güvenemeyiz demek zorundayım.

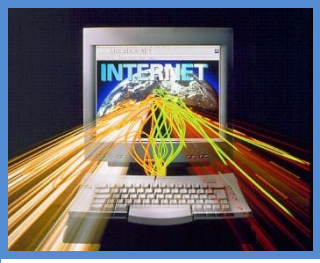

Sonuç olarak internet, sahip olduğu kaynaklardan nasıl yararlanacağımızı bildiğimiz, kaynakları karşılaştırabildiğimiz, doğru ile yanlışı ayırt edebildiğimiz sürece yararımıza olan bir şeydir.

Selin Beste YÜKSEL 6B

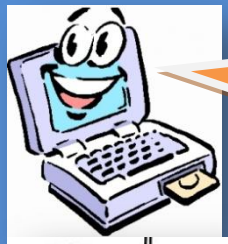

Bilgisayarla ilgili düşüncelerinizi siz de yazın.

BİR KİTAPBİR MEKTUP

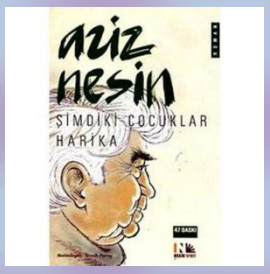

Sevgili Aziz Nesin ,

"Şimdiki Çocuklar Harika" kitabınızı okudum. Çok güzel bir kitap. Kitabı okumadan önce kitabı, yazdığınızdan çok daha farklı sanmıştım. Aynı zamanda birbirine mektup yazan iki çocuğun olması kitaplarda alışılmış bir tarz değil. Çocukları ve düşüncelerini çok güzel yorumladığınızı düşünüyorum. Kitabın içindeki olaylar komik ve gerçek. Bazı olaylara o kadar çok güldüm ki...

Çocuklara kitap yazmak zor bir iştir. Çocukların sevmesi de gerekir. Bence bunu siz başarmışsınız. Komik ve aynı zamanda çocukların düşüncelerini yansıtan, çocukların ne tür zorluklar çektiğini, olaylar yaşadığını anlatan bir kitap yazmışsınız.

Sevgilerimle ve saygılarımla ...

Binnur ÖZAY 6A

EVVEL ZAMAN İÇİNDE

Evvel zaman içinde,
Eski kentlerin birinde,
Bir eğlenceymiş o,
Onun adı tiyatro.
Şu anda günümüzde,
Çeşit çeşit türüyle
Karşımızdadır o,
Onun adı tiyatro.

Öykü Zümra METE 7A

TİYATROSUZ KALMAYALIM!

İnsanlar eve yorgun argın dönüyor, kendilerini biraz olsun rahatlatabilmek, kafalarındaki o yoğun sis bulutunu dağıtabilmek için televizyonun karşısındaki kanepeye atıveriyorlar kendilerini. Karşısındaki o küçük ekrana bakıyor, bakıyor, bakıyor… Kendinden bulabildiği tek parça: Ekrandaki yansıması. Gördüğü şey televizyondaki karakterlerin sıkıntıları. Oysa tiyatro öyle mi? Tiyatro insanların hem gülmesini hem ağlamasını hem rahatlamasını sağlar bence. Bunun nedeni karşısındakinin sahte olmasıdır. Karşısındakinin gerçek bir sanatçı yani duygularının asıl

temsilcisi olmasıdır. Bu nedenle tiyatro önemsenmelidir. Çağ ne kadar ilerler, teknoloji ne kadar gelişirse gelişsin tiyatro eski önemini korumalıdır.

Yağmur TÜRKER 8/B

CAM VAZONUN HİKAYESİ

Merhaba ben cam vazo. Şimdi size yaşadığım maceraları anlatacağım. Ben eskiden bir kumdum. Sonra beni gelip birileri aldı. Cam yapılacağımı biliyordum. Sanki tatile çıkmış gibiydim ama ailemi de çok özlüyordum.

O gün beni bir kutuya koydular. Ben bir sağa bir sola savruluyordum. Sonrada beni kutudan alıp bir cam fabrikasına götürdüler. Beni karanlık bir odaya koyup orada bıraktılar. "İmdat!" diye bağırdım. Hiç kimse beni duymadı. Aradan bir kaç gün geçti ve beni alıp bir odaya daha getirdiler. Burada kocaman bir

ocak vardı. Beni nazikçe ocağın içine koydu. Orası çok sıcaktı. Sanki eriyip başka bir maddeye dönüşüyordum. Sonrada bir görevli beni çubuğuna takıp üfledi. Ben eriyorum, farklı hallere dönüşüyordum. Beni sağa sola sallarken vazo şeklini verdiler. Sonra beni kurumaya bıraktılar ve şimdi masaları süslemek üzere bekliyorum.

Ecenaz BİLGİLİ 3B

AH BAŞIMA GELENLER!

Bundan 9 yıl önce, ben daha 4 yaşındayken anaokuluna yeni başlamıştım. Çok nazlı olduğum için annemle birlikte Kadıköy'deki bütün anaokullarını dolaştıktan sonra "Alişko" adında bir anaokuluna gidiyordum.

Ben küçükken çok hareketli, söz dinlemez ve başına buyruk bir çocuktum. Her zaman bir yerimi kırar, etrafta koştururdum. Yeni okulumun ilk haftasında, oyun odası denen odada oynuyordum. Odada ki kaydırağa tırmandıktan sonra yaklaşık olarak 1,5 metreden aşağı atlayıp bu olayı art arda devam ettiriyordum. Sonra aklıma o zaman bana çok parlak olan bir fikir geldi. Hani çocukken üzerine oturup zıpladığımız o zıpzıplar var ya... Onlardan bir tanesini aldım, atladığım yere yerleştirdim ve atladım. Okulumuz oldukça korunaklıydı. Her duvara sünger döşenmiş, her metal objeye tahta ya da süngerden bir koruma yapılmıştı bir yerlerimizi kırmayalım diye.

Neyse uçuşuma geri dönelim. Atladıktan sonra zıpzıpın üzerine uçmuş, oradan sekmiş, aynen bir mermi gibi süzülerek tahta ile kaplanmış olan ve pek de yumuşak olmayan kaloriferin tam köşesine kafamın arkasıyla bir iniş gerçekleştirmiştim. Küçükken ne kandan ne de yaralardan korkardım; ancak bütün kıyafetlerin kana bulanmış, kafanın arkası karpuz gibi yarılmışken sakin olmak biraz zordu. Ben yine de pek umursamamıştım. Ancak hocamın yüzünü hiçbir zaman unutmam. Sayın hocamızın gözleri kocamandı ve bağırarak bana bakıyordu. Beni kucağına aldı, kafamın arkasına bir parça kumaşla baskı yaparak arabasına attığı gibi beni Şifa Hastanesi'ne götürdü.

Bu arada annemi aramış, annem bu tür olaylarıma alışkın olduğu için olayı soğukkanlılıkla karşılamış ve çoktan hastaneye doğru yola çıkmıştı. Normal insanların çocukları ağlar, hastaneye gider, yaralarına pansuman yapılır, sonrasında dikiş atılır, elleri ceplerinde, ağızlarında lolipopla evlerine giderlerdi; ama maalesef ben Bora'ydım, yapacak pek bir şey yoktu, kader kaçınılmazdı.

Şifa Hastanesi o sıralar yeni restore edilmiş, bakımı yapılmış, eski her şeyin yenisi yapılmıştı. Ama hiçbiri, ne yeni yapılmış karolar ne de kapı kolları Bora'nın gazabından kurtulamadı. Hastaneye varmış, annem ve öğretmenlerimle birlikte hastane kapısından içeri girmiştim. Daha ilk saniyeden yeni takılmış kapı kolunu sökmüş, sedyede takla atmaya başlamıştım. Beni doktorun yanına götürdüler, tabi yara temizlendi sonra ise dikiş geldi. Sadece dikişten korkardım o zamanlar. Dikiş yok diye bağırmalarımın arasından doktorun dikiş atmayacağım sesi yükselince rahatladım. Fakat mutluluğum üzün sürmedi. Doktor kafamın arkasından tam yaramın üzerine iki kere tok diye bir ses çıkaran bir metal objeyi bastırmıştı. Sonradan yaranın derin olduğunu, yaranın anca zımbayla kapandığını öğrendim. Sonra bana oyalanmam için verilen oyuncakları insanlara fırlatıp tekerlekli sedyeyle hastane turu yapmaya başlayınca hastaneden çıkmamız gerektiğini anladık.

Aradan birkaç ay geçti, zımbaları çıkartmaya gittik. Bir süre zımbaları sakladım; ama sonra attım. Tabi aradan uzun süre geçmeden ayak parmağımı yırttım, serçe parmağımı kırdım; ama onlar da başka bir hikaye.

Şimdi düşünüyorum da, ben küçükken gerçekten biraz deliymişim galiba.

Bora Zaimoğlu, 227, 7/B

DOĞAL YAŞAM VE TEKNOLOJİ

Doğal yaşam biz insanlar için çok önemlidir; ancak biz bu önemli unsuru kendi ellerimizle yok ediyoruz. Eğer doğayı korumazsak doğa bir gün yok olacak. Eskiden insanlar, teknoloji fazla gelişmediği için doğaya zarar vermiyor, tam aksine doğayı koruyordu. Evet, belki doğanın yok olmasının tek sebebi teknoloji değil; ama en önemlilerinden biri olduğunu da kabul etmeliyiz. Günümüzde sürekli elimizden düşmeyen cep telefonlarımız etrafa radyasyon yayıp büyük zarar veriyor. Doğayı önemsemediğimiz için ilerde bitkiler de yok olacak. Gelin el ele verelim ve gelecek nesillere güzel bir dünya bırakmak için doğamızı koruyalım.

Emre SÖKMEN 7C

KÖPEĞİM

Eve varmıştım. Kapıdan girer girmez köpeğimin elmas gibi parlayan gözlerini gördüm. Bana içindeki sevinci göstermek istiyor gibiydi. İçinden sanki benim gibi gülüyordu. Kahverengi tüyleri diken diken olmuştu. Kuyruğunu bir o yana bir bu yana sallıyordu. Sonunda anlamıştım: Bu yapılan bir sevgi gösterisiydi. Beni ne kadar çok sevdiğini göstermek istiyordu. Çok mutlu olmuştum.

Can SÖKMEN7A

İYİMSER VE KÖTÜMSER

Dünyada iki tip insan vardır: iyimser ve kötümser. Frederick Langbridge'nin de dediği gibi: "Aynı pencereden dışarı bakan iki adamdan biri, sokaktaki çamuru, diğeri ise gökteki yıldızları görür. Bu sözde çamuru gören adam kötümser, yıldızları gören adam ise iyimseri temsil etmektedir. Ancak ne yazık ki insanların çoğu yerdeki çamura bakmaktan gökyüzündeki yıldızları göremiyor. İşte bu da en kötüsü. Hayata iyimser gözle bakan insanların daha çok dostu olur ve bunca yıldır bir türlü kafasını kaldırıp gökyüzü göremeyen insanlardan daha mutlu olurlar. Hayat karşılarına bir zorluk çıkardığında iyimser hemen buna bir çözüm bulup engeli kolayca aşabilir; ancak kötümser ne yapacağını bilemez ve iyimserlerin gidişini izler.

Baran BAYSAL 8B

KARİKATÜRDEN PARAGRAFA

Tiyatro Shakespeare'den başlayıp bizim zamanlarımıza geldi. Yaptığı etki dünyayı değiştirdi. Sonra televizyon icat edildi ve herkesin düşüncesi tv oldu. Sadece sanattan anlayanlar izlemeye devam ediyor tiyatroyu.

Teoman KAPLAN 8/B

Günümüzde tiyatrolara giden çok az kişi kaldı, yok denilebilecek kadar az. Bunu bu duruma kadar getiren şey televizyon ve gelişen teknoloji. Artık insanlar tiyatroları gidip izlemek yerine televizyondan izliyor. Televizyon insanları tembelleştiriyor. Bence yine eskisi gibi olmalı insanlar. Tiyatronun değerini bilip önemini anlayıp yerinde izlemeliler. Tiyatroda her duyguyu yaşıyorsun; fakat televizyondan izleyince öyle olmuyor. Umarım milletimiz en kısa sürede tiyatrolara geri döner.

Neda NACAR 8A

HATIRAMDA KALAN

Hatıralar besler yaşamın her anını. Unutmaya çalışsa da insan yaşananları takip eder hayatınız boyunca sizi. Hatıra defterinizin arasındaki sararmış fotoğraflar canlanır, bugünü yaşarken düne doğru bir göç başlar ruhunuzda.

11. yaş günümün hemen ertesiydi. Gecesinde yastığıma kafamı huzurla koymuştum. Yaşadığım topraklarda kan dökülüyordu dökülmesine; ama bu durum evimizin içindeki huzuru bozmaya yetmiyordu. Ben bir Arnavut kızıyım, buram buram cesaret, özgürlük kokan Arnavut topraklarının kızıyım. Bizde hayat ailenin tamamıdır. Aile demek her şey demektir. 11 yaşındaydım, bir kere bile babaannemden, dedemden, kuzenlerimden, amcamdan ayrılmamıştım. Çekirdek ailemiz ise iki kardeşim, annem, babam ve ben. Hayat onlarla daha kolaydı. Aynı çatının altında üç aile tüm zorluklarla daha bir güçlü savaşırdık, zorluklara daha bir dirençli dururduk. Herkes ülkesini sever, hiç kimse vatanının topraklarını terk etmek istemez; ama ben her zaman şuna inandım: Biz daha çok severiz. Zorluklarla karşı karşıya kaldık vatanımızın topraklarında, direndik, hiçbir zaman başka bir devletin himayesine girmeyi kabul etmedik, dinimizi değiştirmek istediler, izin vermedik; savaştık, varımızla yoğumuzla, vazgeçmeden, engellere takılmadan, takılıp da düştüysek yeniden kalkarak… Düşüp kalkmalar hayatın kanunudur. Düşersin, daha güçlü kalkarsın. Biz daha çok severiz topraklarımızı dedim ya; rahat yaşayamadık, kıymetini bilemediğimiz için yakındığımız anlarımız dahi olmadı.

Tüm aile ile kutladığımız 11. yaş günüm. Gecesinde, babamın iki kardeşimle birlikte yattığım odaya girişi, gözündeki endişe aklımdan hiç gitmiyor. Nereden bilebilirdim ki huzur dolu evimizde geçirdiğim son anlarım olduğunu. Kapıda bizi bekleyen bir kamyonet vardı. Amcam, babam hızlıca eşyalarımızı taşıyordu, ben bir yandan eşyalarımı topluyordum, karnımda ağrı vardı, korkuyordum. O savaş alanında ölmekten değil, vatanımı bırakıp gitmekten. Endişeli yüzümle kardeşlerimi sakinleştirmeye çalışıyordum. Babam evimizin demir kapısını kapatırken son bir kez baktım, ortadaki tahtadan, kubbeli çardağımız, amcamların evleri ve bizim evimiz, bahçemiz. Babamın demir kapıyı kapatışı. O ses hâlâ içimde yankılanır. Yüreğimde duyarım o sesi. Yankılanır içimde acısı büyüyerek, içim titrer. Yolda giderken çevredeki gürültüleri anımsıyorum. Herkesin uzaklaşma çabaları, bir şekilde yurdu terk etme uğraşları. Annem, babam, iki kardeşim, amcamlar, dedem, babaannem hep beraberdik, içimdeki huzursuzluğu hafifletmeye yetiyordu birlikteliğimiz. Ne olursa olsun ailemin yanımda olması bana güç veriyordu. Her aklıma geldiğinde rengimin solmasına, ellerimin titremesine sebep olan olay… Kosova-Kumanova'dan Türkiye'ye gelmek için yola çıkmıştık. Kaza yaptık. Kaza sonucunda ailemin yarısını o topraklarda, benim topraklarımda bıraktım. Annem, babam, babaannem, küçük kız kardeşim geçirdiğimiz kaza sonucunda hayatlarını yitirdiler. Ülkemizi terk etmeye zorlandığımız o zamanlarda babaannem "Ben bu topraklarda doğdum, bu topraklarda öleceğim." diyordu. Öyle de oldu. Söylediği, kaderi oldu babaannemin. O an ölmek istedim, yaşamın bir anlamı yoktu. Ağlıyordum, ben ağlıyorum diye ortanca erkek kardeşim de ağlıyordu. O an düşündüm, erkek kardeşime benim sahip çıkmam gerekiyordu, annem de babam da onu bana emanet etmişlerdi.

İşte o an büyüdüm ben. Kocaman oldum. Varımı yoğumu, annemi, babamı, kardeşimi, babaannemi orada bırakıp Türkiye'ye geldik. Türkiye'ye gelirken ben orada, kendi topraklarımda geçirdiğim huzurlu çocukluğumu bıraktım. Huzurluydum ne de olsa. Yabancısı olmadığım kendi topraklarımdaydım. Yaşam insana neler öğretiyor. En ağır ders vatanından ve milletinden zorla gönderilmeye alışmayı öğrenmek. Çocukluğumun yanında annemi, büyük Arnavut babamı, kız kardeşimi, babaannemi bıraktım.

Babaannemin huzurlu vefat ettiğini düşünüyorum, aksi bir durumu kendine yediremezdi. Birilerinin onu vatanından çıkartmış olmasını kabul edemezdi. O güçlü bir Arnavut kadınıydı. Geldikten sonra şu anda üstünde yaşadığım topraklar çok yabancıydı. Hava bile garip geliyordu ilk zamanlar. Zamanla dillere destan misafirlikleri olan Türklerle kaynaştık. Onlardan biri olduk çıktık. Bize el açtılar, yardım ettiler. İlk geldiğimiz zamanlarda hiçbir yardımı bizden esirgemeyen yan komşumuz Ali Amca'ydı. Kardeşimi ve beni okumak konusunda teşvik eden erkek kardeşimin ilkokul öğretmeni Sedef Hoca'ydı. Dedeme iş veren, mahallenin bakkalı Mustafa Amca'ydı. Türk kimliklerimizin çıkması konusunda yönlendiren kaymakam Ferit Bey'di. Bizim acımızı hafifleten, kendilerinden biri gibi gören, derdimizle dertlenen, acımıza ortak olan Türklerdi. Şimdi 34 yaşındayım, evliyim, bir çocuğum var, üniversitede hukuk bölümünü bitirdim. Kosova Ekonomi Bakanının avukatıyım, Türkiye'de Kosova Derneği Başkanı ve kurucusuyum, Türk-Sırp İş Konseyi Başkanıyım. Vatanım bundan 4 yıl önce bağımsızlığını ilan etti. Sırbistan'dan ayrıldı. Geç bile kalmıştık, biz başkasının yönetimini kabul edemeyen, özgürlüğümüze, bağımsızlığımıza düşkün bir milletiz. Böyle geldik, böyle gideceğiz ve ben de vatanımın hakkını arıyorum, bugünkü başarımı geçmişte yaşadığım zorluklara borçluyum. Bizi de kendileri gibi özgürlüğüne düşkün yetiştiren babamlara borçluyum. Babam yattığı mezarında beni izleyip gurur duyuyordur. Ben onun kızıyım. Ben büyük Arnavut'um. Zorluklarla güçleniyorum. Türk toplumunun içinde kendi geleneklerimizi, göreneklerimizi koruyarak kimsenin baskısı altında kalmadan yaşıyoruz. Hâlâ dökülen kanı, savaşları, vatanımdan zorla gönderildiğim günleri, hayatını kaybedenleri aklımdan çıkaramıyorum, hiç kabul edemiyorum. "Barış" söylenmesi kolay, sağlanması zor bir kavram. Dünya öç alma dünyası değil, tek isteğim barış. Aynı dünyanın üstünde yaşıyoruz. Çıkarların kimseye yararı görülmemiş, zararı çok. Çıkarlar uğruna gözlerini karartanlar, zamanın da aynı topraklarda yaşadıklarına savaş açıyorlar. Dünyaya hırsından gözünü karartmışlar değil, hırsıyla barışı sağlayacaklar lazımdır. Ben de böyle bir gencim. Savaş için değil, barış için savaşan. Şimdi burada yaşıyorum. Ailem, eşim, düzenim burada, milletimin hasretiyle, vatanımın insanının özlemiyle. Yabancılık çekmiyorum. Hem o zamanlarda Türkiye'ye göç etmiş çok Arnavut var. Karşılaştığımızda, tanıştığımızda gözlerimizin içi parlar, rengimiz değişir, yüzümüze tebessüm düşer. Arnavut'u, Boşnak'ı, Sırp'ı, Makedon'u, Kosovalısı, Kürt'ü, Çerkez'i, Laz'ı hepimiz bu ülkede yaşıyoruz. Türkiye'yi seviyorum. Barışın kanıtı bunca insan yan yana yaşıyoruz. Benim içimdeki burukluk dilimde:

" Oj Kosove oj nana ime, don se jam o i merguar, dashrin tande zemra, kur se ka haruar."

Ey Kosova annem benim, hatıramda, topraklarımda yaşadığım çocukluğum...

Nasmina TÜRKER 10B

EĞER

Eğer sonbaharda geliyor olsaydın,
Yazı yok ederdim.
Yarı tebessüm ve yarı inkârla,
Uçardım ev kadınları gibi.

Eğer seni bir sene sonra görebilseydim,
Ayları yumak gibi sarar,
Değişik çekmecelere koyardım,
Birbirlerine karışmasınlar diye.

Eğer asırlar ertelenseydi,
Onları parmaklarımla sayıp
Hesaplardım, Van Dieman'ın ülkesine
Parmaklarım düşene kadar.

Eğer bu hayatın sonunda
Her şey kesin ve gerektiği gibi bizim olsaydı,
Yaşamı bir kabuk gibi öteye atar
Ölümsüzlüğü seçerdim.

Ama şimdi ne zaman biteceği belirsiz
Bu hatıralar
Beni öldürdüğünü sezdirmeden
Bal arısı gibi dürtüyor.

Emily DICKINSON

ATLI EĞERLER

Cevabı, sormasından zor bir soru daha: " Ne zaman hayatımızdaki "Eğer" ler kendilerini "İyi ki" lere bırakacak?" Yapamadıklarımızın

pişmanlığı daha ne kadar peşimizden koşturacak? Olmasını isteyip de bir türlü beceremediğimiz mutluluklar ne zaman kendi köşelerine çekilecek? Bir suçlu gibi takip edilmekten ne zaman kurtulacağız? Sorular, sorular ve sorular… Cevabı hiçbir zaman bulunamayan, belki de açıklanmaktan çekinilen sorular… Eğer yapmasaydın, keşke yapsaydım demeyecek miydin? Eğer yapsaydın, neden yaptım diye sormayacak mıydın? Ne olursa olsun bu geçmişe duyulan nefret son bulmayacak bilmiyor musun? İster kafanı duvarlara vur, ister bir farklılık yaratıp duvarları kafana vur, hiçbir şey değişmeyecek; çünkü biz hazımsız insanoğlu ondan da mutlu olmayacağız. Ne yaparsak ya da ne yapmazsak illaki bir pişmanlık sezeceğiz; çünkü hep seçmediğimiz taraf daha cazip gelecek bize, gözümüz elimizin yetmediğine takılı kalacak. Memnuniyetsiz insanoğlu "keşke" ler ile geçinip gidecek. "Eğer"leri fırlatıp atsa bilmeyecek ki omzundaki yükün kilolarca hafifleyeceğini. Kafasındaki parça pinçik kalmış fikirleri birleştireceğini; çünkü sen insanoğlu hiçbir zaman kurtulamadın bu anlamsız geçmişe dönük huzursuzluklardan. Sen değiştirmezsen, o kalkıp üşengeçliğini bırakıp değiştirmekle yükümlendirmez kendini. Sen yapmıyorsan o da yapmaz. O yapmıyorsa ben de yapmam. Ben yapmıyorsam kimse yapmaz. İşte o zaman "eğer" ler atlarına atlayıp son hız peşimizden, peşinizden koşmaya devam eder. Ellerine aldıkları "keşke" silahlarını çekinmeden doğrulturlar kalbimize ve hiç şüphesiz galip gelirler yine ve yine. Ee, geriye

ne kaldı peki şimdi? Kalbinize saplanan "keşke"ler mi, arkanızdan koşturmaya devam eden "eğer"ler mi yoksa bir gün izinizi kaybettireceğinizi inandığınız umutlarınız mı? Sen sen ol kurtulamadığın hayal kırıklıklarının yerini umutlarınla doldur. İçindeki anlamsızlığı onlar ile bütünleştir. Kötülükleri pişmanlıkları, iyi kilerinle göz ardı etmezsen duygularını kaybetmekten başka bir çaren kalmaz. Kolay gelsin insanım, ne diyelim.

MERDİVEN

Ağır ağır çıkacaksın bu merdivenlerden,
Eteklerinde güneş rengi bir yığın yaprak,
Ve bir zaman bakacaksın semaya ağlayarak...
Sular sarardı...yüzün perde perde solmakta,
Kızıl havaları seyret ki akşam olmakta...
Eğilmiş arza, kanar, muttasıl kanar güller,

Durur alev gibi dallarda kanlı bülbüller,
Sular mı yandı? neden tunca benziyor mermer?
Bu bir lisan-ı hafidir ki ruha dolmakta,
Kızıl havaları seyret ki akşam olmakta...

Ahmet HAŞİM

ADIM ADIM

Hızlı hızlı adımlarla, koşturduğunuz yollarda, alelacele çıktığınız merdivenlerden bir o kadar da hızlı geri inmiyor musunuz? Ya yanlış basamakları tercih etmiş ya da ayağınız takılıp kaldırımın o sert taşlarını boylamış oluyorsunuz. Aynı hayat gibi… Ne kadar hızlı aşarsanız engelleri o kadar geçici çözüm bulmuş olursunuz onlara. Hâlbuki ağırdan adım adım gitmek varken niyedir ki beş basamak birden zıplamak? Bu kadar çabuk mutlu olmaya, hedeflere ulaşmaya çalışmak? Düz yol değil ki bu koştuğun, tümsekli, mermerli, keskin uzun veya kısa yorucu basamaklar. Nedendir bu kadar küçümseme peki? Ayağının boşa geleceği ihtimalini hiçe saymak içini mi rahatlatıyor? Önlem almak varken riske girip tehlikeye atmak mı çoğu şeyi mantıklı olan? Ne kadar çabuk tepeye ulaşırsan o kadar çabuk ineceğini bilmiyor musun hâlbuki? Ağır ağır çıkmayı öğretmek kimin görevi peki? İnsan kendi oyunun senaristi olmaz mı? Kendi yazdığını kendi yaşamaz mı? Madem öyle, merdivenlerin boyutunu uydurmakta senin işin değil mi? Hayatın bölümlerini hızlıca geçmek oyunun sonunun yaklaşmasını hızlandırmaz mı? Peki bu merdivenin sonunda "Oyun bitti!" yazısını görmeye hazır mısın? Ne kadar çabuk yükselirsen o kadar çabuk alçalırsın. Eee, o zaman yavaşça, nefes nefese kalmadan, etrafındakilerin keyfini çıkararak, çabukça, yorulmadan paçalarını sıvamanın zamanı geldi. Derin bir nefes al, merdivenin tepesine odaklan ve teker teker etrafına gülümseyerek engelleri aşmaya başla. Arkandan gelenler tepeye ulaşmak için seni ezip geçmeyecek unutma, sırasına bekleyecek. Koşmak, boşuna zaten ulaşabilecekken yorulmak gereksiz. Hayatı tadına vararak yaşamaya çalışmaktansa hep bir koşuşturma çabası anlamsız. Yaşamadan bilinmez; fakat yaşamamak en iyisi. Sen sen ol, arkandan atlı koşmadığı sürece, koşturma. Ne gerek var yahu? Öyle de böylede varacaksın tepeye zaten. Ha nefes nefese, ha güle oynaya. Seçim senin. Merdiven tam karşıda.

İlayda ARAS 9B

İŞBİRLİĞİ

"Bir elin nesi var iki elin sesi var." atasözünü daha önce duymuşsunuzdur. Peki, hiç düşündünüz mü bu söz ne anlama geliyor diye?

Bu söz işbirliği anlamına geliyor ve bize bir kişinin gayretliğiyle değil, takım ruhuyla başarıya ulaşabileceğimizi anlatmaya çalışıyor. Örneğin bir projemiz var ve siz onu kendi başınıza, sadece kendi gayretinizle yapıyorsunuz; ama bunu bir takım çalışmasıyla yaparsanız başkalarının da fikirlerini aldığınız için çalışmanız daha özgün ve daha yaratıcı olur. Bu atasözü de bu konuyu vurgulamaktadır. Takım çalışmasıyla yapılan bir iş bireysel yapılan bir işten daha çok düzgün olur.

Sonuç olarak bu atasözüne uymalı ve işlerimizi takım çalışmalarıyla yapmaya çalışmalıyız.

Sude FETTAHOĞLU 5B

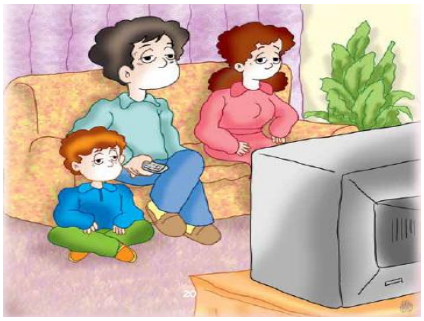

KARİKATÜR YORUMLAMA

Herkesin bildiği gibi teknolojinin zararları vardır. Bu karikatürde teknolojinin zararlarından bahsetmiştir. Bu karikatürdeki aile sanki çok eğlenceli bir şeymiş gibi TV'ye bakıyor. Teknolojinin zararlarından biri de aile içi sohbetlere son vermektedir. Bu karikatürde de TV'ye baktıkları için konuşmuyorlar ve konuşmadıkları için ağızları yoktur ve bağımlı oldukları için mutsuzlar.

N.Deniz EYMÜR 5B

ÇEVRE KİRLİLİĞİ

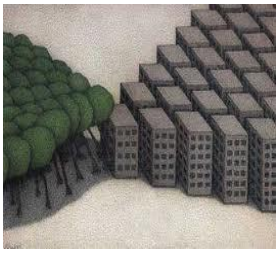

Dünya da binlerce hayvan var. Bu hayvanlar çevre kirliliğine nedeniyle, küresel ısınma nedeniyle ölüyor.

Ben ve arkadaşım Sude bu işe son vermeye kararlıyız. Bir gün arkadaşımla buluşup düşündük ve ne yapacağımıza karar verdik. Çevreyi kirlettiğimizi anlatan bazı fotoğraflar bulup kartonlara yapıştıracak sonra da çevreyi kirletmediğimizi anlatan bazı fotoğraflar bulup kartonlara yapıştıracaktık. Bu iş bittikten sonra kendimize bir slogan bulduk: "Her hayvan bir fidan gibidir." Bu sloganla ve hazırladığımız karikatürle bir yürüyüş düzenledik. Yürüyüşten sonra herkese sorduk sizce bu fotoğraflar mı güzel, yoksa bu fotoğraflar mı ? Herkes aynı cevabı verdi :

- Tabi ki de çevreyi kirletmediğimizi anlatan fotoğraf, dediler.

Bizde onlara bu cevabı verdik :

- O zaman çevreyi kirletmeyin, yere çöp atmayın.

Herkes anladı ki bir daha çevreyi kirletmemeliyiz, yoksa hayvanlar bir fidan gibi solar gider yani ölürler.

Janset HAKKO 5B

KİTAP OKUMUYORUZ!

Gelişen teknoloji yüzünden kitap okumak pek de yaygın bir alışkanlık değil artık. Yalnız nedense insanlar arasında çok da kabul gören bir alışkanlık. Bu yüzden birçok kişi aslında çok kitap okumuyor olsa da kendini kitap kurdu gibi göstermek için evlerinde duvardan duvara uzanan kütühaneler yapıyorlar. Peki, niye? Kitap okumak biraz da bilgili olmanın sembolü gibi. O yüzden insanlar kendilerini kitap okurmuş gibi göstermek istiyor. Bir insan sonuçta kendini beğendiği şekilde göstermeye çalışır. Peki, madem ki kitap okumak beğendiğimiz bir alışkanlık, niye gerçekten okumuyoruz da, okurmuş gibi yapıyoruz. İşte bu sorunun cevabı için insanların türlü türlü bahaneleri var: "Kitaplar çok uzun oluyor, okurken sıkılıyorum." Kısa kitap oku o zaman. "Zamanım yok." Gezip tozmaya zamanın var da kitap okumaya zamanın mı yok. Hem kitap okumak boş zamanlarda yapılan bir etkinlik değil, aksine dolu geçen zamandır. Kısacası, eğer kitap okur gibi gözükmek istiyorsak gerçekten okumalıyız, eğer istersek her türlü zamanı da yaratabiliriz. Lütfen o aptal kutusundan kafanızı kaldırıp biraz da kitapların dünyasına girin. Olmak istediğiniz gibi olun.

Begüm ORTAOĞLU 7C

HAYATIMIN DÖNÜM NOKTASI: HİROŞİMA

6 Ağustos Cuma günü, 1945 yılıydı. Belki gerçek belki de hayal; ama benim bütün varlıklarımı kaybettiğim bir gündü. 13 yaşınaydım, 7. sınıfa gidiyordum, güneşli güzel bir gündü, okula yürüyordum. Tam okula girdiğimde üstümüze asit yağıyordu, ben hızla sınıfa koşmuştum, saat 8:15' di. Okulda çoğu kişi ölmüştü. Değer verdiğim arkadaşlarımı, öğretmenlerimi kaybetmiştim. Okulda yaklaşık 500 ölü, 170 yaralı vardı ve geriye sadece 50 sağ kişi kalmıştı. Herkesin içinde bir panik ve en önemlisi korku vardı. Okul tam bir facia gibiydi, her yerde ölüler, kanlar, yas tutanlar hala aklıma geldikçe kendimi tutamıyorum. Çoğu kişi sakinleştikten sonra eve gitmek üzere aileler aranmaya başlanmıştı. Benim aileme sıra geldiğinde ise ailemi kaybettiğimi öğrenmem geç olmadı. Evin tek çocuğuydum, kalacak kimsem yoktu. Artık kendi başımın çaresine kendim bakmalıydım. 13 yaşında bir çocuğun taşıyabileceğinden çok daha büyük bir yük vardı üstümde. İşte 6 Ağustos Cuma günü benim hayatımın dönüm noktasıydı. Hayattaki her şeyimi bir atom bombası yüzünden kaybetmiştim…

Mina ALTUNBÜKEN 6A

TÜRK BAYRAĞI

Biri beyaz biri kırmızı,
Bir ayı var bir yıldızı,
Hep görmüşümdür onu,
Bu bir Türk Bayrağı.

O kalbimin rengidir,
Onu hiç bırakmadım düşüncemde,
Neresi kırmızı neresi beyaz,
Bu bir Türk Bayrağı.

Bu Türk'ün sevgisi,
Bu Atatürk'ün sevgisi,
Hep yanımda taşırım,
Bu bir Türk Bayrağı.

Aliye TÜRKÖMER 3A

KUZENLERİN MACERASI

Bizim aile bir farklı, nasıl olduysa bütün kuzenlerimin çok değişik güçleri var. Şimdilik bunların keyfine varıyoruz; ama ileride bu güçlerimiz nereden geliyor onu da araştıracağız. Kısaca özetlemek gerekirse benim güçlü altıncı hissim ve elektronik konusundaki yeteneklerim, ablam Naz'ın atletik ve akrobatik yetenekleri, kuzenim Begüm'ün teleskop gibi görebilen gözleri, kuzenim Bora'nın Herkül gücü, kuzenim Candan'ın tüm canlılarla iletişim kurabilme yeteneği, Beste'nin neredeyse tüm dünya dillerini bilmesi bize birlikte olduğumuzda başaramayacağımız hiç bir şey yokmuş gibi güven veriyordu. Bu güçlerimizi kullanmak o kadar eğlenceli oluyor ki bir çok kez okulumuzun kütüphanesine giderek benim çok güçlü altıncı hissim sayesinde kitaplardan takip edebileceğimiz hikâyeleri bulup kendimize heyecanlı bir macera yaratıyorduk. O gün de kütüphanede dolaşırken kitaplardan birinden son derece kuvvetli bir çekim hissettim. Kitaba ulaştığımızda kitabın Piri Reis'in Kitab-ı Bahri'si olduğunu gördük. Kitap hepimizi o kadar heyecanlandırdı ki ona ulaşırken bütün kütüphaneyi birbirine katıp hemen oradan uzaklaştık. Kitap Osmanlıca ve biraz da korsan dili ile yazıldığı için hemen Beste'ye gittik, o da kitap üzerinde çalışmaya başladı. Kitabı ona bıraktık ve ertesi gün Deniz müzesinde buluşmak üzere sözleştik. Orada Piri reis sergisinin de olması ekstra bilgi toplayabiliriz anlamına geliyordu; fakat buluşma yerine gittiğimizde tam Beste ile buluşacakken iki adam Beste'yi kaçırarak denizde bir sürat teknesine götürdüler. Biz de sahil korumanın botuna atlayıp takip etmeye çalıştık; ama Beste'yi bir deniz uçağına bindirerek kaçırdılar. Son anda takip ettiğimiz bottan Naz sıçrayarak uçağın üzerine bir verici yerleştirdi. Hemen eve döndük, bilgisayarımdan uyduya bağlanarak uçağın Kos adasının yakınına indiğini gördüm. Uydu görüntülerinden uçağın bir yata yanaştığını ve yatın ünlü hazine avcısı Dietrich von Retrull'a ait olduğunu bulduk. Demek ki bulduğumuz ipuçları ve kitap bir hazineyle ilgili olabilirdi. Ertesi gün yaz tatili için ailece Bodrum'a gidiyorduk. Sabah Bodrum'a iner inmez kuzenler hemen limana koşup Kos feribotuna bindik. Beste'yi bu kalkıştığımız iş ortaya çıkmadan kurtarmalıydık. Kos'a indik ve orada limanda bir tekne aranırken Dimitri diye bir çocuk bize yardımcı oldu ve onun botuyla Von Retrull'un yatına yakın bir koya yanaştık. Orada Candan yunuslarla konuşarak onlardan yardım istedi. Dimitri yunuslara tutunarak su altından gitti ve Beste'yi yattan kurtardı. Gene yunusların yardımıyla koya geldi; fakat Beste'nin kaçtığını anlamışlardı, hemen aramaya başladılar. Biz de botu koyda saklayarak Dimitri'nin bizi götürdüğü bir mağaraya saklandık. Orada Dimitri bize mağaranın gizini açıkladı. Dimitri aslında Piri Reis'in büyük büyük torunu idi. Piri Reis Akdeniz'deki seferlerinden dönerken sıklıkla uğradığı Kos'ta bir Rum kızına aşık olmuş ve onunla uzun süreli bir ilişki yaşamıştı. Bu ilişkisinden çocukları olmuş ve Piri Reis'in Yunanistan'da bir ailesi senelerce gizli kalmıştı. Onun saklı mağarası da ailenin bir sırrı olarak yüzyıllarca kalmış. Mağaranın içini sütunlarla güçlendiren Piri Reis orada kendine özel bir çalışma odası hazırlamıştı. Odanın da ortasında bir kasa vardı, fakat Dimitri kasanın anahtarının ailesinde olmadığını, yüzyıllardır da kasanın içinde ne olduğunu bulamadıklarını söylüyordu. Tam Dimitri bize bunları anlatırken içeri Von Retrull ve adamları daldı. Onlar da bizim izimizi Beste'ye yerleştirdikleri bir vericiden bulmuşlardı. Von Retrul elindeki anahtarı sallayarak bize alaycı bir şekilde teşekkür ediyordu. Bu mağarayı bizim sayemizde bulduğunu, elindeki anahtarı yıllar önce bulduğunu; ama anahtarın açacağı kasayı bulmak için bizi kullandığını gülerek söyledi. Anahtarla ortada duran büyük kasayı açtığında bir hazine bulacağını sanıyordu, ama koca kasanın içinden bir kitap çıktı. Von Retrull'un şaşkınlığından faydalanan Naz süratle elinden kitabı kaptı ve ekibimiz hızla dışarı doğru kaçarken Bora mağaradaki sütunlardan ikisine öyle bir omuz vurdu ki mağara çökmeye başladı. Koşarak dışarı çıkarken mağaranın girişi çöktüğü için Von Retrull ve adamları içeride kalmıştı. Dimitri'nin botuna koşarak bindik ve o da bizi Bodrum'a geri götürdü. Akşam olmadan Bodrum'daki yazlığımızın plajına serilmiştik bile. Ve hep beraber heyecanla kasadan çıkan kitabı incelemeye koyulduk. Kim bilir bu kitap bizi nerelere sürükleyecekti?

Kaya BEKTAŞ 6A

MÜZİK RUHUN GIDASIDIR…

Atatürk 1925'te İzmir Kız Öğretmen Okuluna gittiğinde ona bir soru sorulmuştu: "Hayatta müzik gerekli midir?" Atatürk'ün cevabı: "Hayatta müzik gerekli değildir; çünkü müzik hayatın kendisidir. Müzikle alakası olmayan varlık da insan değildir. Eğer söz konusu hayat insan hayatıysa kesinlikle müzikle alakası vardır. Zaten müziksiz hayat da olmaz." şeklinde olmuştur.

Arkadaşlar, aranızda müziğin insana bir katkısı olmadığını düşünenler varsa bu insanlar şimdiye kadar onlara yararı dokunacak bir müzik duymamış olanlardır. Doğru müzik, insan ondan ne hissetmek istiyorsa ona onu hissettirendir. Eğer bir insan eğlenmek isterken eğleniyor, rahatlamak istediğinde de aynı müziği dinleyerek rahatlayabiliyorsa, bu müzik iyidir, doğrudur.

Yemek insanı, bedenini besler. Müzik ise ruhu besler. Müzik duyan ruh önce duraklar, sonra uçmaya başlar. Müzik aniden durduğunda ise yüksekten yere düşmüş gibi olur; ama doymuştur, dinlenmiştir, eğlenmiştir.

Yemek ruhu besler demiştik. Bir yemeği yapmak için malzemelere ihtiyaç duyarız. O malzemeler yetiştikleri yerlere göre değişir. Bir yemek Karadeniz mutfağındaysa içince balık olabilir. Yok, eğer Akdeniz'de bir tatlıysa bu yemek, içinde portakal, mandalina kabuğu rendesi olur. Müzik de böyle işte. Onu yaratan insanların yaşadıkları coğrafya, kültür tamamen müziğe yansır. Her ne kadar hamsili pilavı bir Karadenizli daha severek yapıyor ve yiyorsa, valsi en iyi Avrupalı orkestralar çalar, en rahat da onlar dinler. Gidip de Avrupalı bir orkestranın önüne aksak ölçü horon notalarını koyarsanız şaşıp kalırlar iş dinlemeye geldiğinde…

Yemek bedeni, müzik ruhu besler öyleyse benzetmelere devam edelim… Yemek çeşitleri ve tarifleri de zamanla toplum ihtiyaçlarına göre değişmiştir. Müzik dünyasına baktığınızda görürsünüz ki, şimdiye kadar yüzlerce müzik türü ortaya çıkmıştır: klasik müzik, caz, popüler müzik… Bunların hepsi de ortaya çıktıktan sonra bir daha yok olmamıştır. Çok değişmişlerdir (aynı yemek tarifleri gibi); ama yok olmamışlardır. Bunun sebebi, her bir müzik türünün ayrı ayrı ilgi görmesidir. Her bir tarife duyulan ilgi ve gösterilen özenin farklı olması gibi. Yok olmadan kalabilmek için de insanların seveceği bir tür haline gelmeleri gerekmektedir. Bu müzik türleri her halleriyle insanı, insan ruhunu beslemişlerdir.

Sonuç olarak, insanlar müzik dinleyerek ihtiyaçlarını giderirler. Müzik, insanı yaşatır. Müzik, ruhun gıdasıdır.

Arda ARMAN 7C

ÇEVRE GÖNÜLLÜSÜYÜZ-GREENPEACE

Nevra: Greenpeace'in amacı nedir?

Gökçe Hanım: Çevre suçlarına tanıklık etmek. Bir yerde çevreye karşı bir suç isleniyorsa bunu engellemek ve başkalarına duyurmak. Bir de o suçu etkileyen kararlar için bazı adımlar atmak.

Nevra: Ne tür kampanyalar yapıyorsunuz?

Gökçe Hanım: Nükleer, kömür, GDO (Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar) kampanyalarımız var. Hareketlerimizle doğaya faydalı olmak ve doğaya saygılı olmak için bu kampanyaları başlatıyoruz.

Nevra: Sizi yani derneğinizi destekleyen kişiler var mıdır?

Taner Bey: Bizi destekleyen bireylerdir.

Gökçe Hanım: Greenpeace'in bir kuralı var: O da finansal bağımsızlık, yani hiçbir şirketten hiçbir devletten sponsorluk almıyoruz. İşte sokakta gördüğünüz yeşil tişörtlü Greenpeace bireyleri bizim destekçilerimizdir.

Nevra: Bazı insanlar sizin radikal olduğunuzu, bazı şirketleri karaladığınızı düşünüyor.

Gökçe Hanım: Şirketlere karsı istediğimiz kadar kampanya açabiliriz; çünkü biz onlardan para almıyoruz. Eğer para alsaydık, hem de onlara karşı kampanya yapsaydık olmazdı.

Nevra: Bu aralar HES (Hidro Elektrik Santralleri) ile ilgili tartışmalar oluyor. Sizce HES iyi mi kötü mü bir enerji kaynağı?

Taner Bey: HES'leri ayırmak lazım. Ufak olanlar, etrafına çok kötü etki yapmayanlar faydalı tabii; ama aynı nehir üzerinde çok sayıda ve büyük boyutta elektrik santrali yapılıyorsa suyun akışına ve doğa hayatına zararı çok fazla oluyor.

Nevra: Greenpeace'de çalışmanın zorlukları nelerdir?

Gökçe Hanım: Çok meşgul oluyoruz tabii. Gecemiz gündüzümüz oluyor. Bazı kampanyaların sonuçları hızlı bir şekilde alınıyor; ama bazı kampanyaların sonucunu almak uzun sürebiliyor. O kadar cabadan sonra sonuç almak gerekince motivasyon kaybı olabiliyor. Mesela bazı kampanyalarımızın sonuçları 3-5 sene sonra veya 10 sene sonra görülebiliyor.

Nevra: Türkiye'deki en büyük çevre sorunu sizce nedir?

Taner Bey: Tabii bir tane değil sorunlar. Sıralamak da yanlış; ama iklim değişikliği en basta gelenlerden biri. Mesela kömür santralleri hem çevreyi kirletiyor hem de iklim değişikliğine yol acıyor.

Nevra: Peki ülkemizde çevre sorunlarına duyarlılık ne boyutta? Kampanyalarınıza yeterli destek görebiliyor musunuz?

Gökçe Hanım: Çok destek görüyoruz. İnsanlar çok duyarlı. İmza kampanyalarımızda yüz binlerce oy toplayabiliyoruz; ama yine de Avrupa'daki katilim kadar olmuyor.

Nevra: Peki Türkiye'deki nükleer santral tartışmalarına nasıl bakıyorsunuz?

Taner Bey: Açık ve net olarak biz nükleer santrallere dünyanın her yerinde karşıyız. Nükleer kaza riski çok büyük bir risk. Gecen en son Japonya'da örneğini gördük. Binlerce kilometre toprak kullanılamıyor. Bunun yanında kaza olmasa bile nükleer atıklar kullanıldıktan sonra uranyum maddesinin ne yapılacağı bir sorun. Bu madde yok olmuyor ve depolanması çok pahalı. Rüzgâr, güneş gibi alternatiflerimiz var. Nükleere ihtiyacımız yok. Geçtiğimiz sene Çernobil'in 25. yıldönümüydü. Greenpeace olarak orada çalışmalarımız oldu. Toprak ve gıda örneklerine baktık ve radyoaktivitenin devam ettiğini tespit ettik.

Nevra: En güvenilir ve çevreye zararı olmayan enerji kaynağı nedir?

Gökçe Hanım: Mesela rüzgâr çok temiz bir enerji. Güneş ve jeotermal enerjiyi de saymak lazım tabii.

Nevra: Petrolun zararları nelerdir?

Taner Bey: Küresel ısınma petrolün ve diğer fosil yakıtlarının en büyük zararı bunun yanında sızıntılar oluyor ve petrol denizlerde çok büyük felaketlere rol açabiliyor.

Nevra: Peki, küresel ısınmayı durdurabilir miyiz?

Gökçe Hanım: Durdurmamız gerekiyor. Belli bir seviyeyi geçersek o zaman mevsimlerin etkisi çok daha büyük olacak. Su andaki amacımız bir yıldaki kirlenme oranının 1990 yılındaki seviyeye geri gelmesi. O seviyenin üstündeyiz, yani atmosferi daha hızlı bir şekilde kirletiyoruz. 1990 seviyesine dönebilirsek, bir sonraki amacımız da kirlenmeyi on kat aza indirmek olacak.

Nevra: GDO (genetiği organizmalar)'larla ilgili yasa bildiğim kadarıyla gündemde. Türkiye için tehlike nedir?

Taner Bey: 10 tane hayvan yemi, GDO'lu olan yemler bunlar ve bunların Türkiye'ye girişi onaylandı. 42 tanesi de onay bekliyor. Bu GDO'lu yemler Türkiye'ye girince bunlarla beslenen hayvanların eti, sütü, yumurtası da potansiyel olarak tehlikeli hale gelecek, hastalıklara yol açabilecek. Doğal olarak beslenen hayvanların ürünleri her zaman daha iyi elbette.

Nevra- Son olarak bizler öğrenciler olarak Greenpeace'e nasıl destek olabiliriz?

Gökçe Hanım: Kampanyalarımızı okulunuzda anlatabilirsiniz. Okullara ziyaret de yapıyoruz. Bizi davet ederseniz çeşitli kampanyalarımızı anlatabiliriz; ama önemli olan cevre bilincini kaybetmemek.

Nevra BAHÇECİ 3B

BEYAZ GELİN

Bembeyaz bir örtüyle kaplanmış her yer
Kalın giysiler, soğuklar bizi bekler
Karlar yağmaya başlayınca
Çocuklar hep kardan adam yapmak ister.

Kış mevsimi kadar güzel bir mevsim yok
Eğlencesi bol, sevinci çok.
Şömine başına geçince
O sıcaklık hissi atar adeta kalbimizde bir ok.

Gökyüzü kaplı bulutlarla
İçimizden kopar binbir parça
Biz kayağa gideriz anca
Kış sen çok yaşa!

Gizem KAYALIK 7C

KIŞ

Bembeyaz bir örtü kaplamıştı etrafı. İnsanlar birbirine kartopu atıyor, ağaçlarda oluşan kalın kar tabakasının yarattığı eşsiz manzarayı ölümsüzleştirmek için fotoğraf çekiyorlardı. Evlerde yanan şöminelerin tatlı sıcaklığı ve alevlerin ışıltısı... İnsanın içini açan bir beyazlık: kar. Kış aylarını çok sevmem aslında. Herkeste bir telaş ve karamsarlık vardır. Bir yerlere yetişme çabası en çok da kışın gösterir kendini. Tıkanan trafik, yüzlere sarılı bereler, insanları gizleyen kalın kıyafetler... Ama karın yağmasıyla birlikte bir peri iner gibi olur gökten. Bir huzur kaplar içleri. Herkes sokağa dökülür, artık sevinç hâkimdir yüzlerde. Bağıran, koşturan çocukların kardan adam yapmak heyecanları tüm sokaklarda küçük mimarların yaşadığını gösterir. Şehir kar yağdığında ayrı bir güzel olur böylece.

Yasemin ÜSKAN 7C

KARLAR DÜŞER...

Kışın yağar kar
Soğuk hep var
Yağmurlar ve dolular
Ara sıra yağar.

Etraf kar tutarsa
Yüzüne kar topu yemekten korkma
En fazla yüzün kızarır
Üşürsün biraz da.

Eğer dolu yağarsa
Eve girmeyi unutma
Yoksa hastanelik olabilirsin
Dolu kafana yağınca...

Ali ATALAY 7C

OKUL VE KIŞ

Kış olduğunda okul devam eder
Tadını çıkaramayız karın
Öyle kolay kolay tatil vermezler
Okullar bizim hayatımızı yer.

Dışarısı bembeyaz
İçimiz kapkara
Eğlenmek varken yağan karda
Neden topladınız bizi buraya?

Asıl düşmanımızdır sınavlar
Okul sanki bir kış, onlar fırtınalar
Yanımda lapa lapa yağan ödevler
Eğlenceye giden yolda büyük engeller.

Alp ARIOĞLU 7C

FACEBOOK'TA KIŞ

Bahçeler bembeyaz
Hava gürültülü biraz
Çocuklar kartopu atıyor kafana
Eğleniyor güle oynaya.

Kardan adam fotoğrafı çekiliyor
Takipçiler haber bekliyor,
Kardan adamın atkısına sarılıp
Verilen poz çok beğeniliyor.

Artık evlerden çıkmadan
Facebook'ta durum belirtiliyor
İnce ince yağan kar
Facebook'tan takip ediliyor.

Berkay ORALALP 7C

REKLAMLAR

Ben 6-C sınıfından Ege ERKOL. Şimdi size reklamların, bir ürünün satılmasında ve tanıtılmasında sandığımızın aksine çok da etkili olmadığını hatta bazen olumsuz etkiler yaptığını anlatacağım.

Bir düşünün. Çok heyecanlı bir film seyrediyorsunuz. Filmde bir uzay gemisi, direnişçilere karşı savaşırken vuruluyor ve düşüyor. Siz merakla geminin sağ salim inip inmediğini görmeyi beklerken o da ne! Birdenbire ekranda bir "… Sosis" resmi görünüyor. Siz bütün heyecanınızla kalakalıyorsunuz ve o ürüne heyecanınızı kaçırdığı için sinir oluyorsunuz. Sizi bu durumda bırakıp başka bir örneğe geçelim. İkinci örneğimizde bir cips reklamı olsun. Reklam çok güzel, cipsi sunanlar ise incecik mankenler. O reklamın güzel olduğunu düşünüp hemen onu alasınız geliyor. Ancak sonra, kötü bir his içinize doğuyor; çünkü biliyorsunuz ki gidip bir paket cips alır ve onu yerseniz o mankenler gibi olmanız mümkün olmayacak. Tam tersine, şişman bir insan olacaksınız. En iyisi o ürünü almayın. Fark ettiniz mi, reklam ters tepti. Birçok örnek sıralamak kolay. Gelin size bir tane daha anlatayım. 3. örneğimiz ise güzel bir maç olsun. Maçta tam bir karambol varken alttan bir yazı çıkıyor. Yazıda, "HD uydu alıcısını almak için … numarasını arayın." diyor ve bu sırada siz topu ve birkaç oyuncuyu göremiyorsunuz. Üstelik bir atak da değil. Her atakta tekrar tekrar çıkıyor karşınıza. Çoğunlukla gerçek maçlarda da bunlar oluyor. Sonunda, o ürünü almak isteyenlerin çoğunluğu oluşturacağını sanmıyorum. Yani o ürünü almıyorsunuz. Umarım fark etmişsinizdir, reklam yine ters tepti. Kısacası, reklamlar televizyon izlerken peşimizi bırakmıyor. Bazılarımızı gıcık ediyor, bazılarımızı ise kapatma düğmesine yöneltiyor. Yani bu reklamlar bizim ürünü almamızı engelliyor.

Aslında ana dilimiz de bu "reklam" konusunu es geçmiş değil. Birisi kendisiyle ilgili bir durumu abartarak anlatıyorsa arkadan bir ses duyarız: Reklamlarrrrrrrrrrrrr… "Mangalda kül bırakmamak" gibi bir şeydir bu reklam ya da lafla peynir gemisi yürütmeye çalışmaktır.

Bence bu yüzden reklamları geçip asıl konuya dönelim…

Ege ERKOL 6C

RENKLERE DOKUNDUK

BENİM ADIM KIRMIZI

Merhaba ben kırmızı
Güzel bir rengim değil mi?
Damarlarda akan kan,
Bayrağında dolaşan al,
Bir akşam vakti omuzlarda şal…

Beni görünce aşık olurlar
Sevgiyi belli ederim.
İşte bu benim gerçek kimliğim!
Ah sunu da eklemeden geçmeyeyim,
Beni sevmeyen varsa şurada öleyim!

Kuzey SAYIN 7C

BENİM ADIM SARI

Benim adım sarı. Sizi ısıtır güneşim, bazen de elinizdeki meyve oluveririm. Erkekler beni kızların saçlarında sever, inekler çayırda. Gökkuşağındaki bir rengim. Sonbaharda yapraklar, yazlarda ayçiçeğim. Evet, ben her şeyim.

Alp ARIOĞLU 7C

BENİM ADIM GRİ

Benim adım gri. Ruh halim de rengim gibi. Hiç mutlu olamadım, bir yerde adım geçse hemen yüzlerini buruşturan insanlar yüzünden. Onlar beni kötümser ettiler. Bütün bunlar yetmiyormuş gibi beni hapishanelerde kullandılar, demir parmaklıklarda. Sanki bana ceza veriyorlar hapishanede. Benim günahım ne? Ben ne suç işledim? Aa doğru ya şimdi hatırladım; insanların gençliğinde pek giyilmedim.

Naz GÜRELİ 7C

BENİM ADIM BEYAZ

Benim adım beyaz. Medeniyetin, aydınlığın, sınırsızlığın rengiyim. Bulutlar beyaz; çünkü sonsuzluğa açılan kapı. Bazen beyaz önlüğüm, doktor önlüğü gibi. Yeniden doğuş ya da ölümün habercisi. Bembeyaz bir kâğıdım başlangıçlar niyetine. Sabıkasızlığın sembolüyüm, kirli değil temizim. Bazen bir dalgayım, maviliğe doğru bir yoldayım. Genelde duvarlardayım. Seni bir yere hapsetmek için değil; ama içini açmak için. Huzurun ve yalansızlığın elçisiyim.

Şölen CERAN 7C

BENİM ADIM SİYAH

Merhaba ben siyah. Ben olmasam insanlar nasıl derin duygulara kapılacak? Karanlık odalarda çocukları kim korkutacak? Herkesin saçlarında ve kurşunda ben varım.

Tuğberk CAMADAN 7C

BENİM ADIM MOR

En hoş renk olarak görürüm kendimi. Benim rengimde olan çiçekler çok güzel kokar. Hem Justin Bieber'ın da en çok sevdiği renk benim. Bence hayata bir anlam katıyorum, eğer Justin Bieber beğeniyorsa herkes beğenmeli.

Öykü ALKAN 7C

YILAN

Dünyamız gitgide ısınıyor. Bu ısınma sonucunda pek çok hayvan ölecek ve insanlığın büyük kısmı zarar görecek; fakat bu zararın çoğundan biz sorumluyuz. Sonuçta fosil yakıt tüketen, doğayı sömüren ve ormanları bilinçsizce katleden hayvanlar değil, bizdik. Küresel ısınma adı altındaki felaketin nedeni biziz. Her ne kadar küresel ısınmanın zararlarını ve bizim buradaki rolümüzü bilsek de duramıyoruz. "Çok havalı" veya "çok hızlı" diye aldığımız arabalar havayı kirletiyor ve asit yağmurlarına neden oluyor. Attığımız çöpler suya ve toprağa karışıp hayvanları zehirliyor. Boşa akıttığımız her damla su sonsuza dek elden gidiyor; ama duramıyoruz. Neden? Çünkü benciliz. Doğayı daha az kirletmek uğruna güzel arabalarımızdan vazgeçip otobüse binemiyoruz. Su tasarrufu yapmak için rahatlatıcı banyomuzu duşa çeviremiyoruz. Çöpümüzü atmak için rahatımızı bozamıyoruz; fakat bunların sonunda, kuyruğunu yiyen bir yılan gibi, en çok zararı biz görüyoruz.

Selen GENCER 8/B

FARKINDA OLMAK

Günümüz insanı için "farkındalık" söylenebilecek en son sözdür. Farkındalık kişinin etrafını fark etmesi ve duyarlı olması için ne kadar gerekli olsa da artık söz edilmiyor bile bu kavramdan. İnsanların konuşmalarına tanık oluyorum da bazen kimsenin umurunda değilmiş gibi geliyor. İnsanlar başkalarının kıyafetlerini, aldığı şeyleri konuşmayı daha ilgi çekici buluyorlar. Kimin olduğunu hatırlamasam da bir söz anımsıyorum: "Küçük insanlar başkaları, büyük insanlar ise fikirleri hakkında konuşur." diye. Belki de insanların artık düşünmemesinden kaynaklanan bir sorun bu. Kimse sorgulamıyor, düşünmüyor, düşündüğünü yapmıyor. Gerçi düşünceye bile saygı duyulmayan bir yerde ne kadar kendini geliştirebilir, sorgulayabilir ki insan? Küresel ısınmaya karşı var olmayan duyarlılığın yerini sahtelik alıyor. Fark edersiniz ki sağlam bir kişiliğe sahip olan bir kişiyle tanışmak çok zor bu günlerde. İnsanlar daha kendi kişiliğine sahip çıkmadan onlardan dünyaya sahip çıkmalarını istemek çok zor. Kendiyle barışık insan etrafını düşünmeye başlar. Artık dünyamızın da bir son kullanma tarihinin olduğunu fark etmeli ve çevremizi en azından yapabileceğimiz kadarıyla korumalıyız. Aslında sadece halkın suçu da değil bu. Bilmeyen insan ne yapabilir ki, eminim eğer halk yeterince bilinçlendirirse beklediğimiz farkındalık geri gelecektir.

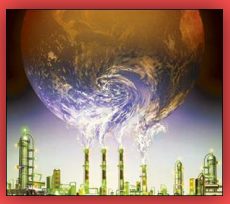

Yasemin ÜÇER 8/A

Ata'm,

Tarih kitaplarında anlatılanlar masal gibi gelir bana çoğu zaman. Görmediğimiz ve bilmediğimiz bir zamanda gerçeklaeşmiş onca olay, yaşamı değiştirirken "bir varmış bir yokmuş" melodisi takılır kulaklarıma. Nice kahraman ve nice düşman vardır bu hikâyelerin hepsinde, iyiler hep iyi, kötüler de ölesiye kötüdür. İşte sen bu masalsı dünyanın içinden hem bir destan kahramanı gibi cesur hem de gerçek dünyanın insanı gibi yürekli ve bizdensin.

Ben tarihimizi okul kitaplarından öğrendim. Hangi sebeple hangi savaş yapıldı, kim yendi kim kaybetti… Dikkat ettim de tarih deyince aklıma hep savaş geliyor. Oysa yaşanmış onca hikâye arasından sadece bu korkutucu durumu hatırlamak ne kötü. Sonra içinde senin olduğun zamanları düşünüyorum. "Artık tarih, o anlar…" demeyeceğim; çünkü sen verdiğin kahramanlık mücadelesi geleceğimizi yarattı. Biz biz yaptı. Senin tarihin savaşlar gibi yıkım getirmedi bize. İçinde barış, huzur, birliktelik olan bir ülke armağan ettin. Giderken bize en büyük emanetini umutla teslim ettin. Biliyordun ardından geleceğimizi. Sonra "Gençliğe Hitabe" ile yine yol gösterdin bize: "Birinci vazifen Türk istiklalini ve Türk cumhuriyetini ilelebet muhafaza ve müdafaa etmektir." dedin. Unutmadık sözünü…

Ata'm,

Bugün yazdıklarım arasında yaşadığımız olaylar yok, başımızdan geçen iyi ve kötü anlar yok… Bunların hepsi geçip gidiyor zaten, o yüzden yer vermek istemedim, sana söyleyecek güzel sözlerim bu karmaşada yitip gitsin istemedim; çünkü biliyorum ki senin ilkelerinin peşinden giden biz gençler bu emanete sonuna kadar sahip çıkacağız.

Saygılarımla,
Selin ILDIR 6C

Su Damlacığının Gizemli Yolculuğu

Tombul su damlası neler olup bittiğini anlamadan musluğun ucundan düştü. Lavabonun deliğinden, borulardan paldır küldür kaymaya başladı. Burası neresi? Etrafta bir sürü tombul, büyük, küçük su damlaları, kanalda yuvarlanıyorlar. Şimdi dışarıdalar.

Su damlası:

-Bu gökte parlayan sıcak şeyin ne olduğunu bilen var mı, diye bağırdı.

-Burada ne kadar çok su damlacığı var. Of… Ne kadar da sıcak. Hey bir dakika! Benim şeklime ne oluyor? Hey kim uçuruyor beni gökyüzünde doğru? Ben neyim? Taşınıyor muyuz?

-Hayır, sanmıyorum. Seni buralarda daha önce hiç görmemiştim.

-Sen kimsin?

-Ben su buharıyım, senin gibi.

-Benim gibi mi?

-Evet, yoksa sen bir su buharı olduğunu bilmiyor musun?

-Şey,ben… bilemiyorum… galiba haklısın. Heey, ben artık bir su buharıyım, ben buharım.

-Bir dakika, ben henüz bir buhar olmaya alışmamıştım. Ben üşüyorum. Neler oluyor yine? Bu soğuk da nereden çıktı? Bu ses de neyin nesi? Hey gene bir damla oldum. Peki, bunun adı ne?

-Yoğuşma, bunun adı yoğuşmadır.

-Heyyy! Aşağıya iniyorum galiba.

Su damlası gözlerini açtığında kendisini bir yasemin çiçeğinin üzerinde güneşin ışınlarıyla pırıl pırıl parlayan bir çiy damlası olarak buldu.

-Hoop! Yine kayıyorum.

Çiy damlası toprağın derinlerine doğru inmeye başladı:

-Aaah başım! Kim koydu bu taşı buraya? (Yolculuk başka bir boyutta)

-Benim nereye geldiğimi söyleyecek bir damlacık yok mu?

-Merhaba! Merhaba, acaba nerede olduğumuzu söyler misin?

-Burası bir yer altı kaynağı. Uzun süredir çıkmak için fırsat arıyoruz. Sanırım yakında çatlaktan yukarı çıkacağız. İşte o zaman bir pınar olacağız. Hazır mısın? Galiba yolculuk başladı.

-Topraktan yukarı doğru çıkmak ne zormuş, ben çok yoruldum.

-Eğer oyalanırsan bir süre sonra burada kalmak zorunda kalırsın. Son defa gökyüzüne yükseldiğinde kar tanesi olarak inmiştim yeryüzüne.

-Bense bir yağmur damlası.

-Merhaba, ben tombul su damlası. Size ilk yaptığım yolculuğumu anlattım. Arkadaşlarımla birlikte çok heyecanlı bir gündü. Güneşin kavurucu sıcağında ne olacağını merak ederken birden buharlaşmaya başladım. Hafifledim ve ısı aldım. Birden bire soğumaya başladım ve ısı alma ile ısı verme olayı peş peşe gerçekleşince içim ürperdi titredim. Sonra birden bire yağmur damlası olarak toprağa düştüm. Yer altı kaynak sularına karıştım. Bir kaç gün sonra beni insanlar gürültülü bir aletle yeryüzüne çektiler ve tarlaları suladılar. O günden sonra benim yaşadıklarımın su döngüsü nedeniyle oluştuğunu öğrendim. Bu benim için çok güzel bir tecrübeydi...

Ece KONAK 5A

TİYATROYA DOKUNDUK...

TİYATRONUN YALNIZLIĞI

Tiyatroya gidiyoruz
Aman, olay, ne güzel!
Diyorlar ki bu tiyatro
Çok ama çok özel.

Tiyatroya gidiyoruz,
Hangi tür olsun acaba?
Dramatik mi, romantik mi?
Komediye giderim ben anca.

Üf, çok sıkıldım!
Ben biraz uyuyacağım.
Kramp tuttu bacağımı,
Sıkıntıdan patlayacağım.

Türkiye'de tiyatro
İşte aynen böyledir.
Sıkıntıdan patlarsın,
Koltuğa gömülüp yayılırsın.

Sorun nerde acaba?
Koltuklarda mı, sahnede mi
Tepeden asılan ışıkta mı,
Yoksa acaba izleyicide mi?

Sorun benze izleyende
Sürekli komiklik bekleyende
Sinemadaki aksiyonu göremeyip
Hemen "beğenmedim" diyenlerde.

Yusuf CİMCOZ 7B

Türkiye'deki yazarlar,
Sanat eğitimi almış insanlar,
Haksızlığa uğrarlar,
Yine de skeçlerini yazarlar.

Bence sorun bizlerde,
Koltuklara gömülenlerde,
Sahneye boş boş bakıp
Sanat anlamayan gözlerde…

Yusuf CİMCOZ 7B

ZAİMOĞLU DER Kİ

Sahneler, perdeler
Herkes merakla bekler.
Patlamış mısır olmayıp da
Bir şey izlemek yürek ister.

Bazen aslan bazen ayı,
Arada olabilir bir iki dayı.
Tiyatroda her kahramandan
Azıcık da olsa olmalı.

Bazen ağlatır bazen güldürür,
Bazen sabırsızlıktan öldürür;
Ama ne kadar iyi ya da kötü olsa da
İnsanı düşündürür.

Bazısı iyi, bazısı kötü
Bazısı hayatta bazısı ölü;
Ama kendini vermişse sahneye
Bütün oyuncular birbirinden ünlü.

Bora ZAİMOĞLU 7B

ZENGİNLİK

Dünyada zengin insanlar da vardır fakirler de… Nedense zengin olan kişiler toplumda hep üstte bulunurlar. Hatta zenginler, çoğu insanın sevgisini, saygısını paraları sayesinde kazanırlar.

Genelde halk içinde masallardan da biraz etkilenerek zenginler kötü kalpli görünürler. Kötü olmayanları da vardır, bunu hepimiz biliriz; ama bazı zengin insanlar sadece paraları var diye her şeyi elde edebileceklerini zannediyorlar. Dolayısıyla diğer insanları küçük görürler; ama tekrar söylemek isterim ki bu sözüm bütün zenginlere değil çok iyi ve paradan daha önemli şeyler olduğunu bilenler de var.

Bazıları her istedikleri yerlerine getirilecek, herkes onlara hizmet edecek ve herkes onlarla aynı düşünceye sahip olacak olmasını ister. Çalışanlarının hayatları olmadığını düşünür ve onlara bencil davranır. Böyle yapmasına rağmen onlardan kendisini sevmelerini, sadık olmalarını ister. Parası dolayısıyla her şeyi yapabileceğini sanır, çevresinde çok fazla arkadaşı kalmaz.

Ama bazıları vardır ki… Parasına güvenmez, paradan daha önemli şeyler olduğuna inanır. Çevresine neşe ve sevgi saçar. Birçok arkadaş edinir. Hayata pozitif yönden bakar. Hayat bunları yapabilene güzel.

Binnur ÖZAY 6A

DERİNCE DÜŞÜNCELER

Tatilde, şu üç aylık dediğin, düşünmeye vakit bulabildiğin sürede deniz, güneş, kum ve sen… Sessizlik dünyaya hâkim o anda. Aklına kısacık hayatında yaptığın hatalar geliyor, pişmanlık benliğini sarıyor. Tüm umutların bitmişken, gözyaşların durmadan akarken arkanı döndüğünde gördüğün bir parça güneş, çok uzakta bile olsa, umudun olduğunu anlatıyor. Ulaşmak belki güç; ama orada ve biliyorsun seni seven insanlar hala var. Seni senden daha çok sevenler, sana değer verenler. Hayatın sandığın kadar kötü olmadığını anlıyorsun. Yaşamak için değen şeyler kalmış bu dünyada.

Derin KÖSEOĞLU 8A

UMUTSUZLUK YENİLECEK

Sen, bulutlu bir gecesin

Yağmurlu bir günsün

Soğuk bir yazsın

Fırtınalı bir kışsın.

Sen, kayıp bir mutluluk

Yeni bulunmuş bir mutsuzluksun.

Gözlerin yaşısın,

Sen umutsuzluksun.

Bil ki saltanatın sonsuz olmayacak,

Senin de döneminin sonu gelecek.

Dünya dönüyor sen ne dersen de

Umutsuzluk yenilecek.

Nisan Güneş ELÇİ 6A

BİLGİ TOPLUMU

İnternet bilgi bulmak için çok büyük bir kaynaktır. İnsanlar istedikleri zaman bilgisayarı açıp internete bakabilir ve o bilgiyi kullanabilirler. İnternete girmek ansiklopediye bakmaktan çok daha kolaydır; ama bilgileri ansiklopedideki kadar doğru değildir. Bu yüzden internette bir kaç site dolaşıp onlara göre raporunu hazırlaman gerekir. Ansiklopedide ise aradığın bilgiyi bulup doğruluğuna bakmadan sadece özetini çıkararak yazabilirsiniz. Ayrıca internette bazı güvenlik sorunları var. Mesela bir bilgiyi araştırırken birden bire bilgisayarınız çökebilir ve bu yüzden de hem bilgiyi öğrenememiş hem de bilgisayarınız çökmüş olur. Sonuç olarak hangisini daha güveniyorsanız onu seçin; çünkü her ikisinin de bazı kusurları. Ne derler bilirsiniz "Gülü seven dikenine katlanır."

Kerem ÇAKICI 6A

YEŞİL DÜNYA

Elif çok heyecanlıydı. Sınıfa mutlulukla girdi. Aslında herkes heyecanlıydı. Elif çantasını astı, mantosunu da astıktan sonra bitkisini yanında getirdiği poşetten özenle çıkardı. Elif "Öğretmen şimdi gelir. Ben bitkimi pencerenin önüne koyacağım." diye düşündü. Öğretmeni kapıdan içeri girdi ve "Günaydın öğretmenim!' diye bütün sınıf bağırdı; ama Elif'in sesi çok sevinçli çıktı. Öğretmeni herkesin getirdiği çiçekleri çok sevdi. Güzelce ders işlediler. Öğle yemek zamanı geldi. Yemekhanede yemekler alındı ve yenildi; ama bu arada Elif bir an önce sınıfa gitmek istiyordu. Öğrenciler tepsisini koyduktan sonra hızlı adımlarla bahçeye çıkıyorlardı. Elif ise koşa koşa sınıfa gidiyordu. Çiçeğini suladı, toprağını annesinin verdiği küçük kaşıkla üst alanlarını havalandırdı. Günler geçti, aylar birbirini kovaladı. Elif'in tohumu büyüdü, büyüdü. 10 ay gerisine baktığında daha 1 mm kadar uzamamıştı; ama şimdi, 15 cm kadar uzamıştı. Elif bitkisine çok iyi bakıyordu. Sorumluluklarını daha iyi yerine getiriyordu. Elif yaşamı boyunca ağaçları seven ve koruyan birisi olmuştu. Sorumluluk becerisini bitki yetiştirerek kazanmıştı. Arkadaşları ona ne zaman sorumluluk ile bir şey söylese son sözü hep 'Ben sorumluluk becerimi bitkilere borçluyum!' olmuştur ve yıllar sonra Elif büyük bir yetişkin olmuştur. Üniversiteyi bitirmiş ve büyük bir şirkette çalışıyor ve bol para kazanıyordu. Patronu diğer çalışanlara onu göstererek "Bakın örnek bir iş kadını."diyor.

ZOR BİR GÜN

Ceyda her zaman adalet ve hukuk kavramlarına önem verenlerden olmuştur. Bir gün Ceyda caddede yürüyüşe çıktığında büyük bir kavga olduğunu gördü. İçindeki ses hemen uzaklaşmasını söylüyordu. Bir yanı da kavganın önüne geçmesini söylüyordu. Kısacası Ceyda kavgaya "DUR!" demek istiyordu. Polis oraya gelmek üzereydi; ama kavgaya başkaları da katıldı. Kavga yolu kaplamıştı. Trafik ilerlemiyordu. Neredeyse herkes korna çalıyordu. Polis arabadan indi sonra diğerleri de. Polisler koştular. Bir kaç metre koştuktan sonra kavgayı durdurdular. Ceyda ağlamak üzereydi, tam koşup eve gidecekti ki bir polis Ceyda'ya "Ne oldu?" dedi. Ceyda ağlamalı bir sesle "Sokakta yürüyordum. Kavgayı görünce hem üzülüp hem de korktum. Sizi görünce rahatladım." dedi. Polis "Adresini biliyor musun?" dedi. Ceyda "Evet." dedi. "Seni götürebilirim. İster misin?" dedi polis. Ceyda "Ben giderim. Evim yakında. Çok teşekkürler." dedi. Oradan ayrılan Ceyda, kavga ve tartışmaların insanlar için uygun davranışlar olmadığını düşündü. Her zaman birbirimize karşı saygılı ve hoşgörülü olmanın kavga etmemizi önleyeceğini ve gereksiz tartışmalara girmenin yanlış olduğunu bir kez daha anladı.

Hande KÖSEOĞLU 3A

Yüreğinin Götürdüğü Yere Git

Uçağım havalimanına indiği zaman çok heyecanlanmıştım. İçimde tanımlayamadığım bir his vardı. Sanırım başka bir ülkeyi, güzelliklerle dolu bir ülkeyi, gezip göreceğim içindi. Gezi rehberim yoktu, kalbimin istediği yere gidecektim. "Yüreğinin istediği yere git." Bize okulda öğretmedikleri, hayatta karşına çıkan fırsatların öğrettiği sayılı kurallardan bir tanesi buydu. Arkadaşımın tesadüfen yaptığı google araştırması beni bugüne getirdi. "Fotoğraflarla Türkiye" konulu bir yarışma, çalıştığımız şirketin ödüllü web sitesinde reklam yapıyordu. Kız kardeşimin kedisi Lizzy ile oynarken yanlışlıkla linke tıkladı ve işte buradayım. Büyülenip geldim ve önce İstiklal Caddesi'ne gitmeyi planlıyorum. Taksiyle Kadıköy, oradan vapur, Karaköy'e gideceğim. Sonra birkaç yer altı aracına binip İstiklal Caddesi'ne uğrayacağım. Mimari olarak hoş bir gezi olacak benim için. Ardından Kalamış'ta bir otelde kalmak istiyorum. Yeni açılacakmış. Arkadaşlarım için Bağdat Caddesi'nden alışveriş yapmak da istiyorum. Her şey çok keyifli, huzur verici ve eğlenceli olacak benim için. Deniz kıyısında yürüyüş yapacağım, Galata Kulesi'ne gideceğim, Kız Kulesi'nde kahve, Hidiv Kasrı'nda salep, Pier Loti'de çay içeceğim; ama İstanbul'da maalesef sadece bir hafta kalacağım. Beni üzgün hissettiren tek şey bu. Yine de bence burayı çok seveceğim. Seneye hep birlikte geliriz sana İstanbul…

NOT: Şu an atalarımızın burası için neden savaştıklarını anlıyorum, o kadar güzel ki… Genç bir kızın alımlı, asil, güzel duruşunu öyle bir yansıtıyor ki. Trafiği dışında. Buradaki herkes bunu söylüyor; "İstanbul çok güzeldir ama trafiği yok mu?"

Derin Köseoğlu 8/A

Kediler Nasıl Ortaya Çıktı
(Ya da Masallar Gerçek Olsaydı Kediler Nasıl Ortaya Çıkmış Olurdu)

Kedilerin Kedisi Yüce Kedi Maru, gözlerini açtığında kendini yeni bir bedende, yumuşak bir yatakta, sıcak ve tüylü bir yaratığın yanında buldu.

İlk düşüncesi, "Miyav!"[1] oldu. Pisili gezegenindeki korkunç iktidar savaşında, tek bir kedinin bile canlı kalamayacağından korkmuştu çünkü.

Kedilerin Kedisi Yüce Kedi Maru, Pisili'nin tek hakimiydi. Kedi Tanrı Pisili-Mav kedi ırkını o gezegene koyduğundan beri bu böyleydi ve yeniden doğum yetenekleri sayesinde, nesiller boyunca aynı kedi düzeni içinde, huzur içinde yaşayıp gitmişlerdi. Arada bir kimin kral olması gerektiği konusunda savaş ediyorlardı gerçi; ama şimdiye dek hepsini Maru kazanmıştı. Geçmiş yeniden doğumlarını yanlış saymamışsa, bu Maru'nun 75,734. bedeniydi.

"Yavruluğa bayılıyorum!" diye düşündü Kedilerin Kedisi Yüce Kedi Maru gerinerek. Sıcak tüylü bedende, yani bu doğumundaki annesinin karnında meme ucu arandı.

Birdenbire hoyratça yattığı yerden kaldırıldı, evirilip çevrildi.

"Hiiii! Anneee, bu çok tatlı!" dedi bir kız çocuğu, şimdi eski Mısırca olduğunu bildiğimiz kadim insan dilinde.

"Neler oluyor?" diye tısladı Maru.

"Bak, tatlım, bu da çok şeker," dedi daha yüksek bir ses.

Yakından bir başka itiraz miyavlaması duyuldu.

Önceki iki sesten daha kalın, daha gür bir ses konuştu, "Hangisini seçecekseniz seçin. Bana sorarsanız burada birbirinden farkı olmayan dört küçük pire torbası var!"
"Anneee, bunu alalım!" diye mızıldandı en ince ses. "Bana el sürmeye nasıl cüret edersiniz!" diye kükredi Kedilerin Kedisi Yüce Kedi Maru, kendi dilinde. "Ben kedilerin imparatoru, Yüce Kedi Maru'yum!"

"Hayır! Maru benim!" diye kükredi yanındaki kedi yavrusu.

"Maru benim!" diye itiraz etti üçüncüsü.

"Hayır! Maru benim!" diye ekledi yavruların dördüncüsü.

"Hepiniz kesin sesinizi. Maru benim!" diye miyavladı anne kedi kararlı bir sesle.

İnsan ailesi küçük kızın elindeki kediyle birlikte uzaklaşırken Maru feryat ediyordu. "Ama nasıl olur! Tahtım! İmparatorluğum! Pati ver bana, Ey Yüce Pisili-Mav!"

Heyhat! Pisili-Mav ona yardım edemezdi.

Pisili gezegenindeki en son iktidar savaşında hayatını kaybeden Maru'nun yeniden doğacak ruhu, savaşın sebep olduğu manyetik fırtınalarda boyutlar ötesi bir evrene uçmuş, dünya gezegenindeki benzer, sivri kulaklı, tüylü, uzun kuyruklu bir ırkın içine girmişti. Ve boyutlar arası yolculuğun garip bir cilvesiyle, artık bu gezegende doğan her kedi aynı ruhla, Kedilerin Kedisi Yüce Kedi Maru'nun ruhuyla doğuyordu.

Bir anlık aydınlanmayla bu gerçeği kavrayan Maru'nun gittikçe uzaklaşan sesi duyuldu. "Hayır! Olamaz! Pisili-Maaaaaaaaav…"

İşte bu yüzden gezegenimizdeki her kedi, evin ya da sokağın tek hükümdarı oymuş gibi davranır.

İşte bu yüzden kediler asla gülümsemez, çok önemli biri onlara çok kötü kazık atmış gibi devamlı surat asar.

İşte bu yüzden hep hizmet beklerler ve hep kaprislidirler.

Kedilerin dünya üzerinde ortaya çıkışı böyle olmadı; ama kedileri tanıyan herkes aynı fikirdedir: aslında böyle olması gerekirdi.

Niran ELÇİ

[1] "Güzel!"

GEZİYORUZ...

EDINBURGH

Irmak Okulları olarak öğrencilerimizin bilimsel düşünme becerilerini geliştirmek ve farklı bakış açıları kazanmalarını sağlamak amacı ile 6, 7 ve 8. sınıflardan 12 kişilik bir grupla 29 Mart-1 Nisan 2012 tarihleri arasında İskoçya'nın başkenti Edinburgh'da 20 yıldır düzenlenmekte olan Edinburgh Bilim Festivali'ne bilimsel bir gezi programı gerçekleştirdik. 3 gece 4 gün süren bu gezi programında öğrencilerimiz Camera Obscura, Dynamic Earth, Edinburg Zoo, Edinburg Castle ve City Art Center'da yapılan birçok eğitim aktivitelerine katılma şansı buldular.

EDINBURGH İZLENİMLERİMİZ...

Ekose kumaşların tarihini ve nasıl dokunduğunu öğrendik

Dünyadaki farklı bir yeri daha görmüş, yeni bir bakış açısı keşfetmiş olduk.

İnsan vücuduna cerrahi müdahaleler yaptık.

Nasıl fotoğraf banyolandığını yaparak öğrendik

Bir robotu programladık ve o robota çeşitli görevler yaptırdık

Uzun yıllar önce, Eski Mısır'da insanların nasıl mumyalandığını gerçek bir mumya üzerinde öğrendik.

Rehberimiz Johnny ilginç İskoç giysisiyle bizleri karşıladı

Gayda dinlemek çok keyifliydi

Hayvanat bahçesinde soyu tükenmekte olan Sumatra Kaplanı ve Dev Panda gibi hayvanlar gördük.

Emre GÖKSU 6B

Edinburgh bana çok ilginç ama bir o kadar da güzel geldi. Hava söyledikleri kadar soğuk değildi. Rahatça gezdik ve gördük. Eğlendik, bunun yanında da öğrendik. Beni en çok ilüzyon binası etkiledi. Çok güzel ve etkileyici bir yer. İki insanın yüzünü birleştiren aynalar, kozmik küreler, aynalı dev labirentler, daha neler neler… Sadece bundan etkilendim sanmayın, her şeyi ile güzel bir yer Edinburgh. İskoç kalesinden tutun, şehrin dev binalarından dükkânlarına kadar Edinburgh temiz, sakin ve rahat bir yer.

Ege ERKOL 6C

Edinburgh benim için yeni bir macera oldu. Camera Obscura'da bulunan labirenti unutamıyorum. Aynalarla doluydu ve her yer aynıydı. Sürekli çarpıyor ve düşüyordum. Arkadaşlarımı duyuyor, göremiyordum. Sanki oradan çıkamayacak gibi hissetmiştim kendimi. Göz duyumu tamamen kaybetmek gibiydi. Tek yapabildiğim dokunarak yolumu bulmak. Çok zordu. Eğlenceden ödün vermiyordu ama. Orada tek sorun bizim için uygun tek yiyeceğin tavuk ve balık olmasıydı.

Berke ÇALBAŞ 6 C

29.03.2012'nin sabahında 03.45'te okul bahçesinde buluştuk. Çok eğlenceli bir yolculukla, havaalanına ulaştık ve Edinburgh'a vardık. Otelimize yerleştik ve geri kalan günlerde hem eğlendik hem öğrendik. Tur rehberimiz Johnny bize orada çok yardım etti. Çok eğlenceli bir geziydi.

Can MATARACI 8B

Yolculuğumuza sabahın beşinde başladık. Hava karanlıktı; ama bizim içimizdeki heyecan onun aksine yıldız gibi parlıyordu. Sonra havaalanına gittik. Gerçek olmuş bir rüya gibiydi. Sanki filmlerden çıkmış bir senaryo, kitaplardan çıkmış bir metindi. Belki de hayatımızın şu ana kadarki en güzel gezisine çıkıyorduk.

İlk durağımız Amsterdam Havaalanı idi. Yaklaşık altı saat havaalanında bekledik. Bazılarımız alışveriş yaptı, bazılarımız yemek yedi. Bazılarımız ise Burcu Öğretmen ile Fen çalıştı. Sonunda uçak kalktı. Bu bekleyişe değmişti, Edinburgh'a gelmiştik. Hem eğlenmeye hem de öğrenmeye. Bu kavramı anlayabileceğimiz en iyi yerlerden biriydi burası. Gittiğimiz yerler ise bu kavrama bir örnekti. Hayvanat bahçesi benim için çok güzeldi. Hem daha önce görmediğim hayvanları gördüm hem de oradaki düzeni, saygıyı gördüm ve öğrendim. Ya City Art Centre ' da yaptıklarımız. Ayrıca orada çok ilginç bilgiler edindik (özellikle de rehberimiz Johnny sayesinde). Gezdiğimiz yerler bilimin ve fenin en eğlenceli kısımlarıydı. Bir de benim fotoğraf merakım vardı. Fotoğrafımı çeken herkese çok teşekkür ediyorum.

Edinburgh Bilim Festivali bilimin küçükler, gençler ve büyükler için yapılan en güzel, akıllıca, eğlenceli ve eğitici festivaliydi. Edinburgh artık bizim için hiç unutulmayacak bir anıydı.

Derya İNCI US 6B

BİR İNCİ: EGE...

5. Sınıflar olarak 3-5 Mayıs tarihleri arasında güzel Ege'ye geziye gittik. Sabah erkenden yola çıktık. Rehberimiz kendini tanıtıp, gideceğimiz yerlerin adlarını saydı. İlk durağımız Şirince Köyü'ydü. Yolda herkes çok heyecanlıydı. Dokuz-on saatlik yol süresince birbirimizle sohbet ettik, araç içerisinde oyunlar oynadık, mola yerlerinde eğlendik. Akşamüstü Şirince Köyü'ne vardık. Oradaki evler Safranbolu evlerine çok benziyordu. Rehberimiz oraya neden "Şirince" dendiğini anlattı. Hediyelik eşya alışverişi yapmayı da unutmadık. Sonra otobüse bindik ve otelimize döndük. Otelde akşam yemeğinden sonra, arkadaşlarımızla eğlenceye kaldığımız yerden devam ettik.

İkinci gün sabah kahvaltımızı yaptık. Yola çıktık. İlk önce Efes Antik Kenti'ne gittik. Çok sıcaktı; ama gördüğümüz yerler buna değerdi. Efes Tiyatrosunu, dünyadaki ilk reklamı ve muhteşem kütüphanelerini gördük, Efes'in neden orada kurulduğunu öğrendik. Sonraki durağımız Selçuk Müzesiydi. Orada birçok tarihi eser gördük. Ben en çok Artemis heykelini sevdim. Daha sonra Saint Jean Kilisesi ve İsa Bey Camisi'ne, ardından Meryemana Evi'ne gittik. Özel sulardan içtik. Yedi Uyurlar Mağarasını ve Artemis Tapınağını gezdik. Artemis Tapınağı'nda tek bir kolon kaldığını gördük, hikâyesini öğrendik. Ardından otelimize döndük.

3. gün, sabah kahvaltımızı edip otelden ayrıldık. Geri dönüş yolculuğuna başladık. Kuşadası'nı gezdik, öğle yemeğini yedik ve akşam okulumuza geldik. Gezimiz sona erdi. Sabah uyandığımda mutlu bir rüya görmüş gibiydim.

Gözde EMİN 5B

KAPADOKYA

Merhaba, ben 6B sınıfından Işıl GÜL. İlk kez tek başıma bir geziye gittim. Bunun için çok mutluydum. Eğer isterseniz geziyi sizlere de kısaca anlatayım.

9 Mayıs Çarşamba günü akşamı çok heyecanlıydım. Sabah erken kalkacağım için bir an önce valizimi hazırladım ve erkenden yattım.

Ertesi gün sabah saat 4.00'da uyandım. Aslında normal günlerde bu kadar erken kalkabilmeyi başarabilmek çok zor; ama demek ki heyecan böyle bir şey. Ardından hemen hazırlandım ve sabah zamanın da okulda oldum. Gezi benim için çok heyecanlı başlamıştı. Okuldan otobüse bindik ve otobüsle havaalanına gittik.Oradan da Kayseri'ye…

Üç gün içerisinde çok güzel yerler gezdik. Gezdiğimiz yerler: Hacı Bektaş Veli Türbesi, Göreme Açık Hava Müzesi, Ürgüp Kasabası, Şarap Mahzenleri, Sinasos, Paşabağ Peribacaları, Derinkuyu, Kaymaklı Yer altı Şehri,Narlı Krater Gölü, Ihlara Vadisi, Avanos Çanak-çömlek Atölyesi. Hepsine hayran kaldım. Ancak beni en çok etkileyen iki yer Ihlara Vadisi ve Kaymaklı Yer altı Şehri idi.

Ihlara Vadisi'nde çok fazla merdiven indik; ama gördüğümüz manzara olağanüstüydü. Tam anlamıyla doğa ile iç içeydik. Yani tek kelimeyle mükemmeldi.

Kaymaklı Yer altı Şehri de çok güzeldi. Çok eski zamanda yaşayan insanların sığınmak için kullandığı yollar ilginçti.

Sözün kısası bu gezi benim için çok güzeldi.
Gelecek senelerde yine böyle gezilere gitmek isterim.

Işıl GÜL 6B

WE WROTE THESE

This Is Just To Say...

This is just to say…
I have done something wrong
Done something bad
Done something that would
Make you mad

And now
I must do something
To make you proud
To make me cheerful

And now
It was my responsibility
This is just to say

I didn't do my homework.

Emre KARLI 6/C

****

This is just to say
That I'm very sorry
But I was in a hurry
When I dropped your pen
Into the rubbish can

Will you forgive me
Then I will bring you tea
And even some pea
But just forgive me.

Efe ÇEKİRGE 6/C

****

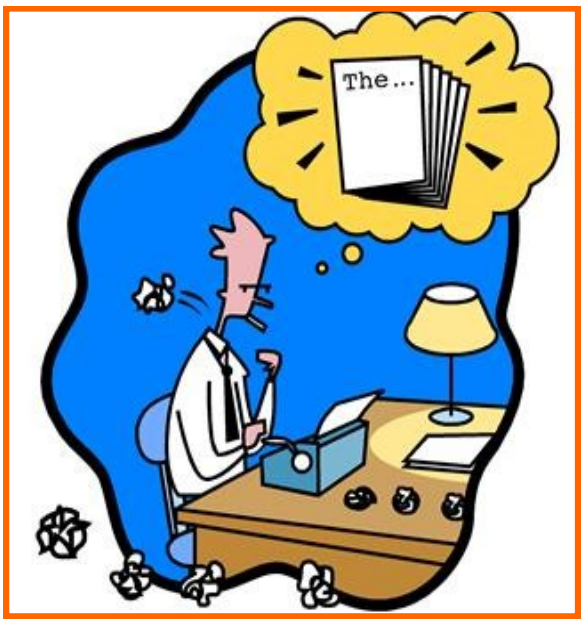

This is just to say
I'm sorry
I just want you to
Stay with me…

You are the meaning of my life
There is no need for the knife
Don't let my dreams go away
I'm sorry very much.

Selin ILDIR 6/C

****

This is just to say
I have stolen
The Money
That was in your wallet

And which
You were probably
Saving for holiday

Forgive me
They were great
So green
And so much

Also Thank you
Now I have 1.000.000$
But don't worry
I will pay them back,
100 years later I will…

DAS BIN ICH !

Hallo ! Ich bin Regina und bin 13 Jahre alt. Ich wohne in Berlin und komme aus München. München liegt in Süddeutschland. Meine Hobbys sind lesen, schiwimmen, inlineskaten, musik hören, Rad fahren und Tennis spielen.Ich finde schwimmen cool aber Fußball finde ich blöd. Ich spreche sehr gut Englisch, Deutsch und Spanisch.Meine Mutter heißt Lina, mein Vater heißt Thomas, meine Schwester heißt Maria, mein Großvater heißt George und meine Großmutter heißt Helga. Ich habe auch Haustiere; einen Hund und eine Katze. Mein Hund heißt Schokolade. Er ist klein und braun. Und meine Katze heißt Zucker . Sie ist dick und weiß. Ich habe viele Freunde aber meine beste Freundin ist Sabine. Sie ist lustig, dynamisch, aktiv, hilfsbereit, intelligent, nett aber schüchtern und ein bisschen ungeduldig. Wir gehen mit ihr in den Mathekurs, ins Kino und in die Eisdiele. Und wir lernen natürlich auch mit ihr für die Schule. Es macht mit ihr sehr Spass. Mein Lieblingsessen ist Fisch, Nudeln und Salat.Ich gehe in die sechste Klasse. Wir sind dreiundzwanzig Schüler und Schülerinnen in der Klasse. Elf Schüler und zwölf Schülerinnen. Meine Schule ist sehr groß. Sie hat eine Mensa, eine Turnhalle, einen Computerraum, einen Musikraum und zwei Bibliotheke. Wir haben jeden Tag neun Stunden Unterricht. Von 08.20 bis 16.15 Uhr. Nach der Schule haben wir Extrakurse. Wie zum Beispiel Mathe, Musik und Sport. Meine Traumschule ist sehr groß und modern. Der Unterricht ist nur von 12.00 bis 14.00 Uhr. Meine Lehrer und Lehrerinnen sind sehr lustig. Die Schule hat ein Kino, eine Eisdiele, einen Tennisclub, einen Park, eine Pizzeria und eine Schwimmhalle. Unsere Fächer sind nur Musik, Kunst und Deutsch.

Binnur ÖZAY 6A

Nom-Prénom: Luc Besançon

Age: 23 ans

Profession: Mécanicien

Nationalite: Norvégien

Freré ou soeur: Un frère, deux soeurs

Nom du peré: Loic

Profession du peré: Dentiste

Nom de la meré: Anita

Profession de la meré: Secrétaire

Pays: İtalie

Ville: Venice

Loisirs: Danser, regarder la télé, jouer du piano, chanter

Animal: Une tortue d'eau

İl s'appelle Luc Besançon. İl a 23 ans. İl est mécanicien. İl est norvégien. İl a un frère et deux soeurs. Son père s'appelle Loic Besançon. Son père est dentiste. Sa mère s'appelle Anita. Sa mère est sécretaire. İl habite en İtalie a Venice. İl aime danser, chanter, regarder la télé et jouer du piano. İl a une tortue d'eau.

Cansu GÜL 6C

Les Misérables

Elle s'appelle Cosette. Elle est petite et mince. Elle est jeune et belle. Elle est blonde. Elle a les cheveux longs et lisses. Elle a les yeux marron. Elle est gentille, intelligente, patiente, aimable, courageuse et sympatique. Elle est la fille de Fantine et Jean Valjean. Elle n'a pas de frères ou de sœurs. Elle aime Marius.

Il s'appelle Marius. Il est grand et mince. Il est jeune et beau. Il est brun. Il a les cheveux courts et lisses. Il a les yeux marron. Il est fort, gentil, intelligent, généreux, patient, aimable, courageux, poli et travailleur. Il aime beaucoup Cosette.

Il s'appelle Jean Valjean. Il est très grand et musclé. Il est un petit vieux. Il est brun. Il a les cheveux mi-longs et lisses. Il a les yeux marron. Il est très fort, courageux, poli, patient et intelligent. il aime partager. Il a une fille, Cosette. Il aime Fantine, la mère de Cosette. Il est un petit malheureux. Il a un ennemi, Javert. İl est un homme très méchant. İl veut mettre en prison Jean Valjean. Mais il ne peut pas.

İdil BASUT 8B

Fur coats and checkered coats have been much encouraged by various designers. Man and women both have been seen wearing fur coats in shades of grey and dirty brown with golfer's caps adorning their heads.

The next color that Fashion Designers had introduced this year was emerald green in both silk and chiffon. The designer had women wearing loosely fitted ankle length dresses with just a thin belt encircling their waist to enhance their figure.

In order to follow the right colour palettes, cuts, accessories, make-up and clothing line you must know about the winter fashion 2013. The first thing that comes to one's mind after hearing winter fashion 2013 is coats. It's amazing in how many different colours and cuts that are available ranging from striking blues, to warm yellows and the classic beige ones. You can choose from these according to your own taste and age group. You can wear these beautifully crafted coats with jeans or skirts or match with any other garment in your wardrobe.

Scarves are another huge part of one's wardrobe when it comes to winter. Snoods are very in for *winter fashion 2013*. They come in different colours to match your personality you can wear them around the neck or over your headas well. You can either go for furry texture or knitted one.

The next high fashion thing for winter fashion 2013 are the knee high boats which are back after a long time to make a statement. Not only are these easy to wear but also a huge statement maker.

Şölen CERAN & İzem ÖZAVCI 7C

ATATÜRK AND THE TURKISH YOUTH

" Turkish Youth! Your first duty is ever to preserve and defend the National Independence, the Turkish Republic. That is the only basis of your existence and future. This basis contains your most precious treasure."

These lines are so familiar to us. These are the words that belong to our most valuable leader, Mustafa Kemal Atatürk. These are the first sentences of Mustafa Kemal Atatürk' s speech, which are dedicated to us, the Turkish Youth.

The following parts of the speech should also be read word by word carefully and should be fully understood; but these first sentences form the basis of the main idea that should be followed. We must read and analyze these sentences in order to understand the meaning and the future of our nation and our country.

These lines tell us that we should preserve and defend our National Independence. This should not ever be forgotten and it should be kept in our minds forever. If we lose our belief in future and if we don't trust each other and don't seek for a national unity, then all the other things will be unnecessary and won't have any value in our lives. If we don't fight for our independence, if we don't protect it, we will be indefensible against all threats. The absence of our independence will lead us to the fall of our nation. This independence was gained with many sorrowful war years and the unity of our brave people. Our people did not lose their hope and fought for each other, fought for their future, fought for us to have independent lives. If our independence is gained with these tough years and with much pain, then our job is to protect it. If we don't know the value of living in an independent country, it will be so easy to take this independence from us, and if it is taken once, it won't be easy or possible to take it back. What we have to do is not to forget the value of independence. It is the key to live the most suitable life style for our nation. Our country has faced many troubles and has always been tried to be divided and tried to be governed by different countries. We should know the value of our land, our people and our history. If we don't do that, then there's no way other than losing our freedom. If a country and a nation becomes dependent to other countries, change their culture in order to look similar to others, forget the importance of being a nation together and don't find it important to fight for their independence, then there is nothing to be done for them, and that country's future can be seen simply: being dependent to others and fading out day by day. If we don't want our nation's destiny to be like this, we should always protect our independence.

Our independence shows us the power of our nation and the greatness of our unity. We can see the characteristic properties clearly from our history: we are a nation that wants to live freely and ready to fight for it, but when the freedom is gained, we don't try to protect it. Mustafa Kemal Atatürk had seen this and had known this many years ago and left a message for us: He wanted Turkish youth to be sensible, clever and hardworking in order to protect and build the future powerfully and with independence. That's why his first message for us and the first thing he wanted from us was to protect our freedom. He knew that our nation would not live the life it deserves when there is no freedom, so he wanted us to enlighten our nation and be the ones to have an effect on protecting our independence. And because of this, the powerful message that lays in these lines is the most important thing for us, for our future, and for our nation.

Gamze İŞERİ 11A

SAFE *INTERNET* USAGE

We need to follow certain rules while using our rights.Internet usage counts in our right to communicate, a subject that we must be careful while using.Here are some ideas to make you responsible users.

1-Read the security warnings about the website you're about to enter.

2-Don't give your parents' personal information on chats and websites.

3-If you see an image or text that disturbs you, close the web browser and speak to your parents about this.

4-Don't buy anything on the internet without your parents' permission.

5– If you don't have internet in your house or school and if you're using the internet in somewhere else, first get the permission from your parents. Don't go to places where people smoke and places that doesn't contain internet filters.

6-Don't forget that children below 12 aren't allowed to internet cafes without their parents.

7-Ask your family if it's appropiate for your age before joining an activity, game or event on a website.

8– Don't spend too much time on the internet or on the computer. Leave time for reading, sports, art etc.

9– Don't spend too much time on the internet without moving and sitting properly.

10-Find safe websites to use with help from our teachers or parents.

11-Don't communicate with strangers on the internet.

12-The people you meet on the internet may not be the same age with you. They can lie to you about their identities and their ages, so beware.

13– Don't use threatening or rude language.

14– Inform your parents when you're going to download or install something on your computer.

15-Don't give your username and password to anybody besides your family.

16-Don't do anything to disturb others on the internet.

Ege TATOĞLU 7C

Ma Journée

Tous les matins, je me réveille à 6 heures et demie. Je me lève à 6 heures quarante. Après je me douche et je m'habille. Je prends mon petit-déjeuner ensuite je me brosse les dents et je me brosse les cheveux. J'aime me coiffer.

Je vais à l'école. Je fais mes devoirs et encore je prends mon petit-déjeuner à l'école. Je vais à la maison. Je finis mes devoirs. Je regarde la télévision. Le soir je dîne à 8 heures et quart. Je me couche et je dors à 10 heures et demie.

İrem FANOSÇU 6B

Hola! Me llamo Arda y soy un estudiante de español en la clase 7-C. Yo y mis amigos vamos al instituto español. Este instituto se llama "Cervantes", porque Cervantes es un autor muy importante para España. Llegamos al instituto a las diez y media por la mañana. Primero visitamos la biblioteca. La biblioteca tiene un bibliotecario. El bibliotecario se llama Pepe. Pepe habla español muy rápido. Nos informa acerca de la cultura español y los autores españoles. Nosotros escuchamos a Pepe. Preguntamos y hablamos en español. Tenemos tiempo para echar un vistazo de los libros. Nos gusta leer los libros y estamos muy alegre, porque leemos libros en español. Volvemos a la escuela a las dos menos cuarto y almorzamos. Tenemos un dia perfecto.

Arda ARMAN 7C

PROJEKTARBEİTEN IM DEUTSCHUNTERRICHT

HALLO!!

Ich heiße Izel und ich bin 15 Jahre alt. Ich komme aus der Türkei, genauer gesagt aus Istanbul. Ich wohne in Ataşehir. Ich habe viele Freunde. In meiner Freizeit treffe ich meine Freunde. Wir spielen Volleyball und quatschen über alles.

Ich gehe in die Irmak Schule. Irmak ist ın Caddebostan. Ich bin in der Vorbereitungsklasse. Ich lerne Englisch und Deutsch…

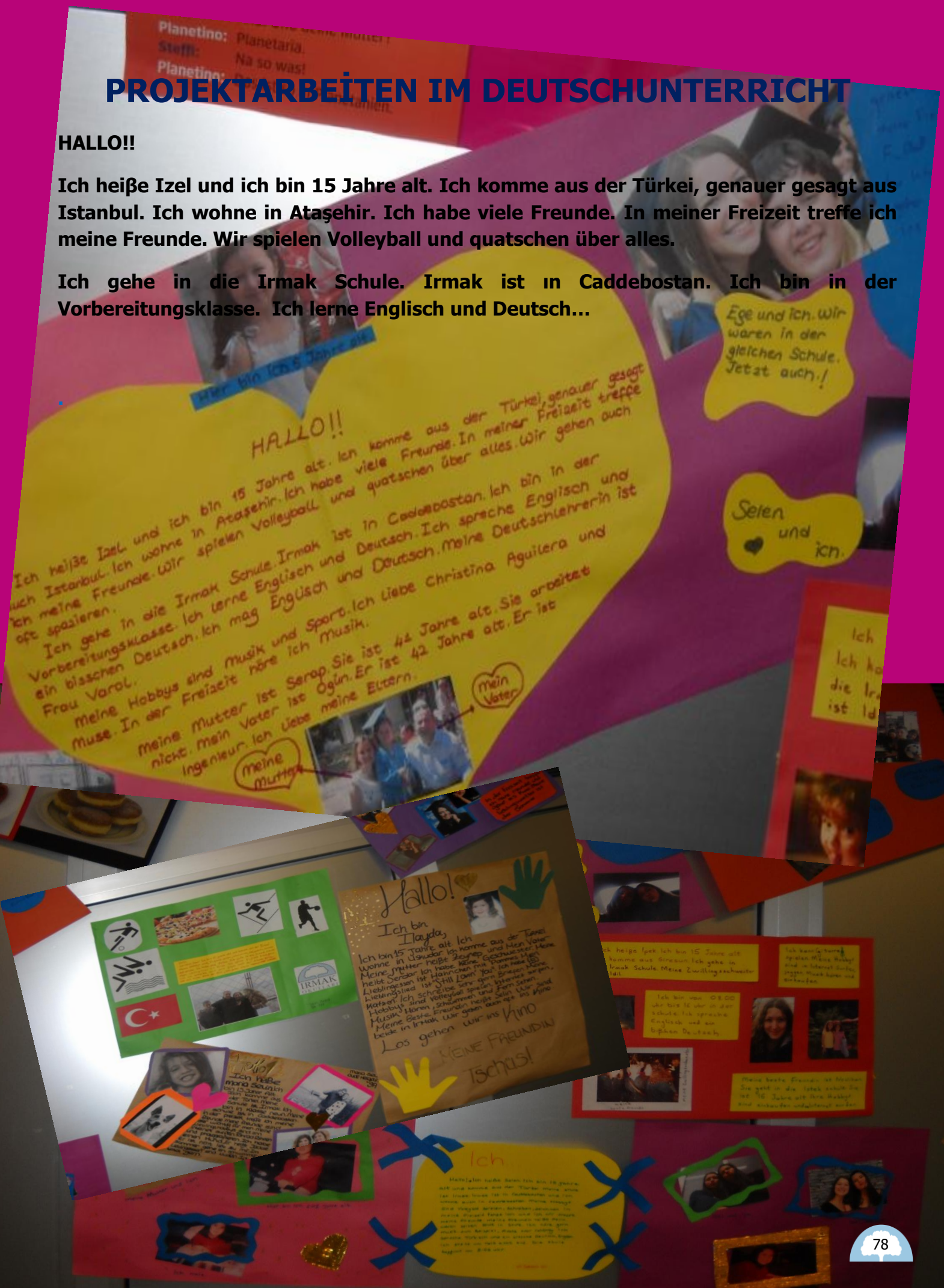

Weird But True...

Every day 20 banks are robbed. The average take is $2,500!

A great white shark can weigh as much as 15 gorillas.

The Earth weighs around 6,600,000,000,000,000,000,000 tons.

The first product to have a bar code was Wrigley's gum.

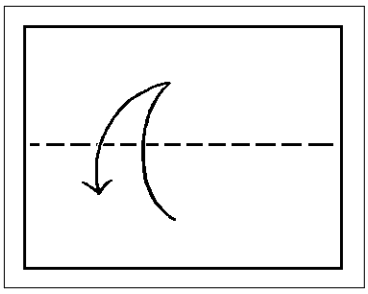

No piece of square dry paper can be folded more than 7 times in half!

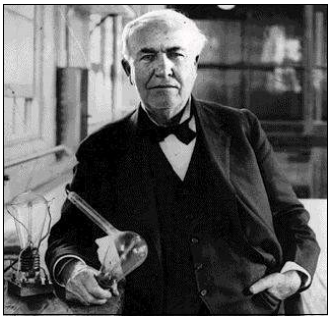

Thomas Edison, light bulb inventor, was afraid of the dark! We can understand why he invented the light bulb now!!!!

Hummingbirds can weigh less than a penny!

Nose prints are used to identify dogs, just like humans use fingerprints!

The longest recorded flight of a chicken is 13 seconds!

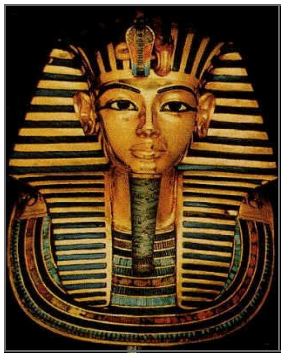

Ancient Egyptians slept on pillows made of stone!

Your heart beats over 100,000 times a day!

The average person has over 1,460 dreams a year!

Emre GÖKSU 6B

La Cuisine Française

Mon devoir de vacances était à propos de la cuisine française. Tout d'abord j'ai fait des recherches sur internet. Ensuite j'ai décidé mon plat préféré de la cuisine française: c'était la quiche lorraine et comme dessert c'étaient les macarons. En plus les adorables vins et les fromages sont très important pour la cuisine française et pour moi aussi ☺.

Après avoir terminé mes recherches j'ai imprimé les photos et je les ai collé sur un carton. Et maintenant ce devoir est accroché sur le mur de la classe de français . En faisant ce devoir je me suis bien amusées.

Yonca Lina ÇOPUROĞLU/CLASSE DE 11

Nous avons préparé un projet sur les spécialités françaises pour notre devoir de français. Nous avons préparé ce devoir avec les plats et les boissons françaises. C'était génial et amusant☺

Gamze Nur İŞERİ / Class de 11

"OF MICE AND MEN"... FROM MY PEN...

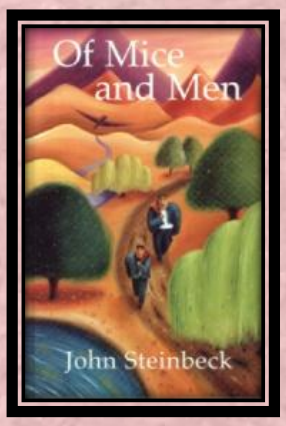

During this academic year, we have read some short stories and two novels in literature. We started with some short stories from mythology and then we moved on to "The Outsiders". Now we are reading "Of Mice and Men" by John Steinbeck. I love this novel because it makes people think about the issues of friendship, justice, isolation, loneliness and people's dreams. John Steinbeck gives a clear description of the places during the story. The book started with the description of the natural world , which helps the reader get an idea about the setting and as a reader we can imagine the scene easily. There are lots of major characters in the novel but George and Lennie are the most important ones. Lennie is a big man ,who has mental problems and he behaves like a kid. George is a small but a strong guy. He takes care of Lennie and they travel together. They escape from Weed because of Lennie and they come to a new ranch. Candy ,who is the old swamper of the ranch, has only one hand. His only friend is an old dog. Slim is the leader of the other workers. He is like a rule maker and everyone respects him. Curley is the son of the ranch owner. He is cruel, small and jealous. He got married a few months ago and he is nervous because of his wife all the time. Curley's wife is the only woman character in the story and she hasn't got a name. She tries to take attention of the other workers because she is very lonely and her husband neglects her. Carlson is the typical ranch worker but he has an important role in the novel, too. I feel happy to have read that novel because I have learnt lots of things about the migrant workers' life and the Great Depression Era. This book helps the readers understand the value of friendship more. I love this book so much and I recommend it to everyone.

Zeynep KARABIYIK 9A

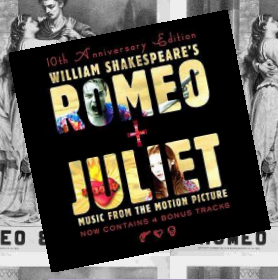

BECOMING ACTORS

This year on May 11th 2012, we as students of Grade 10 have prepared our own versions of "ROMEO & JULIET" as we have been assigned by our Literature teacher and performed them on the stage. Here are our reflections of the day :

" It was an amazing experience and I'm proud of being Lady Capulet.I've learnt that I should have lived in the Elizabethan Era." İlgi ÖZDİKMENLİ

" The most enjoyable and exciting day I've ever had! I've also learnt that English must be in our lives and 'stage' is really amazing when you are on it." Laden ÖZKAN

" Such an enthusiastic experience!" Doğukan ÜNAL

"I was in the technical team yet I really enjoyed the performances while watching." Cem SINMAZ

"Such an enjoyable activity!For of all , I didn't use to enjoy the book , yet this activity really made me love what I was doing. I would like to thank my Literature teacher for having me involved in." Ali Eren ERYILMAZ

"I was a little bit shy first, then I got used to it and started to have fun." Ege GERMEN

"I forgot some of my lines yet it was an amazing experience for me. I really had fun in realising such a wonderful activity with my peers."Merve TANYEL

" It was an unexpectedly great experience for all of us to become actors on the stage."Mina YANIK

" Organizing the backstage and also giving the copies to my friends was really enjoyable.I really felt special as an organiser after this succesful performance." İpek ORAN

"During the play I felt excited a little bit yet I really enjoyed performing JULIET on the stage." Sude AKANSU

"While I was at the back stage , I forgot my words due to my excitement. In my opinion , Romeo and Juliet performances were really educational and enjoyable." Mehmet ATAÇ

" As a team , we supported each other both on the stage and backstage. We worked as one body to become actors on the stage." Nasmina TÜRKER

" I'm really glad to have attended this activity as a team. Amazing...!" Ege ŞARMAN

" It was a great pleasure for me to realize the performance of such a great masterpiece." Alihan BİLKEN

WILLIAM SHAKESPEARE

SHAKESPEARE'S LIFE

William Shakespeare (1564-1616) was born in England, Stratford-upon-Avon. Later, he went to London and after he came back in 1592, he was named as a playwright.

William Shakespeare wrote plays, long poems and sonnets. His plays have been translated into every language and are performed more often than those of any other playwrights. His plays were comedies, histories and tragedies. Shakespeare is considered to be the greatest playwright and some of this plays also have been filmed.

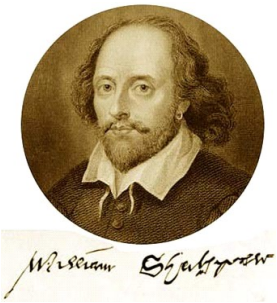

Macbeth

Tragedy of Macbeth is Shakespeare's shortest and the bloodiest tragedy. It is about a Scottish general Macbeth who wants to be a king and his wife.

Romeo and Juliet

Romeo and Juliet is the tragedy of two real lovers. It is based on the story of two lovers who died in 1303. Shakespeare wrote this play in his early career.

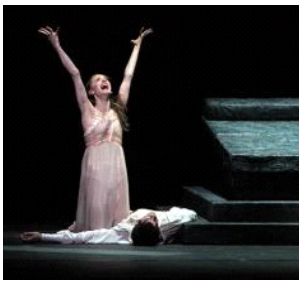

Globe Theater

The Globe was a theatre in London associated with William Shakespeare. It was opened in autumn 1599. Most of Shakespeare's greatest plays were written for the Globe, including Hamlet, Othello and King Lear. This theater had 3000 seats. In 1613, this theater was burned but next year theater started to built.

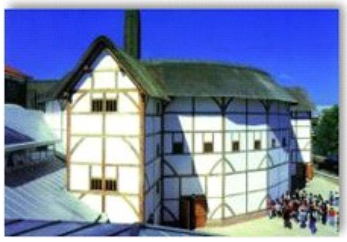

The Pit

At the base of the stage, there was an area called the pit. People would stand on floor to watch the performance.

Hamlet

Hamlet is Shakespeare's most famous tragedy. Especially "To be or not to be" is the unforgettable saying in the play. This play is the most staged play in theaters.

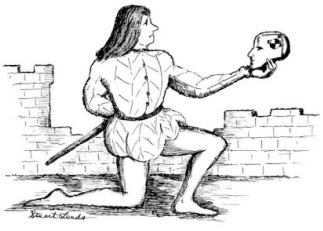

AUBADE

HARK! hark! the lark at heaven's gate sings,
And Phoebus 'gins arise,
His steeds to water at those springs
On chaliced flowers that lies;
And winking Mary-buds begin
To ope their golden eyes:
With everything that pretty bin,
My lady sweet, arise!
Rise, arise!

William Shakespeare

PREPARED BY:
Serra OĞUZ 7B

I AM A TRAVELER

UNITED STATES OF AMERICA

The USA is in the center of North America and between the Pacific Ocean and the Atlas Ocean. USA is bordered by Canada to the north and Mexico to the south. In USA, there are 50 states. Washington DC. is the capital of the USA. NY is the largest city. The USA is a Federal Republic. Barrack Obama is the president. Its population is 313,053,000. The currency is US Dollars. In USA people speak English and Spanish is also commonly used.

STATUE OF LIBERTY

It was made in 1886. It is on the Liberty Island. This statue was a gift from France to USA because 1886 was the 100th anniversary of it's freedom. It has became an icon of freedom in USA. This statue is 93 meters tall.

AMERICAN SPORTS

In America, there a lot of different and interesting sports like AmericanFootball (NFL), Baseball (Major League Baseball), Basketball (NBA), Ice Hokey (NHL). ALL-STAR contest is a big event in the NBA because there are 4 different branches of this compitition. Super Bowl is an important event for American Football because it is the final of NFL.

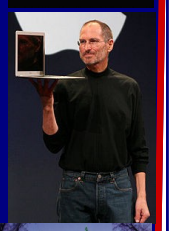

STEVE JOBS

Steve Jobs was born on February 24, 1955 in California. He was the CEO of Apple company. He was a very important and an inspiring person. His life shows us that if we study hard we can achieve everything. He changed a lot of things. He had many interesting technological ideas.He designed Ipad, Iphone and Ipod Touch. He died on October 5, 2011 in California.

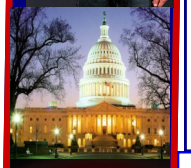

IMPORTANT CITIES

NY is the most crowded city in the USA. NY is the World's most important financial center. Brooklyn is the most populous of New York City's five boroughs. LA is the center of the film industry, since Hollywood is in LA. Washington DC is the capital of USA. DC is the center of politics. Miami is the tourism center of the USA. Miami Heat is one of best teams in NBA because of the famous and talented players like Dwayne Wade, Lebron James and Chris Bosh.

ENGLAND

England is in the west of Europe. Its population is 52 million. It has 50 cities. The capital of England is London. London is one of the largest financial centres in the world. England's currency is pound. Thames is the longest river. Many of the world 's famous sports began in Britain like cricket, football, golf and rugby.World's first public zoo was opened in 1829 in London. British police do not carry guns except in emergencies. England's subway is the largest underground system in the world.

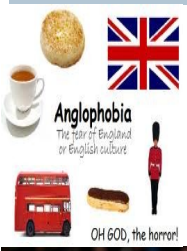

Manchester City Football Club

Manchester City is a football club in England. This team was founded in 1880. Manchester City Football Club's best players are Edin Dzeko, Sergio Aguero, Samir Nasri, David Silva, Joe Hart and Carlos Tevez. Manchester City's manager is Roberto Mancini who is an Italian football manager.

HARRODS :

Harrods is a department store which is located in London. Harrods was founded in 1834. Founder Charles Henry Harrod established his business in 1824 at the age of 25. The business was located in the south of the River Thames in Southwark. Harrods is a very big, beautiful and a fancy department store.

BIG BEN : Big Ben is a famous Clock Tower.It is the nickname for the great bell of the clock at the north end of the Palace of Westminster in London. The tower was completed on 10 April 1858 and has become one of the most beautiful symbols of both London and England. The clock inside the tower was the world's largest when it was installed in the middle of the 19th century.

FISH and CHIPS: Deep-fried fish in a crispy batter with fat golden chips is still one of Britain and Ireland's favorite meals.

TÜRKÇE

19 Mayıs Atatürk'ü Anma Gençlik ve Spor Bayramı Etkinlikleri kapsamında 11. sınıf öğrencilerimiz Celin Sivrikaya, Yiğit Ali Kesici, Nihal Kazar, Beste Karlı, Gamze İşeri; Çağdaş Güner'in başkanlığında gerçekleştirdikleri panelde gençlerin Türkiye'ye bakışını değerlendirdiler. Değerlendirmelerini Türkiye'de ekonomi, eğitim, kültür – sanat, spor ve siyaset başlıkları altında toplayan öğrencilerimiz, arkadaşlarını bu konularda bilgilendirirken yaşıtlarının fikirlerini yetişkinlere ulaştırma fırsatı da buldular.

"Biz geleceğin siyasetçileri, ekonomistleri, sporcuları ve eğitimcileri olarak ülkemizin şu anki durumunun farkındayız. Yapılan doğruları ve yanlışları izliyoruz. Gelecekte bugünkü manzaradan ders çıkararak Atatürk'ün bize emanet ettiği Türkiye Cumhuriyeti'ni, daha aydınlık bir geleceğe taşıyacağımıza inanıyoruz."

Çağdaş GÜNER 11A

Münazaralar, öğrencilerin kendilerini ifade etme yeteneklerinin geliştirildiği zengin öğrenme ortamlarından biridir. Öğrenciler; ele aldıkları konuyu farklı bakış açılarıyla irdelerken istatiksel veriler kullanarak bilimsel araştırma yöntemlerini kullanır. Bu amaçlar doğrultusunda gerçekleştirdiğimiz münazaralarda 6 sınıflarla "Reklamlar bir ürünün tercih edilmesinde etkilidir./değildir." 7. sınıflarla "İnsanın şekillenmesinden çevre önemlidir./genetik önemlidir." konularını ele aldık.

Şunu unutmayın reklamlar tüketim kültürünün bize dayattığı aldatmacalardır. Güzel bir müzik, ilgi çekici tipler ve çarpıcı renklerle gerçekte olmadığı gibi gösterir her şeyi. Bunu bile bile bu kurmacanın bir parçası olmak ister misiniz?

Selin ILDIR 6B

Coğrafyanın üstümüzdeki etkisi ile başlayalım. İlk konumuz iklimin insanın fiziksel gelişiminde etkisi. İklim, coğrafi çevrenin şekillenmesini ve insan yaşamını çok yakından kontrol eden bir etmendir. Hiç düşündünüz mü Afrika'daki insanlar neden koyu tenli de açık tenli değiller ya da neden Japonya'daki insanların gözleri çekik. Bütün insanlar ilk doğduklarında beyazdı. Ardından yaşadıkları bölgeye bağlı siyahi, çekik gözlü… vb. olarak ayrıldılar. Bunların hepsinin bir nedeni var aynı zamanda hepsinin bilimsel bir açıklaması var. Bunları genetiğe bağlamaya çalışmak boşa uğraş. Unutmayın ki Michael Jackson ilk doğduğunda siyah tenliydi ve bir burnu vardı.

Doğanay AKAL 7B

Türkçe dersi "Zaman ve Mekân " ünitesi kapsamında öğrencilerimizin yeni ve farklı yerler keşfetmelerini sağlayarak ufuklarını açmak ve yaratıcılıklarını geliştirmek amacıyla 6.sınıf öğrencileriyle "Turkuazoo" ve "Jurassic Land" e bir gezi düzenledik.

Dinozorların bilinmeyen dünyasını keşfe çıkmak ve denizler altındaki yaşamın renklerine tanık olmak çok güzeldi.

Begüm BÖKE 6A

ÖZEL IRMAK LİSESİ I.ETİK DEĞERLER ÇALIŞTAYI

Avrupa Gençlik Parlamentosu ve Etik Değerler Kulübü öğrencilerimizle Sosyal Bilimler Bölümünün düzenlediği "I. Etik Değerler Çalıştayı", 12 Mayıs Cumartesi günü, 09.00-18.00 saatleri arasında İstanbul'daki resmi ve özel okul öğrencileri ile "etik" konusunda alan uzmanlarının katılımıyla gerçekleşti. Öğrencilerin; sanat, spor, tıp, bilim ve teknoloji, basın, iş etiği konularında tartıştıkları çalıştay, bildirilerin sunulması ve oylanması ile tamamlandı. Geleceği inşa edecek gençlerin duyarlıklarını yükseltmek, farkındalıklarına katkı sağlamak ve uzlaşı zemini hazırlamak amacıyla düzenlediğimiz etkinlik, amacına ulaşarak öğrencilerimizin kazanımlarını pekiştirdi. Etkinliğin açılışında öğrencilerimiz Melisa Şahin ve İzel Evrenkaya dinletileri ile göz doldurdular. Etkinliğin açılışına ve ilk oturumuna katılan konuklarımız: Sayın Özlem Gürses, Sayın Emre Tilev, Dr. Sayın Sadi Vural, Prof Dr. Sayın Alper Gümüş, Sayın Deniz Özdikmenli, Sayın Nedim Saban'a teşekkür ederiz.

Irmak Okulları I.Etik Değerler Çalıştayı bizim katıldığımız ilk çalıştaydı. Yeni insanlarla tanışarak yeni bilgiler edindik. Delege olarak görevli olduğumuz komitelerimizde, alanında uzman kişilerle konuşma fırsatı bulduk. Aynı zamanda vakaların etik olup olmadığını da gün boyu tartıştık. Seneye de mutlaka katılmak istiyoruz ve tüm arkadaşlarımıza öneriyoruz.

Beste KARLI- Tuana YAYLIM 11B

VKV KOÇ ÖZEL LİSESİ ÜTOPYA GÜNÜ

Mart ayında "Ütopya Günü" etkinliği için AGP ve Etik Değerler Kulübü olarak VKV Koç Özel Lisesine gittik. Birçok farklı okuldan öğrencilerin bulunduğu bu çalışmada; Etik Değerler ve Sosyal Haklar, Ekonomik Modeller, Devlet ve Siyaset, Hukuk, Din komitelerinde pek çok konuyu tartıştık. Yepyeni kazanımlarla döndüğümüz ve ufkumuzu açan bu çalışmaya katılmış olmaktan mutluluk duyuyorum.

Elifnaz KAYHAN 11B

TED İSTANBUL KOLEJİ III. ULUSAL ÇALIŞTAYI(TIUF)

TED Okullarının düzenlediği çalıştay(TIUF) bizler için çok verimli geçti. Dört gün boyunca bolca bilgi alışverişi yaptık. Komite çalışmalarımız hayli yoğun ve zaman zaman da yorucuydu; fakat aralarda oynadığımız oyunlar neşemizi yerine getirmeye yetti. Komitelerde hazırladığımız taslakları son gün genel kurulda tartıştık ve oylamaya sunduk. Kabul oylarının fazla olduğu taslaklar geçti. Bu yorucu ama çok keyifli ve kazanımları yüksek çalıştayın sonunda, düzenlenen harika bir veda partisi ile edindiğimiz yeni arkadaşlarımıza da veda ettik. Veda etmek zor oldu çünkü çok fazla şey paylaştık bu dört günde. Ancak hepimizin, evlerimize dönerken yüzünde kocaman bir gülümseme vardı.

Begüm TURAN 11B

MÜZİK

4. Sınıflarda Keman Eğitimi

2. Dönem Şubat ve Mart aylarında Müzik derslerimizde Keman eğitimi gördük. Keman, klasik müzikte yaylı çalgılar ailesinin en küçük enstrümanıdır. Sesi ince ve çok güzel. Müzik dersimizde bölümlerini ve parçalarını öğrendik. Keman çalmak için yaya reçine sürdük. En kalından en ince tele yayı sürterek ses çıkarmaya çalıştık. Ben keman çalmaktan çok hoşlandım.

Lal KARAYAZGAN 4B

Irmak Yaylı Quartet

4. Sınıflar olarak Irmak Okulları'nın ilk yaylı dörtlüsünü kurduk. Grubumuz birinci kemanda arkadaşım Ezgi EROĞLU ve ben, viyolada müzik öğretmenimiz Evren PIRAVADILI, çelloda Pelin KARAOĞLU'ndan oluşmaktadır. Ben ikinci keman olarak görev aldım. İkinci dönem iki eser çalıştık ve provalarımızı öğle araları müzik sınıfımızda gerçekleştirdik. Eserlerimizi, bir Cuma töreninde arkadaşlarımızla, öğretmenlerimizle ve velilerimizle paylaştık. Ben çok heyecanlanmıştım. Konserimiz çok güzel geçti.

Selin NARTER 4B

Zaman konulu "Geç Kaldım" Şarkım

Bu sene, Irmak Bienali konusu olan "Zaman" la ilgili sınıfımızda şiirler yazdık. Herkes, zamanla ilgili şiirlerini sınıfta birbirine okudu. Yazdığımız şiirlere kendi melodilerimizi yazdık. Öğretmenimiz de yazdığımız şarkılara piyanoyla eşlik etti. Ben, şarkımız adına" Geç kaldım." koydum. Öğretmenim ve arkadaşlarım çok beğendi. Bienalin açılış şarkısı olarak seçilince stüdyoda şarkımı arkadaşlarımla söyleyip kaydettik.

Ayşe ELA YILMAZ 3B

Ritim enstrümanlarımızı öğrendik ve şarkılara eşlik ettik.

Nicolas KOVAKS
NEHİR SINIFI 5 YAŞ

Bu dönem "Küçük Kalemler" adlı PYP ünitemizde öğrendiğimiz nota ve nota değerleriyle 4 ölçülük kendi bestemizi yazdık ve sınıfımızda arkadaşlarımızla paylaştık.

DEFNE MELİKOĞLU 2B

Orff orkestramızla Bienal açılışında Antonin Drovak'ın "Yeni Dünya Senfonisi"nden adlı parçayı hep beraber çaldık.

Duygu Suece TİMUR 2A

Bienal açılışında melodika orkestramızla ve koromuzla "Çalar Saat" adlı parçayı seslendirdik.

Oltun ÖZAVCI 1C

Müziğin büyülü dünyasın yol aldık. Hem eğlendik hem de sizi eğlendirdik. Şarkıların izinden, enstrümanların dilinden anlıyoruz.

MÜZİSYENLER KULÜBÜ

BÜYÜKANNELER BÜYÜKBABALAR GÜNÜNÜ KUTLADIK.

Irmak Caddebostan Anaokulu sosyal-duygusal gelişimi destekleyici özel gün ve haftalara yönelik yaptığı kutlamalarla hem öğrencilerine hem de topluma mesajlar veriyor. Öğrencilerimiz "Yaşlılara Saygı Haftası"nda tüm büyükanne ve büyükbabaları okula davet ettiler. 4-5 ve 6 yaş grubu öğrencilerimiz, büyükanne ve büyükbabalarıyla hem duygusal hem de oldukça anlamlı bir gün geçirdiler. Öğrencilerimiz büyüklerimize duydukları saygıyı ve sevgiyi şiirlerle, şarkılarla ifade ederken programı hazırladıkları sürprizlerle de renklendirdiler. Programın öncesinde yer alan kokteylimize eşlik eden müzik şöleninde (piyano, keman ve flüt) Irmak İlköğretim Okulu öğrencileri de bizleri yalnız bırakmadı. Bu özel günde küçükten büyüğe dolu dolu, güzel paylaşımların olduğu oldukça anlamlı bir gün geçirdik.

Bir insanın torunu olması çok güzel hatta yaşamındaki en güzel duygulardan biridir. Şöyle ki, torunun olabilmesi için evladının olması ve evladının da çocuğu olması gerekir ki, günümüz koşullarında bu en az 50 yaş ve üzeri yaşta olmak anlamına gelir. Kişi bu konuma gelinceye kadar çok uğraş ve deneyimlerden geçmiş, adeta olgunlaşmıştır. Bu ise evlat ve çocuk sevgisinin üst düzeye çıkması anlamına gelir. Ayrıca bu dönem kişinin yaşam koşullarından da rahatladığı dönemdir.

Torunu olmak; 25 – 30 yılda bir çiçek açan ve meyve veren bir bitkinin, uzun uğraşlardan sonra çiçek açtığını veya meyve verdiğini görmenin mutluluğu ile bir nebze anlatılmış olabilir.

Halkımız arasında evlat tasarruf edilen paraya, torun ise onun faizine benzetilmektedir.

Torun sevgisi ancak yaşanarak tadılır ve öğrenilir. Torunu olmadan önce insan torunu ile oynayan kişilerin hareketlerini yadırgar. Hatta şaşırır. Ancak kendi torunu olunca aynı hareketlerin abartılılarını yapar ve farkında bile olmaz.

Arzu ve istekleri sınırsız ve karşılıksız (boynuna sarılıp dedeciğim anneanneciğim demesi hariç) yapılan hatta hiç gözünü kırpmadan uğruna can verilebilecek tek varlık torundur.

Torun insanının neslini devam ettirecek varlık olması açısından da bizler için çok değerlidir. Bizler torunumuzun her şeyin en iyisi, en güzeline sahip olmasını isteriz. Ece'mizle birlikte olduğumuz anlar en mutlu anlarımızdır.

Bütün dedelere, anneannelere ve torunlarına sağlık, başarı ve mutluluk dolu nice yıllar dileğiyle,

Reyhan – İzzettin ÖZGÜL
(Ceylin Ece YILMAZ'ın anneanne ve dedesi)

Sevgili Torunum,

Ne mutlu bu güzel günü yaşattın. Sana ve seni yetiştiren emeği geçen okul ve sevgili öğretmenlere sonsuz teşekkürler.

Sevgili Torunlar,

Bu gün 29 Mart 2012 Büyükanneler ve Büyükbabalar günü. Geleceğimizi görmeye geldik. Onların yarınlara ulaşmasında değerli katkıları ile yol ve yön gösteren öğretmenlerimize ve okula şükranlarımızı sunuyoruz. Sevgili Torunumuz sen bizim ilacımızsın, seni çok seviyoruz ve seni emin ellere Türk öğretmenlere emanet ediyoruz. Geleceğinin parlak ve başarılı olmasını temenni ediyoruz.

Sevgili torunum Ömer,
seni arkadaşlarının arasında ve kendi sınıfında görmek beni gururlandırdı. Şarkılarını keyifle dinledim. Sen sadece şarkı söylemekle kalmadın aynı zamanda, ritim tuttun, dans ettin. Ben de dedim ki içimden "Her zamanki Ömer; enerjik, dinamik, kendi fikirleri olan, yaratıcı." Belki herkes gibi ya da beklenen biçimde söylemedin şarkılarını ama kendine özgü tavrınla, gönüllerimizde başköşedesin. Senin farklı özelliklerinin fark edildiği ve desteklendiği bir okulda olman beni umutlandırıyor. Seninle gurur duyuyorum ve seni çok seviyorum.

Deniz Sınıfından Ömer DEMİRER'in Anneannesi;
Ayten GÜNDOĞDU

FEN VE TEKNOLOJİ

KAT KAT GÖRÜNSÜN DÜNYAMIZ

Dünyamızın katmanları ile ilgili bilgileri araştırdık. Dünyamızın gözlenebilen ve gözlenemeyen katmanları ile ilgili her birimiz kendi bilgilerimizi ve yaratıcılığımızı kullanarak değişik modellerde katmaları değişik renklerle ifade ettik. Çok güzel eserler yaptığımızı gördük. Çalışmalarımızı sunarak bu konudaki bilgilerimiz geliştirdik.

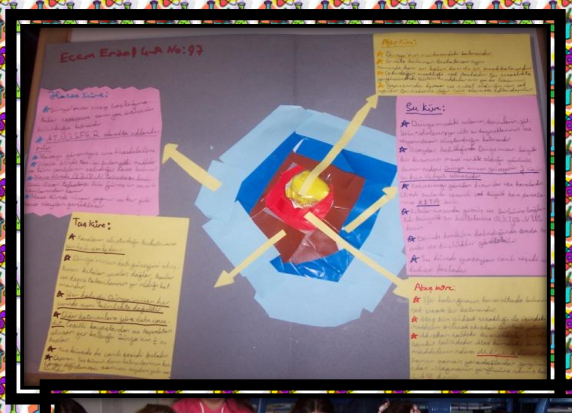

AY'IN GÖRÜNÜŞÜNDEKİ DEĞİŞİM

Önce Ay'ı gözlemleyerek gördüğümüz şeklini etkinlik kağıdımıza çizdik. Ay'ın değişik şekillerde göründüğünü ve bu görünüşlerin tekrar ettiğini fark ettik. Sınıfımızda oyuncak bebeğimiz, ay modelimiz ve el lambamızla bu bilgilerimiz pekiştirdik. Ay'ın dört ana evresini resimle ifade ettik. Gözlemlerimiz sonucunda öğrendiğimiz bilgilerimiz yazarak kendimizi bu konuda geliştirdik.

YAŞAMIMIZDAKİ ELEKTRİK

Bu ünitemizle ilgili olarak bir elektriğin bizim için önemini öğrendik ve kulanım alanlarını listeledik. Basit bir elektrik devresindeki pil, ampul bağlantı kablosu ve anahtarı inceledik ve sembolik olarak gösterdik. Basit bir elektrik devre şeması çizdik. Çalışmayan elektrik devrelerini yorumlayarak niçin çalışmadığını ifade ettik. Basit bir elektrik devresindeki ampulün parlaklığını nasıl değiştirebileceği hakkında tahminlerde bulunduk. Bir ampulün parlaklığını nasıl değiştirebileceği hakkındaki tahminlerimizi kurduğumuz devrelerini inceleyerek gözlemledik. Elektrik devresinde sadece ampul sayısının ve sadece pil sayısının değiştirilmesinde bağımlı, bağımsız değişkeni ve kontrol edilen değişkenleri belirledik. Gözlemlerimiz sonucunda edindiğimiz bilgileri not aldık. Devrelerimizi kurarken ve çalıştırırken hem eğlendik hem de öğrendik.

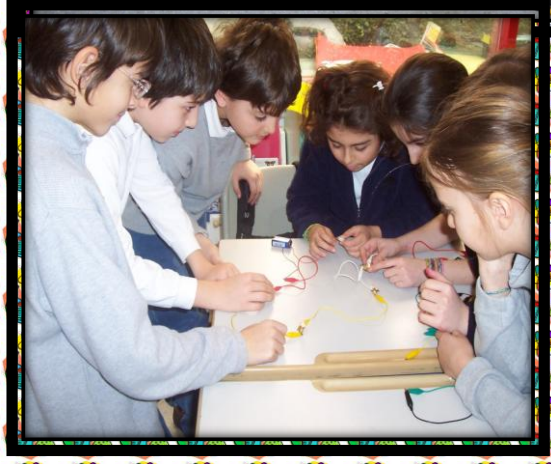

4.sınıflar olarak, fen laboratuvarı dersimizde canlıların doğal yaşam ortamlarını okul bahçemizde inceledik.

5. Sınıflar olarak fen laboratuvarımızda canlılar dünyası ünitemizde canlı çeşitliliğini ve mikroskopik canlıları farklı örneklerle inceledik.

Anasınıfları olarak fen laboratuvarımızda, bitki ve hayvan hücrelerini mikroskopta inceledik, gözlemlerimizi çalışma kağıtlarımıza çizdik.

"BU BENİM ESERİM" Proje Yarışmasında Marmara Bölge Sergisine Katılmaya Hak Kazanan Fizik Projesi

"ISLANSA BİLE YALITKAN"

Türkiye genelinde gerçekleşen, Matematik ve Fen Bilimleri alanlarında ilköğretim öğrencilerine yönelik bu yıl yedincisi düzenlenen "Bu Benim Eserim" proje yarışmasına okulumuz 7C sınıfı öğrencilerinden Arda ARMAN ve Ege TATOĞLU, Fen ve Teknoloji Öğretmenleri Nergiz DEMİRER' in danışmanlığında hazırladıkları "Islansa Bile Yalıtkan" adlı fizik projesi ile katılmışlardır. İstanbul'a bağlı ilköğretim okullarından toplam 12.157 projenin yanı sıra Tekirdağ, Kırklareli, Düzce, Sakarya, Kocaeli gibi Marmara Bölgesi'nde bulunan diğer illerin de projeleri katılmıştır. TÜBİTAK Bölge Koordinatörleri ve Milli Eğitim Bakanlığı Bölge Koordinatörlerinden oluşan Bilim Kurulunun değerlendirmesini, öğrencilerimizin projesi başarıyla geçmiş ve Marmara Bölgesi'nde sergilenmeye uygun görülen 213 proje arasına girmeyi başarmışlardır.

Merhaba ben 7-C Sınıfından Ege TATOĞLU. Arkadaşım Arda ARMAN'la beraber "Bu Benim Eserim" adlı proje yarışmasına katıldım. Bu yarışmaya önce Arda katılacaktı; fakat sonra beni de davet ettiler. Ben de ilginç olacağını düşünüp kabul ettim. Bu yarışmada yeni deneyimler ve yetenekler kazandım, yeni şeyler öğrendim. Çok ilginç projeler gördüm. Tur geçtiğimizde heyecanlandım; ama doğrusunu söylemek gerekirse finallere kalamadığımıza üzülmedim. Bu insana garip geliyor, hele 3 gün hiç durmadan aynı sunumu dinlenmeden yaptıktan sonra. Çok yorucu; ama eğlenceli günler geçirdim. Yeni arkadaşlar edindim. Umarım yine böyle bir yarışmaya katılabilirim.

Merhaba. Ben 7-C sınıfından Arda ARMAN. Arkadaşım Ege TATOĞLU'yla Bu Benim Eserim Bölge Sergisi'ne katıldık. Şimdi size bu süreçte neler yaşadığımızı anlatacağım. Bu yılın başında yarışmaya katılacağım için çok heyecanlıydım. Kademeleri atladıkça, "Bölge Sergisi"nin daha da yaklaşması çok daha mutlu etti beni. Sonunda Bölge Sergisi'ne gitmeye hak kazandık ve ikimiz de hazırlanmaya başladık. Elektriğin iletilmesiyle ilgili olan projemizi insanlara tanıtacaktık. Bölge Sergisi'nin üç günü boyunca kendi yaşlarımızdan birçok arkadaşımızla tanışıp projemizi herkesle paylaştık. İnsanlar projemizi beğendikçe biz de sevindik. Jüri önünde sunumumuzu yaptık ve sergimizi bitirdik. Bu etkinlikte Ege de ben de çok eğlendik ve zevk aldık.

BİLİM OLİMPİYATLARI

Ben ve arkadaşım Öykü Mete bu yıl fen olimpiyatlarına katıldık. Sene başında Nergiz Hoca bana fen olimpiyatlarına katılacağımı söylediğinde mutlu olmuş ve heyecanlanmıştım. Böyle bir etkinlikte okulumu temsil edecek olmak beni gururlandırmıştı. Sene boyunca hocalarımızla çalıştık ve bu yaptığımız çalışmalardan ben gerçekten çok zevk aldım. Bir sürü ilginç gerçek öğrendik ve sınırlarımızı zorladık. İlk aşama sınavına gireceğimiz gün çok heyecanlıydım; O kadar çalışmanın meyvesini alacaktık bugün. En azından ilk aşamayı geçmek, ilk 30'a girmek benim hedefimdi, ikinci aşamaya girmeye hak kazanmayı, hatta dereceye girmeyi hayal ediyordum. Sınav Gerçekten çok zordum. İlk gördüğümde "Aman tanrım!" diye geçirdim içimden, bu kadar zor bir sınavı nasıl yapacağımı düşünürken, yanımdakilerin de benimle aynı durumda olduğunu görüp rahatladım. Sınavdan çıktığımda rahatlamıştım. İkinci aşamaya geçtiğimi öğrenmek bile büyük bir sevinçti benim için. İkinci seviyeye gireceğim gün buraya gelebilmekten dolayı mutlu ve Gururlu ve tabii ki heyecanlıydım. Bu sefer zor sorulara hazırlıklıydım. Sınava girdim, sorularla cebelleştim ve kağıdımı verip çıktım. Ödül töreninin olduğu gün bir şey kazandığım aklımın ucundan bile geçmiyordu ve 3. Ve 2.'nin bizim okuldan olduğunu öğrenmek o heyecanın üstüne tuz biber ekti. Gerçekten güzel bir dönemdi ve böyle bir çalışmaya katılmaktan dolayı çok mutluyum.

Begüm ORTAOĞLU 7C

GÖRSEL SANATLAR

KARİKATÜRDE BAŞARIMIZ MURAT VARLIK

YARATICI ÇOCUKLAR DERNEĞİ VE AYDIN DOĞAN VAKFI "İLETİŞİM" KONULU KARİKATÜR YARIŞMASI

Yaratıcı Çocuklar Derneği ve Aydın Doğan Vakfı'nın bu yıl 5.sini düzenlediği "İletişim" konulu karikatür yarışmasına 141 okul ve 1064 karikatür arasından okulumuz 4B sınıfı öğrencisi Murat Varlık İlköğretim kategorisinde Türkiye 2.lik ödülünü almaya hak kazanmıştır.

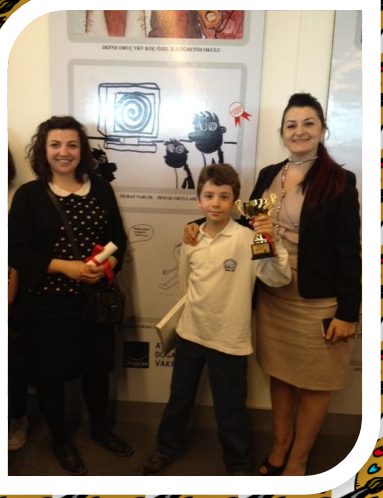

17. GELENEKSEL MONAMİ "ÇOCUK VE ÇEVRE" KONULU PASTEL BOYA RESİM YARIŞMASI

"MONAMİ" pastel boyalarının Türkiye temsilciliği tarafından organize edilmiş olan "17.Geleneksel Resim Yarışması"nda "Çocuk ve Çevre" konulu resim ile jüri tarafından 106.000 öğrenci arasından başarılı bulunan 1B sınıfından Kayra Tekin madalya almaya hak kazanmış ve aynı yarışmada 29 öğrencimiz başarı belgesi kazanmışlardır.

TOYOTA "HAYALİNDEKİ ARABAYI ÇİZ" KONULU RESİM YARIŞMASI İKİNCİLİĞİ CEM YÜCEL'İN...

Dünyanın önde gelen otomotiv üreticisi Toyota'nın uluslararası "Hayalimdeki Araba" konulu resim yarışmasında Türkiye'nin 67 ilinden 11 bin 240 resim katıldı. Jüri değerlendirmesi sonucunda, okulumuz 2A öğrencisi Cem Yücel 10 yaş altı kategorisinde Türkiye ikinciliği ödülünü almaya hak kazanmıştır. Yapmış olduğu resim uluslararası alanda yarışmak için Japonya'da da yarışacaktır.

KOCAKAFALAR

Her dönemin kendine özgü yaratıcı insanları vardır. Kimine sorarsanız yazarlar der, kimine sorarsanız çizerler, kimine sorarsanız oyuncular... Fakat bir de kamera arkasındakiler vardır. İnandığı işi keyifle yaratan, ince ince detaylarla süsleyen kendini işine adamış ustalar. Grafi 2000'de bu kamera arkası ustalarından biri.

Ünlü oldukları "Kocakafalar" şovlarıyla hayatı yeni bir bakış açısıyla okuyabilen, inandıkları işi başlangıçtan beri fark yaratacak şekilde başaran, kamera arkası ustaları. Aslında hepimiz onları tanıyoruz yaptıkları işten. İnansanız da inanmasanız da, biz bu başarının arkasında bu kamera arkası ustalarının en iyilerinden olduğunu düşünüyoruz. Bu yüzden onlarla buluşup tanışmak, bu başarının arkasındaki sırrı keşfetmek istedik. Meğer bu başarının arkasında neler neler varmış. Tabi ki hepsi bir istek ve hayalle başlıyor. Sonra hayali kuracak bir ekip, birbirine inanan dostlar.

Eminim siz de bana hak vereceksiniz ki çok da eğlenceli bir ekip. Birbirine güvenen, inatçı, güçlü ve hayata güler yüzle bakan.

En önemlisi yaratıcılıktan taviz vermeyerek çalışan bir ekip bu. Her şeyin aslında ilkokulda bizim yaşımızda başladığını söylüyorlar. Hepimizin aslında yaptığımız ders arası çizimler, kitap karalamaları, defter süsleri var ya, işte bunlar bu maceranın başlangıcı olmuş. Bunlar el ile yapılmış çizgi romanlarına ve animasyonlara dönüşmüş. Şimdi birden fazla proje üzerinde çalışıyorlar. Yine zevkle ve keyifle. İnanıyorlar ki gelecek nesil bunlarla gelişecek. Hayata mutlu bir duruşla bakmalarının sebebi de bu. Sevgi ve en önemlisi umuttan dolayı.

Bunu farkeden biz çok eğlenceli bir gezi geçirdik. Hepimiz böyle bir kamera arkası yaratıcı ustalarının hikayesine tanıklık ettiğimiz için çok mutluyuz.

Senem Ela YURDAKUL 6B

Sermin Öğretmenimiz, ben ve gazetecilik kulübünden gelen üç arkadaşım ile Mayıs'ın 22'sinde GRAFİ 2000 adında ki şirketin Ortaköy'de ki yerine gittik. Orada Kanal D haber bülteninden önce yayınlanan "Koca Kafalar" ve "Baba Haber Bülteni"nin nasıl yapıldığını, Koca Kafaların nasıl oluştuğunu ve hangi bilgisayar programlarının kullanıldığını öğrendik. On dakikalık bir şovun ne zorluklarla yapıldığını gördük, neredeyse şovun her karesi için bin bir zorluğa katlanılıyordu.

Ve, sonuçta ortaya çok güzel bir şey çıkıyordu. Yaptığım karikatür çalışmalarımı Varol Yaşaroğlu'na gösterdim. Karikatür sanatçısı Varol Bey, paylaştığım bu çalışmaları beğendi ve bazı detaylar için önerilerde bulundu. Dönüş yolunda, bir çok bilgi ve görsellik paylaşmanın mutluluğu ile okulumuza vardık. Bu güzel gezi izlenimlerimi sizlere de aktarmak istedim. Teşekkür ederim.

Murat VARLIK 4B

3-D CABRİ PROGRAMI İLE İLGİLİ ÖĞRENCİ GÖRÜŞLERİ

Matematikte 3 boyutlu cisimlerde alan konusu işin içine girince görünmeyen yüzler, yüzey alanı derken konu detaylanıyordu. Sınıfta yapmış olduğumuz Cabri-3D uygulamasıyla üç boyutlu yapıların yüzeylerini, alanlarını, açınımlarını ve yapıların farklı yönlerden görünümlerini daha iyi kavradık ve sorun yaşamadık.

Selin Beste YÜKSEL 6B

Matematik dersindeki bu program benim ayırt etmekte zorlandığım bazı üç boyutlu cisimlerin özelliklerini daha kolay anlamamı sağladı. Bu program kullanılmasaydı konuyu anlamak kesinlikle çok daha zor olurdu.

Altan Hasan TARIM 6B

Konuya ilk girdiğimizde korkuyordum; çünkü 3 boyutlu cisimleri anlamakta zorluk çekeceğimi düşünüyordum. 3D-Cabri ile ders yapmaya başladığımızda bütün korkularım geçti; çünkü 3-D Cabri ile hem ders eğlenceli geçiyor ve ilgimizi çekiyor hem de üç boyutlu yapıların görünmeyen yüzlerini çok daha kolay görebiliyoruz.

Duru KALAÇA 6A

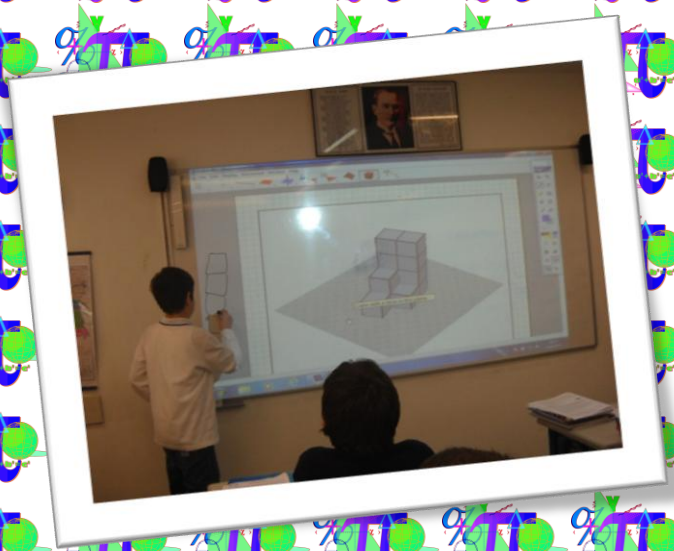

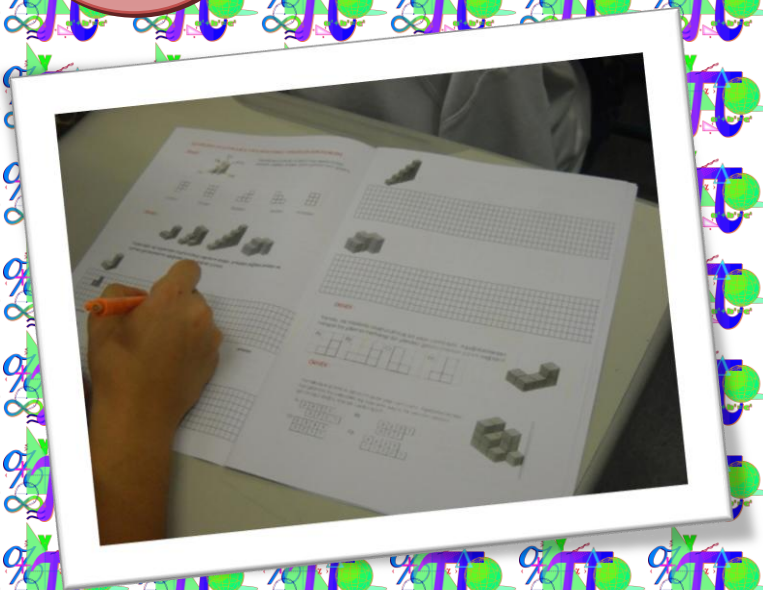

MATEMATİK ÖĞRETMENLERİ PAYLAŞIM SEMİNERİ

Okulumuzda 05 Mayıs 2011 Cumartesi günü İstanbul ili resmi-özel okullarında görev yapan matematik öğretmenlerinin katılımı ile paylaşım semineri gerçekleştirilmiştir. Üç oturumdan oluşan seminerin 1. Oturumunda Matematikçi yazar Ahmet DOĞAN tarafından "Yeni Müfredat ve Yeni Yaklaşımla Geometri", 2. oturumda Prof.Dr. Osman GÜRSOY tarafından "Kısaca Matematik Üzerine" konuları ele alınmıştır. Son oturumda ise Matematik öğretmeni Hüseyin BAŞ tarafından "CABRI 3-D VE MATHEMATICA UYGULAMALARI" konulu sunum gerçekleştirilmiştir. Önümüzdeki yıllarda seminerin çalıştay formunda yapılması konusunda katılımcıların önerileri değerlendirilecektir.

Pİ GÜNÜ

Pi günü, ünlü Matematik sabiti π (pi) sayısı anısına özel olarak kabul edilmiştir. Amerikan Tarih formatında bu günün 3/14 (3 üncü ayın 14'ü) olarak geçmesi ve bunun pi sayısının en yaygın kullanımını anımsatması sebebiyle 14 Mart Pi günü olarak kutlanmaktadır. Biz de dünya Pi günü etkinlikleri kapsamında, 14-18 Mart tarihleri arasında ilköğretim 6.sınıf öğrencilerimizle, bireysel ve sınıf ortamlarında çalışmalar gerçekleştirdik. İşte çalışmalarımız ve sonuçta oluşan pano...

İLKÖĞRETİM MATEMATİK YARIŞMASI

02 Nisan 2012 tarihinde ilköğretim 5-6-7-8. sınıf öğrencilerinin kendi belirledikleri takımlar arasında matematik yarışması düzenlendi. Birinci olan takımdaki öğrencilere madalya ve tüm yarışmaya katılan öğrencilere katılım belgeleri verildi.

LİSE MATEMATİK YARIŞMASI

03 Nisan 2012 tarihinde lise 9-10-11.sınıf öğrencilerinin kendi belirledikleri takımlar arasında matematik yarışması düzenlendi. Birinci olan takımdaki öğrencilere madalya ve tüm yarışmaya katılan öğrencilere katılım belgeleri verildi.

PRATİK MATEMATİK

03 MAYIS 2012 Perşembe günü İlköğretim 1-2-3-4.sınıf öğrencilerimiz okulumuzda gerçekleşen "Pratik Matematik" etkinliğine katılmışlardır. Bu yıl üçüncüsünü düzenlediğimiz etkinlik kapsamında öğrencilerimiz, matematik ve genel yetenek kavramlarının günlük hayattaki uygulamalarını bire bir deneyerek, eğlenerek yapma fırsatı bulmuşlardır.

Pratik matematik çok eğlenceliydi. Sizinde pratik matematiğe gitmenizi tavsiye ederim. Orada çok eğlenceli aktiviteler var. Eğleneceğimiz, öğreneceğimiz bilgiler ve çalışmalar var. **Ecem ERDAL 4A**

Pratik matematik çok eğlenceli ve adındaki gibi çok pratikle dolu bir etkinlik. Çok eğlenceli çalışmalar var ve zamanın nasıl geçtiğini anlamıyorsunuz. Pratik matematik herkese matematiği sevdiriyor. Çocukların oyunlar ile eğlenceli bir şekilde matematiğini ve zekasını geliştiriyor. Sorular zor olsa bile etkinliğin eğlencesi ile çözülebiliyor. Sonunda da çocuklara çıkartma veriyorlar. Eğlenmek ve öğrenmek isteyenler pratik matematiği denesin. **Banu POLAT 4A**

Exhibition ÇEKÜL

ÇEKÜL VAKFI
KENTLER ÇOCUKLARINDIR

Kültür Nedir?

Kültür, insanoğlunun ürettiği her şeydir. Yemeklerimiz, danslarımız, sokak oyunlarımız, kıyafetlerimiz ...

Endüstri Devrimi

Eskiden insanlar endüstride insan, hayvan hava ve su gücünden yararlanırlardı. Endüstri Devrimi sonucunda buhar gücünü kullanmaya başladılar.

Endüstri Mirası da Kültürel Miras'tır.

Ülkemizde bulunan fabrikalar, makineler, ambarlar ve depolar endüstri mirasıdır.

Endüstri Arkeolojisi

Endüstri Arkeolojisi, işçilerin günlük yaşamını inceler.

& ESKİ MİMARİ & & YAPILAR &

- Tersane-i Amire
- Tophane-i Amire
- Feshane-i Amire
- Darphane-i Amire
- Cibali Tütün Fabrikasi
- Paşalimanı Un Fabrikası
- Hasanpaşa Gazhanesi
- Silahtarağa Elektrik Santrali

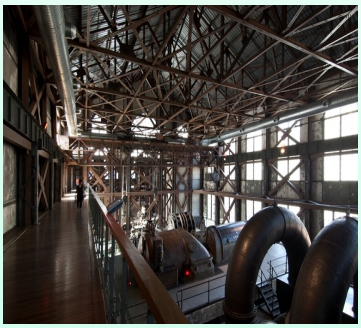

Şölen CERAN 7C
İzem ÖZAVCI 7C

PYP SERGİSİ

Biz 5. Sınıflar olarak PYP ünitemiz olan "Endüstri miraslarımız" konusu üzerinde çalıştık. Öncelikle "ÇEKÜL" gelip bize bu konu hakkında bilgi verdi. Daha sonra herkes bir endüstri mirasını seçti. Herkes hangi endüstri mirasını seçtiyse mentor öğretmeniyle ve grubuyla oraya gidecekti. Ancak oraya gitmeden önce Türk Tarih Vakfı'nda ön bilgimizi topladık. O yerle ilgili bir fikir edindik. Daha sonra edindiğimiz bilgileri toplayıp o konuyla ilgili çalışmalar yaptık, toplantılar düzenledik. Daha sonra o gün geldi. Düştük yoluna o kadar araştırdığımız mirasın. Oraya vardık. Fotoğraflar çektik. Görsel olarak da bilgimizi edinmiş olduk. Daha sonra çektiğimiz resimleri ve edindiğimiz bilgileri birleştirerek bir sunum hazırladık. Bunu kâğıtlara döktük. Birkaç ay sürdü bu çalışma. En sonunda sunum günü geldi çatı. Panomuzu sunum günümü sabahı hazırlamaya başladık. Kâğıtlara döktüğümüz sunumları, alışmalarımızın hepsini, bir bir astık panoya. Panonun önündeki masaya dizdik broşürlerimizi. Daha sonra sunum saati geldi. Ailelerimiz yavaş yavaş gelmeye başlıyordu. Panomuzun önüne gelen herkese bir, bir anlattık öğrendiklerimizi, gördüklerimizi. Gelene broşürler verdik. Hatta birbirimizin sözünü kesmemek için bir işaret bulduk. "Biraz da ben konuşacağım" demek için konuşan arkadaşımızın ayağına hafifçe basıyorduk. Sonra sunumlar bitti, Kültür Merkezi'ne gittik. Sloganlarımızı söyledik grupça. Daha sonra şarkı söyledik. Endüstri miraslarımızın hakkında en heyecanlı kısma gelmiştik. PYP sertifikalarımızı alıp mezun olacaktık. Öğretmenlerimizden sertifikalarımızı aldıktan sonra çok mutlu bir şekilde annelerimize babalarımıza sarıldık. İşte bir gün böyle geçti.

Ada ÖZTÜRK 5B

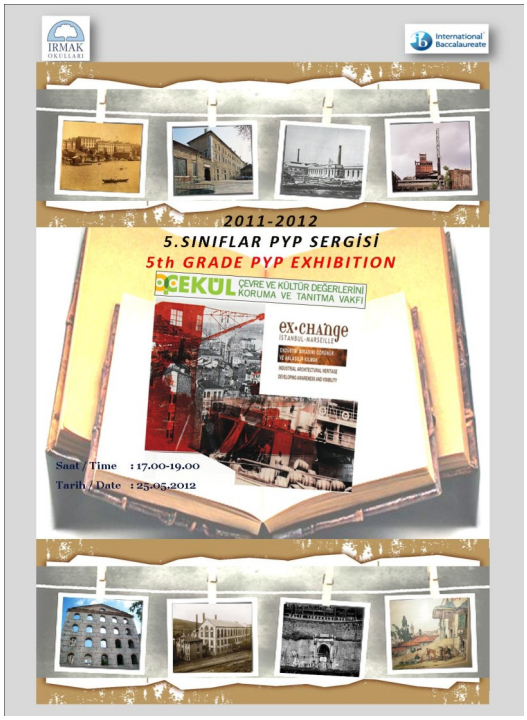

BEN KİMİM?

Kerem ATEŞ : Sporu seven, her zaman mutlu, arkadaşlık ilişkileri iyi olan biriyim.

Eylül SANİ : Komik, arkadaş canlısı ve güzelim.

Umut AKKAŞ : Zeki, yakışıklı ve güçlüyüm.

Damla US : Güzel, hayat dolu ve zekiyim.

Dila ODABAŞI: Meraklıyım, alınganım; ama hayat doluyum.

Ecem Cansın HAKKO: Ben akıllıyım, yardımseverim, arkadaş canlısıyım.

Efe ÇEKİRGE: Akıllı, çalışkan ve ciddiyim.

Öykü ACAREL: Alıngan, arkadaş canlısı ve akıllıyım.

Emre KARLI: Dürüstüm, duyarlıyım, sporcuyum.

Burak HENDEKLİ: Çalışkan, eğlenceli, alıngan.

Emir TALU: Sporcuyum, istekliyim, eğlenceliyim.

Can SÖKMEN: Çalışkanım, akıllıyım, sportifim.

Efe Mustafa ÖZALP: Çalışkanım, saygılıyım, sorumluluk sahibiyim.

Deniz TÜMER: Cesur, hayalperest, sabırsız.

Bora KANTARCI: Sporcuyum, çalışkanım, istekli ve hırslıyım.

Oğuz ALKAN: Sessizim, komiğim, neşeliyim.

Öykü Zümra METE: Hayalperestim, çalışkanım, başarılıyım.

İlayda ŞAHİN: İstekliyim, alınganım, çalışkanım.

Berk ACAR: Cesur ve hırslı bir insanım; ama bir o kadar da sakarım.

Bora ZAİMOĞLU: Akıllıyım, sempatiğim ve yakışıklıyım.

Elifnaz SADIKOĞLU: Neşeli, komik ve güler yüzlüyüm.

Mine Deniz İLHAN: Neşeliyim, canlıyım, hayalperestim.

Aslı ÖZDEN: Neşeli, çalışkan ve tembelim.

Özgür TUNCER: Basketçiyim, çalışkanım, istekliyim.

Öykü ALKAN: Amaçsız, bazen sempatik, akıllı.

Arda ARMAN: Müzisyen, akıllı, mutlu.

Berkay ORALALP: XBOX, sempatik, komik.

Begüm ORTAOĞLU: Kitap kurdu, meraklı,mutlu.

Şölen CERAN: Gazeteci, komik, meraklı.

Ege TATOĞLU: Sessiz, hayalperest, PC hastası.

Tuğberk CAMADAN: Yakışıklı, sevimli, dürüst.

Gizem KAYALIK: Neşeli, pozitif, sevimli.

Nisan Güneş ELÇİ: Ben sanatsal yönleri öne çıkan, bazen inatçı biriyim.

Kaan Berke EROL: Ben sportif, uzun boylu ve futbol oynarım.

Neslişah ÇAKMAKKAYA: Derste çok konuşmam, çok ters bir insan değilim. Biraz çabuk sinirlenirim.

Elif İNANÇ: Voleybolcuyum, çok güzelim ve eğlenceliyim.

Begüm BÖKE: Yelkenciğim, kıvrak zekalıyım ve komiğim.

Binnur ÖZAY: Çalışkanım, sevecenim ve kırılganım.

Yankı KARACA: Ben mutluyum.

Emre GÜRASLAN: Ben çalışkanım.

Selin KIR: Muhteşem, güzel ve akıllıyım.

Bizden Biri...

Derin KÖSEOĞLU 8A

Ben 7 yaşından beri yüzüyorum. Aslında yüzmeye nasıl başladığımın hikayesi değişik. O zaman okuduğum okulda kulüp saatlerinde yüzme de vardı, ben sadece yüzmeyi öğrenmek için o kulübü seçmiştim. Daha sonra beni gruba seçtiler . Uzun çaba, ve antrenmanlardan an sonra 9 yaşındayken ilk yarışımda, ilk madalyalarımı aldım. Türkiye çapındaki bu yarışta girdiğim beş dalda da ikinci olmuştum. Beş tane Türkiye ikincilik madalyası, 9 yaşındaki bir insan için mutluluktan havaya uçmaya değer bir başarıydı. Daha sonraki yıllar o kadar başarılı olamadım; ama yine de hep ilk beş kişi içinde yer alıyordum. 2010 yılının yazında, en sonunda Fenerbahçe Spor Kulübüne geçmeye karar verdik. O arada okulumu da değiştirdim. Yaptığım bu iki büyük değişiklik de bizi hayal kırıklığına uğratmadı ve hiç pişmanlık duymadık. Fenerbahçe'de Rus antrenörlerimiz de vardı. Yarışlarımız çok iyi geçiyordu; ancak değerlendirmelerimiz hep bir büyük yaş grubuyla yapıldığından 1998 doğumlu olan bizler çok fazla madalya alamıyorduk. Yine de MEB yarışında geçen mart ayında üçüncülük ödülü almış, okulumu temsil etmiştim. "Türkiye Yaz ve Kış Kupaları"nda ise Fenerbahçe bir çok dalda şampiyon olup kupa almıştı. Bu sene ise katıldığımız ilk yarışta takımımız gerçekten çok başarılı olmuştu. Bu yarış 29 Ekim Cumhuriyet Bayramı'nı kutlamak için düzenlenmişti. Katıldığımız ikinci yarış ise Türkiye Kış Kupası'nda yer alabilmek için yüzmemiz gereken dereceler olduğundan o baraj derecelerini geçmemiz içindi. Üçüncü yarış ise büyük Kış Kupası'ydı. Bütün Türkiye'den 897 sporcunun katılımıyla gerçekleşen yarışta, 200 metre kelebek dalında 1, 100 metre kelebek dalında ise 2. olmuştum. Ayrıca Fenerbahçe, 13-14 yaş bayan-erkek kategorisinde birincilik kupasını da almıştı. Böyle bir sporla uğraşmak, başarılara imza atmak benim için hem çok mutluluk hem de gurur verici. Ayrıca, 17-18 Nisanda yapılan 2. Emre Vardar Milli Takım Seçmesi'nde 200 metre kelebek dalından milli takıma girmiş, ülkemizi Yunanistan'da yapılan uluslar arası yarışta temsil etmiştim. Bu yıl Nisan ayında yapılan okul yarışlarında, okulumuzu temsil ederek 200 metre kelebek dalında İstanbul'da 1. olup Marmaris'te yapılacak finallere gitmeye hak kazandım.

SPOR BAŞARILARIMIZ

Derin KÖSEOĞLU'nun başarıları devam ediyor...

8. Sınıf öğrencilerimizden Derin Köseoğlu, İstanbul İl Yüzme Temsilciliği tarafından düzenlenen İstanbul MEB Yıldızlar yüzme yarışlarında;
200 m kelebekte 2.25.61 derecesiyle birinci,
100 m kelebekte 1.06.61 derecesiyle ikinci olmuştur.

Milli Yüzücümüz Derin Köseoğlu Türkiye 1.si, Avrupa 7.si

Yunanistan Corfu'da 31 Mart-1 Nisan 2012 tarihlerinde düzenlenen ve on ülkenin katıldığı Multination Junior Yüzme Yarışlarında öğrencimiz Derin Köseoğlu'nun da yer aldığı Türkiye Bayan Yıldız Milli Takımı, ikinci olarak büyük bir başarı elde etmiştir. Derin Köseoğlu, bu organizasyondaki 200 metre kelebek yarışında 2.28.87'lik derecesiyle Türkiye'de 1., Avrupa'da 7. sırada yer almıştır.

Başarılarıyla gurur duyduğumuz sevgili öğrencimiz Derin, bu yıl içinde hem spor, hem de sanat alanında pek çok kez üstün performans sergilemiştir. Son olarak da okulumuzun adını onurlandıran başarılarını içtenlikle kutluyor, öğrencimize takdirlerimizi sunuyoruz.

Lise Öğrencimiz Ülgen Alp ERDOĞAN İstanbul Şampiyonu

İl Yüzme Temsilciliği tarafından düzenlenen Liselerarası Yüzme Yarışmasında okulumuzu başarıyla temsil eden ve 50 metre serbest stilde İstanbul şampiyonu olan 11. sınıf öğrencimiz Ülgen Alp Erdoğan'ı kutlarız. Öğrencimiz, akademik çalışmalarda gösterdiği başarıyı yüzmede de göstererek gurur kaynağımız oldu. 100 metre serbest stilde 5 Nisan Perşembe günü yarışacak öğrencimize başarılar diliyor, çalışma azim ve inancının başarısını taçlandıracağına inanıyoruz.

Lise Öğrencimiz Ülgen Alp ERDOĞAN TÜRKİYE 2.si

22 mayıs 2012 tarihinde yapılan Türkiye yüzme şampiyonasında okulumuzu temsil eden öğrencimiz Ülgen Alp ERDOĞAN TÜRKİYE 2. si olarak çok büyük bir başarıya imza atmıştır öğrencimizi başarısından dolayı kutluyoruz.

Cimnastik Küçük A Takımımız İstanbul Üçüncüsü

2011-2012 Okullar arası Cimnastik Şampiyonasında Artistik Cimnastik Küçük A Takımımız İstanbul Üçüncüsü olmuştur. Bu başarıyı okulumuza getiren takım sporcularımızı ve emeği geçen değerli öğretmenlerimizi kutluyoruz.

2. Irmak Olimpiyatları

Bu sene 2. si düzenlenen ırmak olimpiyatlarında 5 branşta toplam 364 öğrenci katılmış olup 3500 den fazla derece alınmıştır. Bunun sonucunda 30 şampiyon ödüllerine ulaşmış ve adını ırmak tarihine yazdırmıştır.

2012 Irmak Spor Şenliği

Bu yıl 4.sü gerçekleşen şenliğimiz 29-30-31 Mayıs 2012 tarihlerinde yapılmıştır. 3 gün süren organizasyonumuzda. Tenis, Futbol, Voleybol, Basketbol branşlarında müsabakalar yapılmış olup 200 ü aşkın sporcu bu organizasyona katılmıştır. Bu organizasyon sonucunda 100'ü aşkın madalya ve 40'tan fazla kupa sahiplerini bulmuştur.

BİLGİSAYARDA ÇİZDİK...

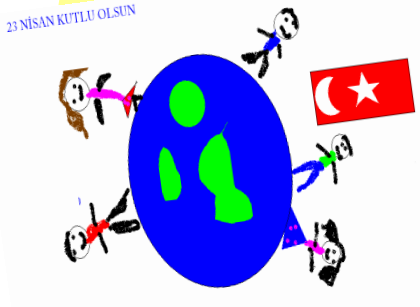

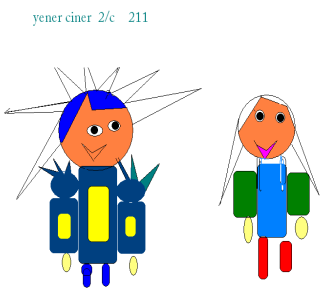

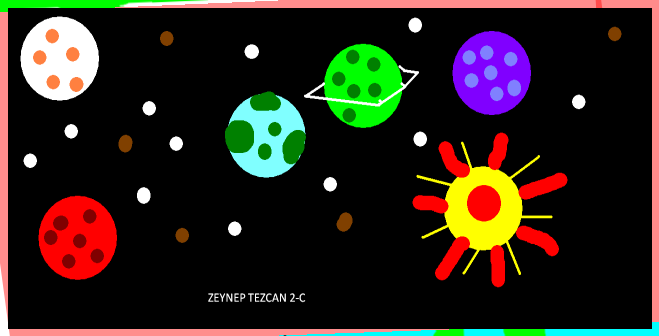

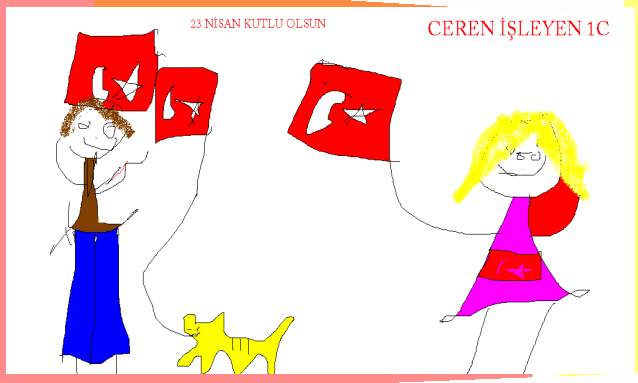

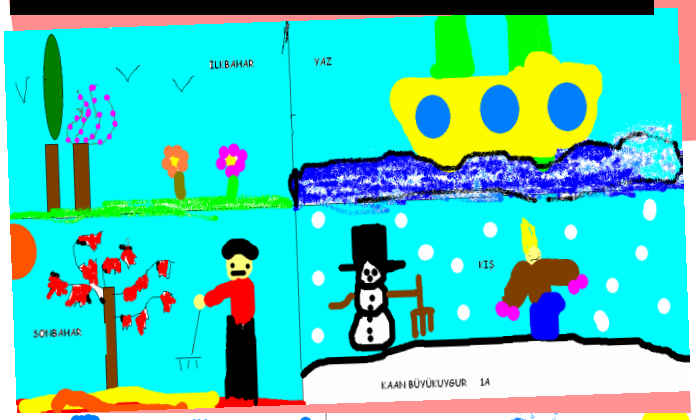

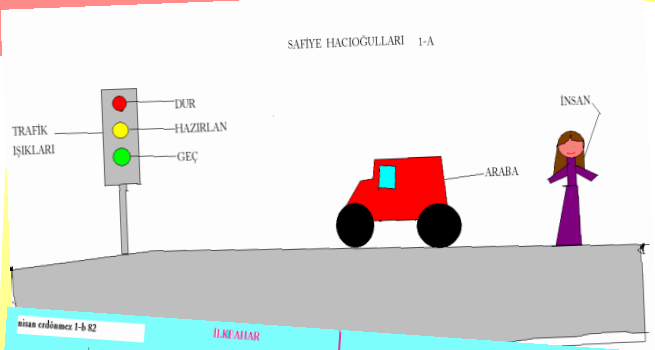

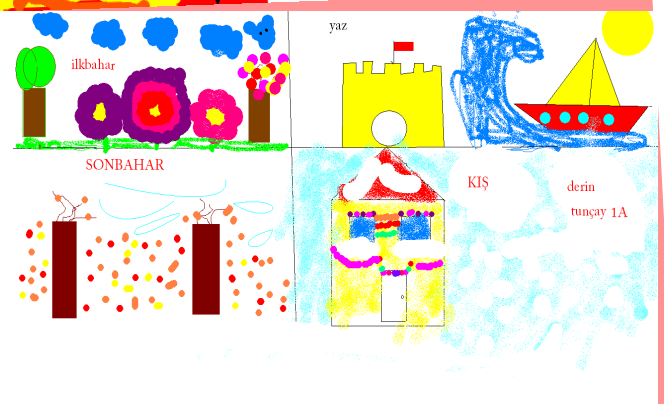

Annesi, neden Jonathan diye sordu?
"Bu kadar zor mu diğerleri gibi olman? Yemiyor içmiyorsun, bak bir kemik bir tüy kaldın. Alçak uçuşu pelikanlara ve albatroslara bırak."
Jonathan şöyle karşılık veriyordu.
"Bir kemik ve tüy kalmam önemli değil anne. Bir martı olarak havada ne yapabilirim ne yapamam onu bilmek istiyorum. Hepsi bu kadar. Sadece bilmek istiyorum."

Richard BACH - MARTI

Fotoğraflar - EMRE GÖKSU

mavi

IRMAKLILAR BU SENE LEYLEĞİ HAVADA GÖRDÜ

mavi